

ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 มหาสารคาม เขต 2

ผู้วิจัย นางกิตติกานต์ สารมาคม **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและประเมินผลการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์ (2) รองศาสตราจารย์ ดร. ศศิกานุจน์
 ทวีสุวรรณ **ปีการศึกษา** 2546

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดในอำเภอบรบือ สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 534 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบ
 สอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความ
 ยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง

การวิจัยครั้งนี้ผลปรากฏว่าได้แบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้งหมด 6
 ฉบับ แบบสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ มีค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่า
 ความตรง เท่ากับ .38 - .80 , .22 - .72 , .92 และ .80-1.00 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่
 มีตัวสะกดการันต์ และการอักษรนำ มีค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง เท่า
 กับ .45 - .78, .21 - .53 , .91 และ .80 - 1.00 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัว
 สะกดในมาตราตัวสะกด มีค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง เท่ากับ .24 - .79
 , .22 - .60 , .94 และ 0.80 - 1.00 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร
 หัน) มีค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง เท่ากับ .22 - .72 , .21 - .60 , .93
 และ 0.80 - 1.00 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง มีค่า
 ความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง เท่ากับ .25 - .75 , .23 - .66 , .90 และ 0.80 -
 1.00 ตามลำดับ แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง มีค่าความยาก ค่าอำนาจ
 จำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง เท่ากับ .28 - .60 , .22 - .40 , .81 และ 0.80 - 1.00 ตามลำดับ

คำสำคัญ แบบสอบวินิจฉัย การอ่าน คำภาษาไทย

Thesis title: THE DEVELOPMENT OF A THAI WORDS READING DIAGNOSTIC TEST FOR PRATHOM SUKSA
III PUPILS UNDER IN BORABUE DISTRICT UNDER THE OFFICE OF MAHASARAKHAM
EDUCATIONAL SERVICE AREA, ZONE 2

Researcher: Mrs. Kittikan Saramakom; **Degree:** Master of Education (Educational Evaluation); **Thesis
advisors:** (1) Dr. BoonSri Prommapun, Associate Professor; (2) Dr. Sasikarn Tawisuwan, Associate Professor;
Academic Year: 2003

ABSTRACT

The purpose of this research was to develop Thai words reading skill diagnostic tests for Prathom Suksa III Pupils in Borabue District under the office of Mahasarakham Educational Service Area, Zone 2

The research sample consisted of 534 Prathom Suksa III Pupils in Borabue District under the office of Mahasarakham Educational Service Area, Zone 2. The research instruments were Thai words reading skill diagnostic tests. Statistical procedures for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, difficulty index, discriminant index, reliability coefficient, and validity coefficient.

Six diagnostic tests on Thai words reading skill were developed as results of this research. The First Diagnostic Test: Reading of Words with Combined Consonants had the difficulty indices ranging from .38 to .80; discriminant indices ranging from .22 to .70; reliability coefficient of .92; and validity coefficient ranging from .80 to 1.00. The Second Diagnostic Test: Reading of Words with Beginning and Mute Consonant Variation had the difficulty indices ranging from .45 to .78; discriminant indices ranging from .20 to .53; reliability coefficient of .90; and validity coefficients ranging from .80 to 1.00. The Third Diagnostic Test: Reading of Words with Ending Consonant Variation had the difficulty indices ranging from .24 to .79; discriminant indices ranging from .20 to .60; reliability coefficient of .94; and validity coefficients ranging from .80 to 1.00. The Fourth Diagnostic Test: Reading of Words with 'Rue' and 'Rau' as Vowels had the difficulty indices ranging from .20 to .72; discriminant indices ranging from .23 to .60; reliability coefficient of .93; and validity coefficient ranging from .80 to 1.00. The Fifth Diagnostic Test: Reading of Words without 'A' Vowel but Must Be Semi-Pronounced had the difficulty indices ranging from .23 to .75; discriminant indices ranging from .20 to .66; reliability coefficient of .90; and validity coefficient ranging from .80 to 1.00. The Sixth Diagnostic Test: Reading of Abbreviations, name and Rank of Persons had the difficulty indices ranging from .28 to .60; discriminant indices ranging from .22 to .40; reliability coefficient of .81; and validity coefficient ranging from .80 to 1.00.

Keywords: Diagnostic test, Reading, Thai word

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.บุญศรี พรหมมาพันธุ์ แห่งวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมมาธิราช และรองศาสตราจารย์ ดร.ศศิภาณุจน์ ทวีสุวรรณ แห่งวิชาการศึกษานอกกระบวน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์นี้อย่างใกล้ชิดเสมอมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณอาจารย์สมควร ชื่นนิรันดร์ อาจารย์ 3 โรงเรียนบ้านดอนก่อ นายนิวัตร วิจารณ์จิตร ศึกษาพิเศษ 8 นายอมร มะลาศรี ผู้ช่วยหัวหน้าภารกิจอำเภอกุดรัง และอาจารย์สมพงษ์ บุตรกำฟ้า ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแสง ที่ได้กรุณาตรวจสอบข้อสอบที่ใช้เป็น เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับการสนับสนุนกำลังใจจากเด็กชายพุฒิศาสตร์ สารมาคม และอาจารย์กำชัย สารมาคม

ท้ายที่สุดขอโน้มระลึกถึงพระคุณของคุณพ่อสีบุญ แก้วจันทา คุณแม่ละม่อม แก้วจันทา ญาติพี่น้อง และเพื่อน ๆ ทุกคน ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวชื่อนาม ที่ให้ความช่วยเหลือในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

นางกิตติกานต์ สารมาคม

พฤษภาคม 2546

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของแบบสอบถามวิจัย.....	6
ลักษณะของแบบสอบถามวิจัย.....	8
เทคนิคการสร้างแบบสอบถามวิจัย.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร.....	19
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	24
ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน.....	34
แบบสอบถามวิจัยทักษะการอ่าน.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามวิจัยด้านการอ่าน.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
เกณฑ์การแปลความหมาย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
ตอนที่ 1 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 - 6.....	56
ตอนที่ 2 ค่าความยาก อำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเที่ยงของแบบสอบ วินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ.....	67
ตอนที่ 3 ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบในแบบ สอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย.....	68
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	70
สรุปการวิจัย.....	70
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	77
ภาคผนวก.....	84
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	85
ข คู่มือการใช้แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย และแบบสอบ วินิจฉัยทักษะการอ่านคำทั้ง หกฉบับ.....	87

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ค แบบทดสอบเพื่อจำแนกทักษะการอ่านคำภาษาไทย.....	119
ง แบบทดสอบเพื่อสำรวจทักษะการอ่านคำภาษาไทย.....	128
จ แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ และจุด ประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทย.....	134
ฉ ผลการประเมินค่าความสอดคล้องจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับข้อสอบ.....	139
ช ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ.....	175
ประวัติผู้วิจัย.....	200

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม.....	49
ตารางที่ 4.1 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ	57
ตารางที่ 4.2 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์นต์ และอักษรนำ.....	59
ตารางที่ 4.3 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด.....	61
ตารางที่ 4.4 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 4 เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร.....	63
ตารางที่ 4.5 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง.....	65
ตารางที่ 4.6 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง.....	67
ตารางที่ 4.7 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงรายชื่อของแบบสอบ วินิจฉัย ทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ.....	68
ตารางที่ 4.8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเที่ยงของแบบ ทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย.....	69
ตารางที่ 4.9 ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบในแบบสอบ วินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย.....	70

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	3
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบสอบถามวิจัย.....	47

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงเอกลักษณ์ของชาติ เป็นเครื่องชี้แสดงให้เห็นถึงความเจริญของงานทางวัฒนธรรม เป็นสื่อที่ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนไทยด้วยกัน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการดำรงชีวิตให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้คนไทยเรียนรู้วิทยาการต่าง ๆ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดความคิดแตกฉาน คิดในลักษณะจินตนาการ และคิดในลักษณะของการสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ในระดับสูงต่อไป ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (2530 : 33) พระราชทานเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2530 เนื่องในงานสัมมนาทางวิชาการตอนหนึ่งว่า...”ภาษาไทยมีความสำคัญอย่างมากในการถ่ายทอดทางวัฒนธรรม และส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาติ ผู้รู้ภาษาไทยดีก็จะช่วยให้การเรียนวิชาอื่นดีไปด้วย ทั้งยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้อีกด้วย

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เป็นหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อปวงชน ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาชีวิต และทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ (กระทรวงศึกษาธิการ 2535: 4) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ สำหรับวิชาภาษาไทยได้จัดอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้เรียนรู้กลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ โดยเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ อ่านคล่อง เขียนคล่อง และคงสภาพการรู้หนังสือ และนำไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้ เช่น การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน และการประกอบอาชีพ ภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน (กรมวิชาการ 2534: 8) ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาภาษาไทยจึงมุ่งให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ

ทางภาษาในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนตามควรแก่วัย เห็นคุณค่าของภาษา สามารถใช้ เป็นเครื่องมือสื่อความคิด ความเข้าใจ รักการอ่าน แสวงหาความรู้ และมีเหตุผล (กรมวิชาการ 2535: 7)

การอ่านนอกจากจะช่วยให้คนเรียนรู้ได้ดีขึ้น ยังช่วยให้คนได้พัฒนาความคิดเป็นของตนเอง นับว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ และความสามารถของแต่ละคนซึ่งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาวที่สุด (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย 2535: 7) นอกจากนี้แล้วการอ่านยังเป็นรากฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ดีตามไปด้วย ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา จึงได้มุ่งเน้นให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้เป็นสำคัญ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทยยังไม่เป็นที่น่าพอใจ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะเบื้องต้นในการเรียนภาษาและการสื่อสาร และยังพบอีกว่านักเรียนส่วนใหญ่บ่นพร่องเรื่องคำศัพท์ การอ่านคำ และการสะกดคำ (มาลา โชติเพิ่ม 2537: 2) และอ่านไม่คล่อง อ่านไม่ชัดเจนในคำควบกล้ำ อ่านออกเสียงพยัญชนะผิดเพี้ยน อ่านแล้วสรุปใจความสำคัญจากเรื่องไม่ได้ (อ้อม ประนอม 2539: 17) ดังนั้นครูผู้สอนต้องศึกษาให้พบว่า นักเรียนคนใดบ่นพร่องในเรื่องใดบ้าง และมีสาเหตุมาจากสิ่งใด

ในด้านการสร้างแบบสอบวินิจฉัยนั้น ต้องมีการวิเคราะห์ทักษะ หรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะ หรือองค์ประกอบย่อย โดยการสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อให้ค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นได้ ดังนั้นแบบสอบวินิจฉัยจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญ เพราะเป็นแบบทดสอบที่แยกข้อสอบออกเป็นทักษะย่อย ๆ หรือฉบับย่อย ๆ โดยมีเป้าหมายที่จะวัดความรู้ความสามารถของนักเรียนเป็นด้าน ๆ ไป เพื่อให้ครอบคลุมทั้งเนื้อหา และพฤติกรรมที่สำคัญ ๆ โดยประโยชน์ของแบบทดสอบย่อย ๆ คือ สามารถช่วยให้ครูผู้สอนวินิจฉัยนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ว่า เมื่อนำแบบสอบวินิจฉัยไปทดสอบกับนักเรียน ถ้านักเรียนทำข้อสอบในเรื่องใด หรือฉบับใดผิดมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแสดงว่านักเรียนมีจุดอ่อนในเรื่องนั้น ผลที่ได้จากการทดสอบ จะนำไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนคนได้ ธอร์นไดค์ และเฮเกน (Thorndike and Hagen 1969: 269)

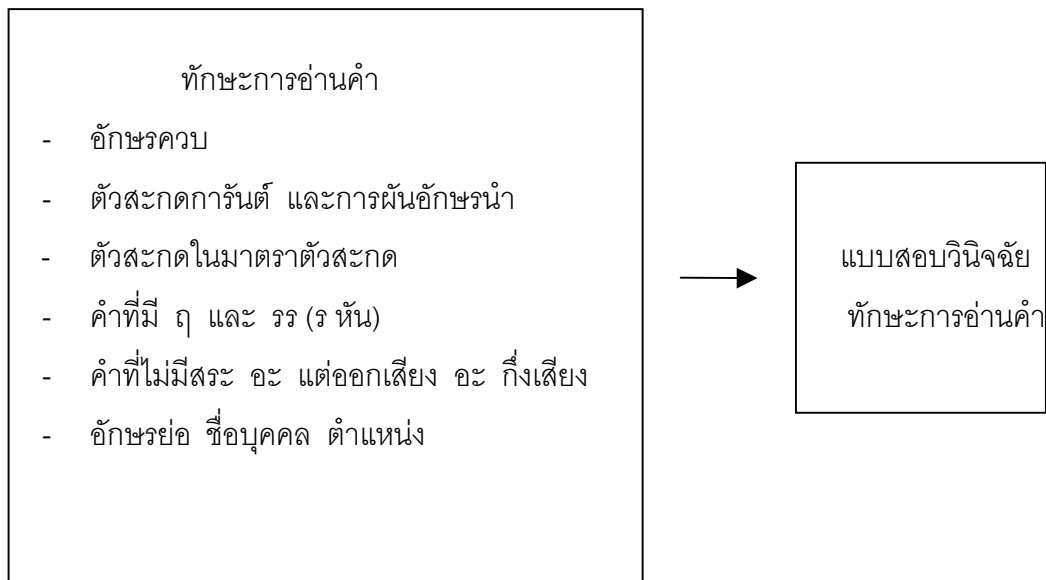
แบบสอบวินิจฉัยสามารถวินิจฉัยข้อบกพร่องของนักเรียนได้ดี โดยเฉพาะด้านทักษะการอ่าน ทำให้ครูทราบองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ จุดเด่น จุดด้อย และข้อบกพร่องในการอ่านคำที่มีอักษรควบ ตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ เสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) คำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง และ อักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง รวมทั้งกระบวนการที่จำเป็นตลอดจนอุปสรรคในการเรียนการสอน ทำให้ครูมีเวลา

เอาใจใส่นักเรียนมากขึ้น พร้อมทั้งช่วยให้นักเรียนได้รู้ถึงข้อบกพร่องของตน สามารถปรับปรุง การเรียนได้ตรงจุด ลินด์ควิสต์ (Lindquist 1983: 37) จะเห็นได้ว่าแบบสอบวินิจฉัยทักษะการ อ่านคำ ภาษาไทย มีความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนทำให้ครูสามารถค้นหาอุปสรรค หรือ ความบกพร่องในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียน ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ พัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ทั้งนี้เพื่อนำผลวิจัยไปใช้ในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เกี่ยวกับทักษะการอ่านคำ ใช้วางแผนจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน และเป็นแนวทางพัฒนานักเรียนให้มีทักษะการอ่านคำ ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จาก 66 โรงเรียน จำนวน 1,477 คน

4.2 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาวิชาภาษาไทย ประจำภาคเรียนที่ 1 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ทักษะการอ่านคำภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของกระทรวงศึกษาธิการ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 แบบสอบวินิจฉัย หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ค้นหาอุปสรรค หรือข้อบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน

5.2 แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 6 ฉบับ คือ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)

แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง

5.3 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โดยยึดเนื้อหา และจุดประสงค์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เพื่อใช้รวบรวมคำตอบผิดและความบกพร่องต่าง ๆ และนำผลที่ได้จากการตอบผิดของนักเรียน มาสร้างเป็นตัวเลือกในแบบสอบวินิจฉัย

5.4 แบบทดสอบเพื่อจำแนก หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้จำแนกนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ และกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เพื่อสำรวจจุดบกพร่องของนักเรียนในกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์

5.5 การอ่านคำ หมายถึง ทักษะในการอ่านภาษาไทย เฉพาะเรื่องการอ่านคำ หกประเภท คือ คำที่มีอักษรควบ คำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ คำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด คำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) คำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กึ่งเสียง อักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง ซึ่งบรรจุในหลักสูตรวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ของ กระทรวงศึกษาธิการ

5.6 ความบกพร่อง หมายถึง ความผิดพลาดที่เกิดจากความไม่เข้าใจในการอ่าน คำภาษาไทย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง นักเรียนที่ทำข้อสอบได้ถูกต่ำกว่า ร้อยละ 60 ของ จำนวนข้อสอบในแต่ละฉบับ

5.7 เกณฑ์ หมายถึง คะแนนขั้นต่ำในการทำข้อสอบ ที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบ แต่ละฉบับ โดยยึดเกณฑ์ ร้อยละ 60 ซึ่งถ้านักเรียนทำคะแนนได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ หรือมากกว่าจะถือว่านักเรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหา นั้น

5.8 ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ครูผู้ที่มีประสบการณ์ทางการสอน และการวัดผล ประเมินผลวิชาภาษาไทย ในระดับประถมศึกษามาเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 5 คน

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ครูผู้สอนได้แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

6.2 ครูผู้สอนทราบข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน มีจุดบกพร่องในเนื้อหา ส่วนใด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการสอนซ่อมเสริมต่อไป

6.3 ครูผู้สอนใช้แบบสอบวินิจฉัยเป็นแนวทางในการสร้าง และพัฒนาแบบสอบ วินิจฉัย ในการเรียนชั้นอื่น ๆ และเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ต่อไป

6.4 โรงเรียนในอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดมหาสารคาม นำแบบสอบวินิจฉัยทักษะ การอ่านคำภาษาไทยไปใช้ได้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอดังรายละเอียด ดังนี้

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบวินิจฉัย
 - 1.1 ความหมายของแบบสอบวินิจฉัย
 - 1.2 ลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย
 - 1.3 เทคนิคการสร้างแบบสอบวินิจฉัย
 - 1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรภาษาไทย
 - 1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.6 ปัญหาและอุปสรรคในการอ่าน
 - 1.7 แบบสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่าน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบวินิจฉัยด้านการอ่าน
 - 2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

1. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบวินิจฉัย

1.1 ความหมายของแบบสอบวินิจฉัย

ได้มีผู้ให้ความหมายของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ ดังนี้

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์ (2522: 1) ได้กล่าวถึง แบบสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบเพื่อวัดจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องในแต่ละวิชา ผลของการสอบที่ได้จากแบบสอบวินิจฉัย จะนำไปสู่การแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ และค้นหาสาเหตุของความบกพร่องนั้น

สมศักดิ์ ฉันทานุรักษ์ (2529: 61-62) ได้สรุปความหมายการวินิจฉัยข้อบกพร่องว่า คือ การค้นหาข้อผิดพลาดที่เป็นอุปสรรค ทำให้การเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ

บุญชม ศรีสะอาด (2543: 10) ได้กล่าวถึง แบบทดสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่อง จุดที่เป็นปัญหา หรืออุปสรรคในการเรียน เรื่อง

หนึ่ง ๆ ของนักเรียนแต่ละคน ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไขได้ตรงจุดยิ่งขึ้น อันจะทำให้ช่วยเหลือผู้เรียน ที่มีปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียน ให้บรรลุจุดประสงค์ในการเรียน หรือเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

กัญญา ลินทร์ตันศิริกุล (2545: 246) ได้สรุปความหมายการวินิจฉัยทางการเรียนได้ว่า การวินิจฉัยทางการเรียน หมายถึง การพยายามค้นหาสาเหตุ ข้อบกพร่อง ปัญหาอุปสรรคที่เป็นจุดเด่น – จุดด้อย ของผู้เรียนเพื่อหาวิธีแก้ไข ผู้เรียนให้พัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุผล มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุจิตรา หังสพฤกษ์ (2545: 248) ได้กล่าวถึงแบบสอบวินิจฉัยว่า แบบสอบวินิจฉัยทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้ค้นหาสาเหตุข้อบกพร่อง จุดเด่น - จุดด้อย ในการเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข การเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แอทคินสัน (Atkinson 1961: 472) ให้ความหมายของแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนว่า เป็นแบบทดสอบเพื่อค้นหาความไม่เข้าใจในการเรียนของนักเรียน โดยเฉพาะทักษะในการอ่าน และเลขคณิต แบบสอบวินิจฉัย สร้างขึ้นเพื่อตอบคำถามว่าอะไรผิดและผิดอย่างไร

อดัมส์ และทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson 1964: 39-40) ให้ความหมายของแบบสอบวินิจฉัยว่า เป็นแบบทดสอบที่ใช้เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่องและสาเหตุของความบกพร่อง

อีเบล (Ebel. 1965: 449) ได้กล่าวถึง แบบสอบวินิจฉัยว่าแบบสอบวินิจฉัย คือแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่อง จุดที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนหนังสือของนักเรียนแต่ละคน

อาห์แมนน์ และกล็อค (Ahmann and Glock 1967: 18) ได้กล่าวถึงแบบสอบวินิจฉัย ไว้ว่า แบบสอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่ใช้หลังจากการเรียนการสอนสิ้นสุดลง เพื่อให้ทราบถึงข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน

ธอร์นไดค์ และเฮเกน (Thorndike and Hagen 1969: 646) ได้ให้คำจำกัดความของแบบสอบวินิจฉัย ว่า เป็นแบบทดสอบที่รวบรวมปัญหา และสาเหตุที่ทำให้เกิดความบกพร่องในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไว้ในแบบทดสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาวิธีสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด และเป็นการช่วยปรับปรุงความรอบรู้ (Mastery) ของนักเรียนให้เพิ่มขึ้นด้วย

บราวน์ (Brown 1970: 225) ได้กล่าวถึง แบบสอบวินิจฉัย ว่าใช้สำหรับ ค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยมุ่งที่จะทำการสอนซ่อมเสริม และการแนะแนวได้ตรงจุด

ซิงห์ (Singha 1974: 200-201) ได้กล่าวถึง แบบสอบวินิจฉัย ว่ามี จุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง ของนักเรียนในด้านที่จะให้การช่วยเหลือสอนซ่อมเสริม (Remidia) แบบทดสอบประเภทนี้การสุ่มเนื้อหาจำเป็นต้องละเอียดมาก

จี เทอร์รี่ เพจ เจบี โทมัส และเอ อาร์ มาร์แชล (Page & Thomas with Marshall 1977: 103) ได้กล่าวถึงแบบสอบวินิจฉัยว่า แบบสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบที่ จำแนกเด็กเก่งเด็กอ่อนในโรงเรียนที่มีพื้นความรู้ที่ใกล้เคียงกันทั้งด้านการอ่าน การเขียน และ จำนวน หรือใช้เมื่อต้องการจัดสอนซ่อมเสริม

ดังนั้น จากความหมายของแบบสอบวินิจฉัย ที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า แบบ สอบวินิจฉัย คือ แบบทดสอบที่ใช้ค้นหาความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนในวิชาต่าง ๆ ของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมทางการเรียนการสอน และการสอนซ่อม เสริม รวมทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนของครูอีกด้วย

1.2 ลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย

ได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2535: 9-11) กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

- 1) มุ่งวัดเป็นเรื่อง ๆ หรือเป็นด้าน ๆ ไป ถ้าต้องการทดสอบทักษะย่อย หลายทักษะก็อาจแบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ วัดตามทักษะย่อยนั้น
- 2) คะแนนของแต่ละด้าน ใช้ค้นหาจุดบกพร่องในด้านนั้น ๆ ดังนั้น คะแนนรวมของแต่ละคนไม่เป็นประโยชน์ในกรณีนี้
- 3) มีข้อสอบหลาย ๆ ข้อที่วัดทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสในการทำผิดพลาดได้มากยิ่งขึ้น อันจะสามารถช่วยให้สามารถจำแนกนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างเพียงพอ นั่นคือชี้ให้เห็นถึงจุดบกพร่องที่แท้จริงได้อย่างชัดเจน
- 4) มักจะเป็นแบบไม่เร่งรัดเวลาในการทำแบบทดสอบ โดยจะเริ่มจาก ข้อสอบที่ง่าย ๆ แล้วค่อย ๆ เพิ่มความยาก และโดยส่วนรวมแล้วจะมีลักษณะค่อนข้างง่ายกว่า แบบทดสอบที่มุ่งสำรวจ

5) การสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ จะสร้างจากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่ส่งผลให้การเรียนได้สำเร็จ และจากการศึกษาข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องที่มักเกิดขึ้นกับนักเรียน

6) ความเป็นมาตรฐานของแบบทดสอบอยู่ในรูปที่ว่า เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการสอบอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือสถานภาพเดียวกัน การให้คะแนนมีความเป็นปรนัย พร้อมพรรณ อุดมสิน (2538: 93) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนไว้ ดังนี้

- 1) แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่อง และสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนเป็นเรื่อง ๆ ไป
- 2) เนื้อหาที่ต้องการวัดต้องออกให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่สำคัญ ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- 3) แบบทดสอบวินิจฉัยการเรียน มีจำนวนมากข้อ ใช้วัดทักษะย่อย ๆ ซึ่งจะสามารถแบ่งได้เป็นแบบทดสอบฉบับย่อย ๆ หลายฉบับ และแยกทดสอบในทักษะเฉพาะที่แตกต่างกัน
- 4) ข้อสอบแต่ละข้อต้องตอบสนองสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง โดยสามารถแสดงให้เห็นกระบวนการคิดของผู้เรียนอย่างเพียงพอที่จะค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียน และวิเคราะห์สาเหตุได้
- 5) ข้อสอบผ่านการวิเคราะห์เนื้อหาอย่างละเอียดตามลำดับของจุดประสงค์การเรียน
- 6) เป็นข้อสอบที่อาจจะไม่ต้องกำหนดเวลาให้ทำ และไม่จำเป็นต้องสร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) แต่ต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ (Criteria) ที่เหมาะสมเพื่อจะได้นำคะแนนจากการสอบมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ขั้นต่ำ และตัดสินได้ว่านักเรียนคนใดมีข้อบกพร่องด้านใด
- 7) มุ่งวิเคราะห์คำตอบของนักเรียน เป็นรายข้อ หรือกลุ่ม ข้อสอบในแต่ละทักษะย่อย

อนันต์ จันทร์ทวี (2537: 270) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย มีลักษณะดังนี้

- 1) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดข้อบกพร่องในการเรียนด้านใดด้านหนึ่ง
- 2) ข้อสอบที่ใช้วัดค่อนข้างง่าย และไม่จำกัดเวลาในการสอบ

3) ข้อสอบที่ใช้วัดแต่ละทักษะ หรือเนื้อหา หรือคุณลักษณะหนึ่ง ๆ
มีจำนวนมากข้อ

4) ใช้ทดสอบเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

5) คำตอบแต่ละข้อ หรือข้อสอบแต่ละด้านสามารถระบุสาเหตุที่
นักเรียนทำผิด กล่าวคือ สามารถชี้บ่งความคิดของนักเรียนที่ทำข้อสอบ

กัญญา ลินพรัตน์ศิริกุล (2545: 249) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจัย
ว่า

1) ประกอบด้วยข้อสอบที่ค่อนข้างง่ายและมีจำนวนมากข้อ

2) ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการจะวัดแต่ละทักษะย่อย

3) ใช้ค้นหาสาเหตุของจุดบกพร่องในการเรียน

4) ใช้วัดทักษะพื้นฐานและระดับความรู้ของนักเรียน

5) ให้ความสำคัญกับคะแนนในส่วนย่อย ส่วนคะแนนรวมมีความ

สำคัญน้อยมาก

6) ผลการสอบจะนำไปสู่การแก้ไขจุดบกพร่องของนักเรียน

7) ประเมินผลทั้ง 3 โดเมน ได้แก่ พุทธิพิสัย เจตคติ และทักษะพิสัย

8) ไม่กำหนดเวลาที่ใช้สอบ

สำหรับในต่างประเทศมีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจัย ไว้หลายท่านดังนี้

อดัมส์ และทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson 1964: 472) ได้กล่าวถึง
ลักษณะของแบบสอบวินิจัย ไว้ดังนี้

1) แบบสอบวินิจัย จะแยกออกเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ (Subtests)
เพื่อวัดทักษะเฉพาะอย่างของการเรียนวิชาต่าง ๆ และจะต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำในการวินิจัยที่
เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด

2) แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับจะต้องมีความยาวที่จะวัดความสามารถ
ของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น

3) ปกติแบบสอบวินิจัย จะใช้กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ดังนั้นข้อ
สอบมักมีจำนวนมาก ๆ และเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย

4) เกณฑ์ปกติ (Norms) ไม่มีความสำคัญในแบบสอบวินิจฉัย เพราะ ว่าจุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของแบบสอบวินิจฉัย คือ เพื่อที่จะค้นหาว่าสิ่งใดที่นักเรียนไม่สามารถที่จะทำได้ และมีสาเหตุใดมากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อาห์แมนน์ และกล็อค (Ahmann and Glock 1967: 364-365) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

- 1) แบบสอบวินิจฉัย เน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
- 2) เกณฑ์ปกติ (Norms) ไม่มีความสำคัญในแบบสอบวินิจฉัย
- 3) แบบสอบวินิจฉัย ประกอบด้วยกลุ่มข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์ คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นจำนวนมากไว้เพื่อค้นหาจุดบกพร่องต่อไป

- 4) แบบสอบวินิจฉัย ใช้เพื่อแก้ปัญหาทางการเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่า การทดสอบ

เพนน์ (Payne 1968: 167) กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

- 1) สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดประสงค์ของการสอน
- 2) ประกอบด้วยข้อสอบที่เกิดจากการวิเคราะห์รายละเอียดขององค์ ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เรื่องนั้น ๆ

- 3) ชี้แนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องได้ว่า ควรแก้ไข ณ จุดใด

- 4) ครอบคลุมลำดับขั้นในการเรียนเรื่องนั้น ๆ

โดยทั่วไปจะใช้แบบสอบวินิจฉัย ทดสอบหลังจากการสอนเนื้อหาแต่ละเนื้อหาสิ้นสุดลงซึ่ง อาจใช้แบบทดสอบนี้ทดสอบกับนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ เพื่อชี้ให้เห็นจุดบกพร่อง ทางการเรียนรู้ในรายละเอียดแต่ละเนื้อหา อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

บลูม และคณะ (Bloom and others 1971: 91-92) ได้กล่าวถึงลักษณะของ แบบสอบวินิจฉัย ไว้ว่า

- 1) เป็นแบบทดสอบเพื่อหาจุดบกพร่องของนักเรียนกับทักษะพื้นฐานใช้ เพื่อหาระดับการเรียนรู้ เพื่อคัดแยก เพื่อปรับปรุงวิธีสอน และเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ้ำ
- 2) เพื่อใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึก จากวิธีสอนแบบปกติพอสมควรแล้ว
- 3) ใช้ประเมินผลได้ทั้งพฤติกรรมด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้าน การปฏิบัติ

4) มีทั้งแบบทดสอบเพื่อการวินิจฉัยมาตรฐาน และแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง

5) มีจำนวนข้อมาก และแต่ละข้อมีค่าความยากตั้งแต่ .65 ขึ้นไป

6) การประเมินคะแนนจากแบบทดสอบอาจใช้ได้ทั้งแบบอิงเกณฑ์และอิงกลุ่ม

7) วิธีรายงานคะแนนจากแบบทดสอบทำได้โดยการเขียนเส้นภาพของแต่ละคนในแต่ละทักษะย่อย

ซิงห์ (Singha 1974: 200-205) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

1) มีจำนวนคำถามมากข้อ และครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Point)

2) ต้องมีการวิเคราะห์และสุ่มเนื้อหาอย่างระมัดระวัง

3) คำถามมักเป็นคำถามที่ค่อนข้างง่าย

4) ไม่จำกัดเวลาสอบ

5) จัดแยกคำถามไว้เป็นพวก ๆ ในแบบทดสอบย่อย ซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มข้อสอบที่วัดในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยจะมีการวิเคราะห์คะแนนในแต่ละส่วนของแบบทดสอบย่อย

6) ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ เพราะแบบทดสอบต้องการที่ค้นหาจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

7) แบบสอบวินิจฉัย ตั้งอยู่บนนิยามของการเรียนรู้เพื่อรอบรู้

เมห์เรนซ์ และเออวิน (Mehrens and Irvin 1975: 462-464) กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจฉัย ไว้ดังนี้

1) การทดสอบวินิจฉัยไม่ได้คำนึงถึงคะแนนการสอบเพียงอย่างเดียว แต่จะต้องพิจารณาถึงรายละเอียดอื่น ๆ จากผลงานของนักเรียนประกอบด้วย เพื่อเป็นแนวทางในการจัดสอนซ่อมเสริม

2) แบบสอบวินิจฉัย จะต้องสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ในกรณีที่ต้องการจะแสดงว่า โดยทั่วไปนักเรียนมีความสามารถอยู่ในระดับใดของกลุ่ม และไม่มีเกณฑ์ปกติ ในกรณีที่เรารู้ว่าเกณฑ์ปกติได้มาจากข้อสอบมาตรฐานอื่นๆ ซึ่งเป็นเกณฑ์ปกติระดับชาติ (National Norms) อยู่แล้ว

3) แบบสอบวินิจจัย จะเป็นแบบทดสอบมาตรฐานในกรณีที่เครื่องมือ
นั้นถูกใช้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน และการให้คะแนนมีความเป็นปรนัย

4) แบบสอบวินิจจัย อาจใช้ปกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile
Norms) หรือปกติวิสัยการเทียบเกรด (Grade Equivalent Norms) ก็ได้ตามความเหมาะสม

5) แบบสอบวินิจจัย จะใช้เฉพาะกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ
เรียนซึ่งจะต้องใช้เวลามากในการดำเนินการสอบ การตรวจ และการตีความหมายของคะแนน

6) แบบสอบวินิจจัย สร้างยากกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์อื่น ๆ
เพราะนอกจากจะต้องการคำตอบจากนักเรียนแล้ว ยังต้องทำให้สามารถรู้ว่่านักเรียนมีข้อ
บกพร่องในด้านใด

กรอนลันด์ (Gronlund 1976: 139) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจจัย ไว้
ในลักษณะดังนี้ คือ

- 1) ยืดความบกพร่องในการเรียนเป็นขอบข่ายในการวัด
- 2) ความบกพร่องที่จะวัดเป็นความบกพร่องเฉพาะอย่าง
- 3) ข้อสอบมีลักษณะง่าย
- 4) ใช้ทดสอบระหว่างการเรียนการสอน
- 5) สร้างขึ้นเพื่อหาข้อบกพร่องในการเรียน
- 6) นำผลไปใช้ในการพิจารณาจัดการสอนซ่อมเสริม

จากลักษณะของแบบสอบวินิจจัย ที่กล่าวมาแล้ว สามารถสรุปลักษณะของแบบ
สอบวินิจจัยได้ ดังนี้

- 1) แบบสอบวินิจจัย แยกเป็นฉบับย่อย ๆ หลายฉบับ เพื่อวัดทักษะ
เฉพาะอย่างของวิชาต่าง ๆ
- 2) แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับต้องกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำสำหรับการ
วินิจจัยที่เหมาะสมกับความบกพร่องแต่ละชนิด
- 3) มีข้อสอบหลาย ๆ ข้อที่วัดทักษะในด้านเดียวกัน ซึ่งจะเพิ่มโอกาส
การทำผิดพลาดมากขึ้น ซึ่งจะทำให้การจำแนกความสามารถในการเรียนเรื่องนั้นได้อย่างเพียงพอ
- 4) เป็นข้อสอบค่อนข้างง่ายและมีจำนวนมากข้อ
- 5) ข้อสอบแต่ละข้อสามารถค้นหาสาเหตุของการตอบข้อสอบผิดได้

6) มีคะแนนของแต่ละด้านแต่ละตอน เพราะมุ่งหาความบกพร่องในแต่ละด้าน ดังนั้นจึงมุ่งวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ หรือกลุ่มข้อสอบในแต่ละส่วนของแบบทดสอบย่อยและไม่สนใจคะแนนรวมของนักเรียนแต่ละคน

7) แบบสอบวินิจฉัย เน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ

8) ไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาความบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

1.3 เทคนิคการสร้างแบบสอบวินิจฉัย

การสร้างแบบสอบวินิจฉัย แต่ละประเภทย่อมมีวิธีการและเทคนิคที่แตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการสร้างและจุดมุ่งหมายของการนำแบบทดสอบไปใช้ ได้มีผู้กล่าวถึงเทคนิคการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ไว้หลายท่าน เช่น

สมศักดิ์ สินธุระเวชกุล (2522: 1-2) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องไว้ ดังนี้

1. แยกแยะหรือวิเคราะห์ทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อย
2. สร้างคำถามหรือข้อคำถามแต่ละทักษะเหล่านั้น ซึ่งไม่จำเป็นต้องยากนัก แต่ควรมีจำนวนมาก ๆ ข้อ

พร้อมพรรณ อุดมสิน (2531: 105-106) กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องไว้ดังนี้

- 1) ศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการวินิจฉัยอย่างละเอียด แล้วแบ่งออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ เป็นตอน ๆ ไป
- 2) วิเคราะห์ทักษะที่ต้องการจะวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยในเนื้อหาแต่ละตอน
- 3) ศึกษา และรวบรวมสาเหตุของข้อบกพร่องทางการเรียนในเนื้อหาแต่ละทักษะ
- 4) เขียนข้อสอบให้สามารถวัดทักษะย่อย ๆ นั้นควรเป็นข้อสอบที่ง่าย และอาจจะแบ่งข้อสอบออกเป็นแบบทดสอบย่อยตามเนื้อหาแต่ละตอน
- 5) ตรวจสอบความถูกต้องของแบบทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้ เพื่อปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้มีประสิทธิภาพ

6) เขียนคู่มือการใช้ และการวินิจฉัยข้อบกพร่อง

บุญชม ศรีสะอาด (2535: 29) กล่าวว่า แบบสอบวินิจฉัย สร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่จะส่งผลให้เรียนได้สำเร็จ อาจดำเนินการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ
- 2) ศึกษาทฤษฎี วิธีการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบวินิจฉัย และวิธีการเขียนข้อสอบ
- 3) วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) กำหนดจุดประสงค์ องค์ประกอบหรือทักษะย่อย และทดสอบทักษะย่อยเพื่อที่จะวินิจฉัย
- 5) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมในการดำเนินรายละเอียดตามขั้นตอนที่ 4

- 6) เขียนข้อคำถามเพื่อสำรวจเป็นแบบเต็มคำ
- 7) นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบ
- 8) วิเคราะห์ค่าความยากเป็นรายข้อ
- 9) สร้างแบบสอบวินิจฉัย โดยใช้ผลจากขั้นตอนที่ 8 คัดเลือกรับปรุงข้อสอบ และสร้างตัวลวงจากคำตอบที่ผิด
- 10) ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและกำหนดจุดตัด
- 11) ทดสอบครั้งที่ 1
- 12) วิเคราะห์ค่าความยาก จำนวนจำแนก และปรับปรุงข้อสอบ
- 13) ทดสอบครั้งที่ 2
- 14) วิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อและทั้งฉบับของแบบทดสอบ
- 15) จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบและจัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นรูปเล่ม

อนันต์ จันทร์ทวี (2537: 271) กล่าวถึงแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

- 1) วางแผนสำหรับสร้างข้อสอบ
- 2) เขียนข้อสอบให้สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 3) หาสาเหตุที่นักเรียนไม่สัมฤทธิ์ผลตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 4) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ และนำมาปรับปรุงแก้ไข

5) จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบวินิจฉัย

สุจิตรา หังสพฤกษ์ (2545: 246-247) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ว่าครูผู้สอนจะต้องทำตลอดเวลาและทุกวิชาที่สอน เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวินิจฉัยการเรียนของผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยวิธีการวินิจฉัยหลาย ๆ วิธี ประกอบกัน ได้แก่ สังเกตขณะสอน ศึกษารายกรณี ทดสอบและสัมภาษณ์ผู้ปกครองซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การสังเกตขณะสอน เพื่อพิจารณาความสนใจเรียน และความสามารถในการเรียนของผู้เรียน

2) การศึกษาผู้เรียนเป็นรายกรณี เพื่อศึกษาสภาพทั่ว ๆ ไปเกี่ยวกับผู้เรียนที่คาดว่าจะมีปัญหาทางการเรียน

3) การทดสอบ ซึ่งจำแนกเป็นการทดสอบอย่างละเอียดและการทดสอบที่ดำเนินการตามปกติ

(1) การทดสอบอย่างละเอียด กระทำเพื่อค้นหาข้อบกพร่องทางการเรียนของผู้เรียนให้ตรงจุดที่สุด และสามารถทราบว่าจะต้องแก้ไขที่ส่วนใด

(2) การทดสอบที่ดำเนินการตามปกติ เพื่อดูความก้าวหน้าในการเรียนและดูผลการเรียนที่ได้จากการสอบผู้เรียน

4) การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง เพื่อปรึกษาผู้ปกครองเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนและปัญหาด้านอื่น ๆ ของผู้เรียน

สำหรับกระบวนการวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน อาจจำแนกได้เป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การระบุตัวผู้เรียนที่มีข้อบกพร่อง

ขั้นตอนที่ 2 การระบุข้อบกพร่องทางการเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การระบุนองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของข้อบกพร่อง

ขั้นตอนที่ 4 การแก้ไขข้อบกพร่อง

นอลล์ (Noll 1957: 430) ได้แบ่งขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยไว้ดังนี้

1) วิเคราะห์ กฎ หลักเกณฑ์ ความรู้ หรือทักษะที่ต้องการทดสอบอย่างละเอียด

2) วางแผนและสร้างแบบทดสอบตามกฎหรือหลักเกณฑ์ทุก ๆ อย่างให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบ

3) แยกแบบทดสอบไว้เป็นพวก ๆ เพื่อให้ทำให้ง่ายขึ้นในเวลาวิเคราะห์คำตอบ และวินิจฉัยต่อไป

ลินด์ควิสต์ (Lindquist 1963: 37-38) ได้กล่าวไว้ว่า ในการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ให้มีคุณภาพมากที่สุดนั้น มีเกณฑ์ในการสร้างดังต่อไปนี้

1) แบบสอบวินิจฉัย ต้องสัมพันธ์กับหลักสูตร และมีความชัดเจนในจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ

2) คำถามในแบบทดสอบต้องสร้างให้สามารถวัดได้ ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ

3) ทำการวิเคราะห์อย่างละเอียดโดยอาศัยการทดลองและอุปสรรคหรือความไม่เข้าใจในการเรียนเป็นหลัก

4) แบบทดสอบต้องสามารถวัดพฤติกรรมทางสมองของนักเรียนได้อย่างเพียงพอ และต้องใช้ค้นหาจุดบกพร่องทางการเรียนได้

5) แบบทดสอบต้องเสนอแนะจุดบกพร่องในแต่ละองค์ประกอบการเรียนที่ทำการวัดได้อย่างถูกต้อง

6) แบบทดสอบต้องครอบคลุมกฎเกณฑ์ทางการเรียนรู้อย่างทั่วถึง

7) แบบทดสอบต้องสามารถทดสอบความบกพร่องทางการเรียนที่ผ่านมาได้ และสามารถสืบค้นหาความบกพร่องนั้นจากเนื้อหาแต่ละตอนที่ทำการทดสอบได้

8) ความก้าวหน้าของเด็กแต่ละคน จะแสดงให้เห็นได้จากคำตอบที่แบบทดสอบทำการวัด

ธอร์นไดค์ และเฮเกน (Thorndike and Hagen 1969: 269-271) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ว่ามี 2 ขั้นตอน คือ

1) วิเคราะห์ทักษะหรือเนื้อหาวิชาที่ต้องการทดสอบออกเป็นทักษะหรือองค์ประกอบย่อย ๆ

2) สร้างแบบปรับปรุงแบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะย่อย ๆ เหล่านั้น เพื่อให้สามารถค้นหาจุดบกพร่องในแต่ละทักษะย่อย ๆ นั้นได้

บราวน์ (Brown 1970: 303) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบสอบวินิจฉัย ว่าควรพิจารณาหลักการดังนี้

- 1) แบ่งทักษะที่ต้องการวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อย ๆ ให้ชัดเจน
- 2) แบ่งเป็นแบบทดสอบย่อย ๆ หลายฉบับ และสร้างให้แบบทดสอบย่อยแต่ละฉบับสามารถวัดองค์ประกอบย่อยของทักษะนั้นได้เพียงองค์ประกอบเดียว
- 3) แบบทดสอบย่อยทุกฉบับ ต้องวัดทักษะย่อยที่ต้องการวัดได้จริง ๆ เพราะถ้าแบบทดสอบย่อยนั้นไม่ได้วัดทักษะย่อยนั้นจริงแล้ว จะไม่สามารถพิจารณาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคลได้ถูกต้องตามความเป็นจริง
- 4) คะแนนจากแบบทดสอบย่อยจะต้องกำหนดแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถจัดหาวิธีการสอนซ่อมเสริมได้ตรงจุด

กรอปเปอร์ (Groppe 1974: 145) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างแบบสอบวินิจฉัยว่ามี 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) วางแผนในการสร้างแบบทดสอบ
- 2) เขียนข้อสอบโดยใช้จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นเกณฑ์
- 3) หาสาเหตุของการที่ไม่สัมฤทธิ์ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
- 4) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้และปรับปรุงแบบทดสอบ

ซิงห์ (Singha 1974: 201-201) ได้กล่าวถึงการสร้างแบบสอบวินิจฉัยว่ามีลักษณะสำคัญดังนี้

- 1) ในกรณีที่สร้างเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบหรือแบบตอบสั้น ๆ ควรมีจำนวนข้อไม่น้อยกว่าสามข้อในแต่ละเนื้อหาย่อย
- 2) ไม่จำเป็นต้องสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร (Blue-print) ทั้งนี้เพราะไม่ต้องการหาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและวิธีการ
- 3) ไม่ต้องสร้างเกณฑ์ปกติในการวินิจฉัย เพราะจุดมุ่งหมายของแบบทดสอบเพื่อค้นหาจุดบกพร่องและสาเหตุมากกว่าจะเป็นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 4) แบบสอบวินิจฉัย จะเรียงข้อสอบตามเนื้อหา คือเอาข้อความที่มีอยู่ในเนื้อหาเดียวกันเข้าไว้ด้วยกัน โดยไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงความยาก
- 5) แบบสอบวินิจฉัย อาจสร้างเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน

(Standardized Test) หรือเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher-made Test) แต่แบบที่ครูสร้างขึ้นมักจะคุ้มค่ามากกว่า เพราะประหยัดเวลาและกำลังงานมากกว่า เมื่อเปรียบเทียบกับแบบมาตรฐาน

จากเทคนิคการสร้างแบบสอบถามวิจัย ที่กล่าวมาแล้วนั้น มีขั้นตอนในการสร้าง
พอสรูปได้ดังนี้

- 1) วางแผนในการสร้างแบบทดสอบ
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาวิชาอย่างละเอียด แบ่งเนื้อหาย่อย ๆ
- 3) วิเคราะห์ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่ต้องการวัดให้เป็นจุดประสงค์

เชิงพฤติกรรม

- 4) เขียนข้อสอบให้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
- 5) วิเคราะห์สาเหตุที่นักเรียนไม่รอบรู้ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
- 6) นำแบบทดสอบไปทดลองใช้และปรับปรุงแบบทดสอบ
- 7) จัดพิมพ์แบบทดสอบและคู่มือดำเนินการสอบ

1.4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรวิชาภาษาไทย

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

กำหนดเนื้อหาให้ผู้เรียนรู้ 5 กลุ่มประสบการณ์ คือ กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ โดยหลักสูตรกำหนดให้วิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะให้เป็นเครื่องมือแก่ผู้เรียนที่จะไปใช้ประโยชน์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การติดต่อสื่อสาร การเรียนรู้ในกลุ่มประสบการณ์ ต่าง ๆ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลีน และการประกอบอาชีพ การเรียนรู้การสอนภาษาไทยจึงมีความสำคัญกับผู้เรียนทุกคน ครูและผู้เรียนควรตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ครูต้องจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้เรียนจะต้องเอาใจใส่ศึกษาเล่าเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยไว้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติต่อไป

1.4.1 ความมุ่งหวังที่จะให้กับผู้เรียน

การเรียนการสอนภาษาไทยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ (กรมวิชาการ 2535: 8-9)

- 1) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อความได้ ให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษา ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรมดังนี้

(1) ใช้ภาษาได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์การใช้ภาษา สามารถพูดออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง และใช้คำในการพูดได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษา อ่านออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง และเขียนคำ วลี ประโยค และข้อความ ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี

(2) ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล เน้นการใช้ภาษาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ ใช้ภาษาระดับต่าง ๆ อย่างเหมาะสม รวมถึงมารยาทและบุคลิกภาพที่ดีในการใช้ภาษา ซึ่งจะช่วยให้การสื่อความมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

(3) มีความคิดและวิจารณ์ญาณในการใช้ภาษา สามารถใช้ความคิดในการลำดับเหตุการณ์ คิดวิเคราะห์หาหลักการ วิพากษ์วิจารณ์ และสรุปความพัฒนาให้ผู้เรียนรู้จักคิด และใช้ภาษาเพื่อสื่อความ

2) เห็นคุณค่าและความงามของภาษาไทย มุ่งให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญและประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนภาษาไทย และช่วยอนุรักษ์ไว้ในฐานะที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ ผู้เรียนจะต้องมีพฤติกรรม ดังนี้

(1) ตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาไทย โดยชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนภาษาไทย

(2) เห็นความงามของภาษาไทย โดยให้ผู้เรียนสัมผัสสัทอักษรร้อยแก้ว และร้อยกรองที่มีคุณค่า มีความไพเราะ เพื่อผู้เรียนเกิดความชื่นชอบและชื่นชมในการเรียนภาษาไทย และอนุรักษ์ภาษาไทยให้คงอยู่ต่อไป

(3) มีความภูมิใจในการใช้ภาษาไทย โดยเน้นให้ผู้เรียนชื่นชม และยกย่องผู้ที่ใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ภูมิใจในภาษาไทยและพยายามพัฒนาการใช้ภาษาของตน

(4) มีนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ และสร้างนิสัยในการแสวงหาความรู้ มีความคิดกว้างไกล ซึ่งเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

1.4.2 โครงสร้างหลักสูตรภาษาไทย

หลักสูตรภาษาไทยได้กำหนดโครงสร้างเนื้อหา และกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ตามทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 2 จะเพิ่มเติม การเตรียมความพร้อมในการเรียน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานในการเรียนในระดับที่สูงขึ้น (กรมวิชาการ 2535: 10)

อัตราเวลาเรียนหลักสูตรประถมศึกษาได้กำหนดไว้ดังนี้ (กรมวิชาการ 2535: 87)

ระดับชั้น	เวลาเรียน คาบ/ปี	เวลาเรียน คาบ/สัปดาห์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2	1,050	26 - 27
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4	600	14 - 15
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6	300	7 - 8

1.4.3 แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยมีดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2536: 17-18)

1) ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้ถูกต้องคล่องแคล่ว ในชั้นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีการอ่าน คือ มีคนอ่านให้ฟัง และมีการพูดเพื่อตอบคำถาม แสดงความเข้าใจ นอกจากนั้นอาจมีการเขียนตอบคำถาม ซึ่งจะเห็นว่าทักษะทางภาษาจะสัมพันธ์กัน ตามธรรมชาติการสอนภาษาไทยเชิงสัมพันธ์ จึงเป็นสิ่งที่ครูควรคำนึงถึงเป็นอย่างมาก

2) สอนให้ถูกต้องตามหลักการสอนภาษา การเขียนภาษา เป็นการเลียนแบบอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาที่เป็นต้นแบบจากครูผู้สอน และรู้จักฝึกฝน ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงให้เป็นภาษาของตนจากชุดฝึกทักษะทางภาษาบ่อย ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการใช้ภาษา มีความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจความหมายของคำ รู้จักนำคำไปแต่งประโยคให้ถูกต้องได้ใจความ จากนั้นนำประโยคไปเรียงต่อกันให้เป็นเรื่องราว

3) ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักหลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่กันไปกับการใช้ภาษา ให้รู้ วัฒนธรรมทางภาษา

4) ฝึกให้ผู้เรียนรู้จักการวิเคราะห์ วิจัย และสังเคราะห์สิ่งที่ได้ฟัง และอ่านเพื่อฝึกการคิด การแก้ปัญหา และให้มีวิจารณญาณในการใช้ภาษา

5) ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ และทักษะที่ได้รับจากการเรียนภาษาไทย ไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน และใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ

6) ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย โดยสอนให้เห็นคุณค่า และตระหนักในความสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสาร และในด้านการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ

7) ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในความงดงามของภาษาไทย เพื่อให้เกิดความจรรโลงใจ โดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้ว และร้อยกรองที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้น มาเป็นสื่อการเรียนการสอน

8) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน และเฝ้าหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต

9) สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความเป็นระเบียบวินัย ความอดทน ความขยัน ความรับผิดชอบ ฯลฯ เพื่อให้การเรียนบรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร

10) ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำ และจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลิน และเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

11) นำภาษาที่ใช้ในสังคมแวดล้อม มาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้สัมพันธ์กับการเรียน และสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

12) ให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะในเรื่องของการใช้ภาษาของครูในการสอน และสื่อความเข้าใจในโรงเรียน

13) เน้นการพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนในการวัดผล ประเมินผล ต้องคำนึงถึงวัย และระดับชั้น โดยใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน และคำนึงถึงพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก

14) ส่งเสริมให้ผู้เรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตนเอง เพื่อพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

15) ศึกษาติดตาม และแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ

16) สอนซ่อมเสริม เมื่อทราบว่าผู้เรียนขาดทักษะทางภาษาด้านใดด้านหนึ่ง

17) ส่งเสริมการอ่านหนังสือในห้องสมุด จัดทำหนังสือที่เหมาะสมมาให้ผู้เรียนได้อ่านมาก ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านคล่องแคล่ว และมีความรู้กว้างขวาง

1.4.4 การสอนภาษาไทย

การสอนภาษาไทยมีหลายวิธี จะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน ความสามารถของครู การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน สภาพ และบรรยากาศในชั้นเรียนครูผู้สอน ต้องทราบวิธีสอน ในการด้านการเตรียมความพร้อม การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน เป็น อย่างดี การเรียนการสอนภาษาไทย พอสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ 2536: 19-20)

- 1) คิดวิเคราะห์วิจารณ์ ให้ผู้เรียนสังเกตข้อความที่ครูสื่อสารให้ผู้เรียน แล้ววิเคราะห์ และอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง ผู้รับสาร โอกาสที่ใช้ในการ สื่อสารให้ถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล
- 2) กำหนด และลำดับขั้นตอนการปฏิบัติ ให้ผู้เรียนวางแผนกำหนดวิธีการ นำเสนอ เช่น การใช้ภาษาในการยั่วเย้า ทำท่าย หรืออุปมาอุปไมย กำหนดรูปแบบของภาษา ที่จะนำเสนอ และกำหนดโครงเรื่อง ประกอบด้วยบทนำ เนื้อเรื่อง และบทสรุป จากนั้นให้ผู้เรียน ฝึกซ้อมการนำเสนอ เช่น พูดในใจ พูดหน้ากระจก เขียนใส่กระดาษมาให้ผู้อื่นอ่าน เป็นต้น
- 3) ปฏิบัติด้วยความชื่นชม ให้ผู้เรียนปฏิบัติตามแผนโดยการนำเสนอ ด้วยวิธีการทางภาษา และโครงเรื่องที่กำหนดไว้ โดยครูคอยกระตุ้น และให้กำลังใจให้ผู้เรียน ปฏิบัติด้วยความชื่นชม
- 4) การประเมินระหว่างปฏิบัติ ขณะที่ผู้เรียนนำเสนอเรื่องราวด้วยวิธีการ ต่าง ๆ อยู่ นั้น ครูคอยแนะนำให้นักเรียนสังเกตการนำเสนอของตนเองว่า มีข้อบกพร่องอะไร มี สาเหตุมาจากอะไร และจะมีแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
- 5) ปรับปรุงให้ดีขึ้นอยู่เสมอ เมื่อผู้เรียนได้สังเกต และประเมินการ นำเสนอของตนเองจนทราบข้อบกพร่อง และวิธีการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ให้ผู้เรียนปรับปรุงการ นำเสนอของตนให้ดีขึ้น
- 6) ประเมินผลรวมเพื่อให้เกิดความภูมิใจ เมื่อผู้เรียนได้ปรับปรุงการ นำเสนอของตนจนดีแล้ว ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำ ๆ จนเกิดทักษะแล้วให้ผู้เรียนอภิปรายถึงผลที่ได้ จากการนำเสนอนั้น เช่น ทำให้ผู้รับสารเข้าใจสารได้ถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเอง

1.5 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.5.1 ความหมายของการอ่าน

มีผู้ให้ความหมายของการอ่าน และการอ่านออกเสียงไว้หลายแนวความคิดดังนี้

มานิต บุญประเสริฐ (2526: 9) ได้กล่าวถึงการอ่านว่า คือการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยมีข้อเขียนเป็นสื่อกลาง หน้าที่ของผู้อ่านคือ การค้นหาความหมายจากข้อความนั้น ๆ

นิรันดร สุขปรีดี (2530: 11) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านคือการเข้าใจความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ ซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถในการแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความสำคัญ และการสรุปความ

บันลือ พฤษะวัน (2530: 29-35) ได้ให้ข้อคิดเห็นสอดคล้องกับ ประทีน มหาจันทร์ (2523: 17) ว่าการอ่าน เป็นกระบวนการในการแปลความหมายของตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่มีการจดบันทึกไว้ การอ่านที่แท้จริงผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน ซึ่งจะต้องอาศัยประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2531: 917) ได้ให้ความหมายของ คำว่าอ่านไว้ดังนี้ “อ่าน” หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความหมายจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

สุกัญญา ศรีสืบสาย (2531: 58) กล่าวว่า การอ่านคือการพัฒนาความรู้ สติปัญญา และจิตใจ ของบุคคลที่เป็นองค์ประกอบของสังคม สำหรับนักเรียนความสำเร็จในการเรียนของเด็กส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ทั้งนี้เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532: 83) ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความคิด และความสามารถเพื่อทำความเข้าใจในสารที่สื่อ ในรูปของการเขียน กล่าวคือผู้อ่านกับผู้เขียนจะต้องสื่อความหมายซึ่งกันและกัน โดยใช้ข้อความ (Message) เป็นสื่อ ดังนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความสามารถที่จะเข้าใจ และตีความสิ่งที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อความหมายให้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนที่แสดงออกมาทางข้อความนั้น มากกว่าการอ่านตัวภาษานั้น ๆ

ทัศนีย์ สุภเมธี (2534: 79) กล่าวว่า การอ่าน คือการแปลสัญลักษณ์ที่เขียน หรือพิมพ์ให้มีความหมายออกมาเป็นสัญลักษณ์ สัญลักษณ์ในภาษาไทยคือ คำ ข้อความ

จึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการสอนอ่านแก่เด็กเริ่มเรียน นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมาย และนำไปใช้ในการฟัง พูด และเขียนได้อย่างถูกต้อง

บุช และเฮิบเนอร์ (Bush and Huebner 1970: 79) ได้กล่าวว่าการอ่านเป็นกระบวนการของการคิด การที่ผู้อ่านออกเสียงสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรออกมา โดยที่ไม่เข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ หรือตัวอักษรเหล่านั้น ยังไม่ถือว่าการอ่านที่แท้จริง หัวใจสำคัญของการอ่าน คือ การที่ผู้อ่านเกิดมโนภาพขึ้นในใจ ดังนั้น การอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มีพฤติกรรมเกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีทั้งการแปลความหมายสิ่งที่อ่าน การมีปฏิกริยาต่อสิ่งที่อ่าน การมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน รวมทั้งการจัดระเบียบความคิด

ดีแซนท์ (Dechant. 1970: 3) กล่าวว่า การอ่านคือ การทำปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความหมาย โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษรจากซ้ายไปขวา และหยุดทำความเข้าใจคำ และรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought Unit) ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขาอ่าน โดยอาศัยความรู้ และประสบการณ์เดิมเพื่อประมวลผลเข้าเป็นความคิดพินิจพิจารณา (Judgement) และการสรุปความเห็น

ไวล์แมน (Wyman 1972: 4) กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน และขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนด้วย เพราะการอ่านนั้นมิใช่แต่ต้องการออกเสียงที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้ความหมายและเข้าใจความหรือถ้อยคำจากสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย

แฮร์ริส และสมิท (Harris and Smith 1976: 14) มีความเห็นว่าการอ่านเป็นรูปแบบการสื่อความหมาย เป็นการเปลี่ยนความคิด และข่าวสารระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนลงบนกระดาษด้วยภาษา ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของการเขียนแต่ละคน ผู้อ่านก็พยายามอ่านตามความหมายจากผู้เขียนที่ได้เขียนไว้

ฟราย (Fry 1978: 13) กล่าวว่า การอ่านคือ การตอบสนองสัญลักษณ์ทางภาษา ซึ่งเป็นตัวแทนของภาษาพูด หัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมาย จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์คำ กลุ่มคำ หรือวลี และประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

1.5.2 ความสำคัญการอ่าน

ในเรื่องความสำคัญของการอ่านนั้น นักการศึกษาหลายท่านได้เน้นให้เห็นว่าการอ่านเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษา ผู้ที่อ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ตลอด จัดได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านสูง ดังเช่น

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2531: 14–15) ได้สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ 3 ประการคือ

1) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การอ่านจะช่วยให้เป็นคนทันกับ ความเจริญก้าวหน้าของวิชาการทุก ๆ สาขา บุคคลจำเป็นต้องปรับปรุงตัวเองให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อม

2) ด้านความเป็นชาติ และอารยธรรม ถ้าประชาชนของประเทศใดมี จำนวนเปอร์เซ็นต์ของการอ่านออกเขียนได้สูง แสดงว่าชาตินั้นเป็นชาติที่มีอารยธรรมสูง ในขณะ เดียวกัน ถ้าพลเมืองของประเทศมีความสนใจในการอ่านหนังสือมากด้วยแล้ว พลเมืองของ ประเทศนั้นก็จะเป็นผู้มีวัฒนธรรมสูงด้วย

3) การดำรงชีวิต การอ่านจะสร้างประสบการณ์พื้นฐานการประกอบ สัมมาอาชีพ นอกจากนั้นการอ่านยังส่งเสริมให้คนเกิดความเข้าใจ และมีความชำนาญในวิชาชีพ ประเภทต่าง ๆ มากขึ้น การอ่านมีส่วนสร้างความสำเร็จในการดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ใดมี ความสามารถพิเศษในการอ่านมักจะได้รับความเจริญก้าวหน้ารวดเร็ว

สนิท ตั้งทวี (2536: 3) การอ่านหนังสือมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จใน การดำเนินชีวิตได้อย่างมาก ผู้ใดมีความสามารถพิเศษในการอ่าน มักจะได้รับความเจริญ ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และรุ่งเรืองกว่าผู้ที่ไม่ค่อยมีนิสัยรักการอ่าน ผู้ที่อยู่ในสถาบันการศึกษานั้น การอ่านหนังสือเป็นสิ่งจำเป็นแก่เขาเหล่านั้นอย่างยิ่ง เพราะผู้ที่อยู่ในวงการศึกษาจะต้องติดตาม ความเคลื่อนไหวทางวิชาการอยู่เสมอ

สุรจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์ (2536: 136) ได้กล่าวไว้ว่า ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญมาก และใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่นักเรียนใช้ แสวงหาสรรพวิทยาต่าง ๆ เพื่อความบันเทิงใจ และการพักผ่อนหย่อนใจ ผู้มีนิสัยรักการอ่าน และมีทักษะในการอ่าน มีอัตราเร็วในการอ่านสูง ย่อมแสวงหาความรู้ และศึกษาเล่าเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ในการพูด การเขียนได้เป็นอย่างดี หากนักเรียนที่มีพื้นฐานในการอ่านดีแล้ว ย่อมสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความ รู้ในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2540: 6) สรุปความสำคัญของการอ่านไว้ว่า ผู้อ่านสามารถฝึกความคิดสร้างจินตนาการได้ขณะที่อ่าน เกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเอง และรู้สึกมีความสุข

จากแนวความคิดเกี่ยวกับความสำคัญในการอ่านนั้น ทำให้เรามองเห็นว่าการอ่านนั้น นอกจากจะเป็นทักษะสำคัญทางการแสวงหาความรู้แล้ว การอ่านนั้นยังมีความสำคัญในแง่อื่น ๆ อีกมาก เช่น เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดความสำเร็จในการประกอบอาชีพ ก่อให้เกิดความรู้ ความเพลิดเพลิน และมีประสบการณ์กว้างขวางเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีผลต่อเนื่องไปถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของพลเมืองในชาติด้วย

การแสวงหาความรู้ของมนุษย์ไม่มีวันสิ้นสุด และวิวัฒนาการไปโดยไม่หยุดยั้ง การอ่านจึงมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันที่จะติดต่อทำความเข้าใจ แสวงหาเนื้อหาสาระใหม่ ๆ ที่ถูกค้นพบอยู่เรื่อย ๆ การอ่านจึงมีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์แก่มนุษย์หลายด้าน พอสรุปได้ดังนี้

- 1) การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เมื่อเกิดทักษะในด้านการอ่านก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิต
- 2) การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ด้วยการรับรู้ความงดงามของภาษา ทำให้เกิดความสุข และเกิดจินตนาการ
- 3) การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดให้แตกฉาน
- 4) การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สู่ใจและความต้องการทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจกัน อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข
- 5) การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะนำความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงอาชีพของตน
- 6) การอ่านเป็นเครื่องมือในการรับถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นก่อนสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป

1.5.3 วิธีการสอนอ่าน

การสอนอ่านมีหลายวิธีการ ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นวิธีที่ดีที่สุด ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับสภาพของผู้เรียน ผู้สอน ระยะเวลา และข้อจำกัดอื่น ๆ มีทฤษฎีการอ่านหลาย

ทฤษฎีที่แต่ละประเทศนำมาดัดแปลงใช้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาของตนกับผู้เรียนและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ วิธีสอนตามทฤษฎีและการแก้ปัญหาการอ่านในประเทศต่าง ๆ สรุปได้ 5 วิธี ดังนี้ (บันลือ พฤษะวัน 2522: 83-90)

1) Global Method เป็นวิธีการสอนอ่านที่ประสบผลสำเร็จในประเทศเปรู คือ ใช้ภาพช่วยในการสอนอ่าน ให้นักเรียนดูภาพแล้วจึงให้อ่าน ภาพจะช่วยให้อ่านคำได้ถูกต้อง เมื่ออ่านคำได้แล้วก็ฝึกเขียนควบคู่กันไป แล้วดึงคำที่เรียนอ่านได้เหล่านั้นมาใช้ในการวาดภาพ การนับจำนวน และเรียนวิชาอื่น ๆ ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามคู่มือครูโดยยึดเอาบทเรียนภาษาไทยเป็นหลักให้สัมพันธ์กันไป เป็นการสอนแบบบูรณาการสัมพันธ์วิชาวิธีหนึ่ง

2) ทฤษฎีการสอนอ่านของ เกรย์ (Gray) ซึ่งมี 4 ขั้นตอน และศาสตราจารย์บันลือ พฤษะวัน ได้นำมาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับภาษาไทยเป็น 5 ขั้นตอน คือ

(1) ขั้นเตรียม เป็นขั้นพัฒนาความพร้อมในการเรียนอ่าน กระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนอยากอ่านด้วยการดูภาพจากนิทาน ฝึกอ่านภาพ อ่านบัตรคำ ฝึกการฟัง และเล่าเรื่องย่อได้

(2) ขั้นเริ่มอ่าน คือ เริ่มอ่านคำ ประโยค เรื่องสั้น ๆ ประกอบภาพ ฝึกอ่านแผนภูมิประสพการณ์ ฝึกการเทียบคำ เทียบประโยค

(3) ขั้นฝึกทักษะการอ่าน ทำให้อ่านได้เร็วขึ้น โดยใช้วิธีจำรูปคำ และสะกดคำ ผสมคำไปพร้อม ๆ กันกับการเขียน ฝึกอ่านเรื่องที่ยากขึ้น จับใจความในการอ่าน ฝึกการอ่านคำประพันธ์

(4) ขั้นสร้างนิสัยในการอ่าน คือ รู้จักเลือกอ่านตามความสนใจ สามารถประเมินเรื่องราวที่อ่านได้ จนถึงขั้นวิเคราะห์วิจารณ์

(5) ขั้นส่งเสริมการอ่าน เป็นขั้นที่ช่วยให้การอ่านมีความหมายยิ่งขึ้น ใ้รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน และสามารถชักชวนผู้อื่นให้เห็นคุณค่าของการอ่านได้

3) การสอนอ่านแบบเป็นคำ เป็นประโยค (Basal Reader's Approach) เป็นแนวทางการอ่านของอเมริกา เพราะภาษาอังกฤษออกเสียงไม่คงที่จึงไม่ค่อยเหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาไทย แต่มีประโยชน์ที่สามารถนำสิ่งที่อ่านมาใช้ได้ การสอนวิธีนี้ใช้ภาพเป็นสื่อทำให้เข้าใจในความหมายของคำ เวลาสอนสะกดตัวต้องจัดคำที่ออกเสียงเหมือนกัน สะกดแบบเดียวกันไว้เป็นหมู่ ๆ ทำให้เด็กอ่านคำได้คล่องแต่เขียนไม่ได้ วิธีสอนแบบนี้เคยนำมาใช้สอนภาษาไทยอยู่ระยะหนึ่ง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ

4) การสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Method) เป็นวิธีสอนที่เราใช้มานานเพราะเชื่อว่าเหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาไทย โดยเริ่มเรียนสระพยัญชนะ ก่อนแล้วจึงไล่สะกดผสมตัวอ่านเป็นคำ

5) วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach) เป็นวิธีสอนที่ไม่ยึดแบบเรียนเป็นหลัก แต่นำสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเคยพบเห็นมาผูกเป็นประโยคเป็นเรื่องลงในแผนภูมิประสบการณ์

วรรณิ โสมประยูร (2537: 131-132) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อแตกต่างกัน ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธี เพื่อเลือกให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการพัฒนาตัวผู้เรียน วิธีการสอนอ่านมีรายละเอียดดังนี้

1) วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูก เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูป และเสียงอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะ สระ และการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง – กลาง – ต่ำ วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี มุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย

2) วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำ เป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสอนอ่านแบบแจกลูก หรือประสมคำนั่นเอง นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกาได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำ และความสามารถในการอ่านว่า มีความสัมพันธ์อยู่ค่อนข้างมากในระดับประถมศึกษา เช่น เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะอ่านหนังสือเก่ง และเด็กที่อ่านหนังสือไม่เก่งจะเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่งด้วย และจากการวิจัยยังพบว่า เด็กจะสะกดคำต่าง ๆ ที่เขาอ่านได้ถูกต้อง และแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก (Boyd: 1970)

3) วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค เป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ เรียนรู้ และเข้าใจความหมายของคำ หรือประโยค และเรื่องราวที่อ่านได้ดี ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็ว การสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคให้สอนเด็กเริ่มเรียน หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วใช้วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกในช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมปนกันทั้งสองอย่างจะได้ประโยชน์มากที่สุด และจะช่วยให้การอ่านของเด็กประถมศึกษาตอนต้น ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4) วิธีการสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำ หรือประโยคได้เร็ว และมีความหมายมากขึ้น นักเรียนสามารถนำความ

คิดที่ได้จากแผนภูมิไปใช้ประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แผนภูมิสอนอ่านควบคู่ไปกับวิธีสอนอ่านแบบอื่น ๆ ได้ทุกแบบ และใช้ได้กับทุกกลุ่มประสบการณ์อีกด้วย

1.5.4 ปัญหาการสอนอ่านออกเสียง

กองวิจัยทางการศึกษา ได้วิจัยเกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่าน และเขียน ปัญหาการใช้ภาษาไทยคือ การออกเสียงพยัญชนะ สระ และคำควบกล้ำไม่ชัด การใช้คำไม่ถูกต้อง ปัจจัยที่สำคัญที่เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวคือ ครูมีชั่วโมงสอนมาก มีภาระหน้าที่อื่น ๆ ต้องรับผิดชอบ จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร หลักการและแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนได้แก่ การมุ่งเน้นให้นักเรียนได้แสดงออก และมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม เน้นการฝึกทักษะ และพัฒนาทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน (พันธนิษฐ์ วิหคโต 2538: 7)

ปัญหาการสอนอ่านออกเสียง คือความล้มเหลวในการอ่าน ซึ่งสามารถแบ่งสาเหตุใหญ่ได้ 2 ประเภท คือ ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม 2520: 16)

1. ความบกพร่องทางพันธุกรรม หรือร่างกาย ได้แก่ ความบกพร่องทางสายตา การได้ยิน ความสับสนใช้มือซ้าย - ขวา ความพิการทางสมอง เป็นต้น สาเหตุเหล่านี้ทำให้นักเรียนอ่านช้า สะกดตัวไม่ถูก แปลความไม่ได้ ออกเสียงไม่ชัด ลืมง่าย

2. ความบกพร่องด้านจิตวิทยา เช่น สภาพทางบ้าน ทางโรงเรียน อารมณ์ แรงจูงใจ สติปัญญา การปรับตัวทางสังคม

รัชนี ศรีไพรวรรณ (อ้างถึงในจรัส สุขเกษม 2542: 6-7) ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทย สรุปได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหาที่เกิดกับเด็กเริ่มเรียน เพราะยังจำหลักเกณฑ์อะไรไม่ได้ เช่น

- 1.1 คำที่ใช้อักษรต่ำ และอักษรสูง ที่มีวรรณยุกต์
- 1.2 คำที่ใช้สระประสม เช่น เปลี่ยน เหมือน
- 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น พี่ช เมฆ บริเวณ

2. อ่านผิดหรือออกเสียงไม่ถูกต้อง ลักษณะที่อ่านผิดมีหลายแบบ

- 2.1 อักษรนำ เช่น ผลิต อ่านว่า ผะ - หลิต ไม่ใช่ ผลิต

2.2 คำพ้องรูป

2.3 เครื่องหมายประกอบคำ

2.4 การแยกคำหรือแบ่งวรรคตอน เช่น โหนด ต้องอ่านว่า ฉะ-โหนด ไม่ใช่

ใจ-นด

3. อ่านออกเสียงผิด มีหลายลักษณะ ได้แก่

3.1 อ่านคู่คำ ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่ง เป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง เช่น

ภูเขา อ่านเป็นภูเขา คำ ๆ อ่านเป็น คำ ๆ

3.2 อ่านเสียง ร เป็น ล

3.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด

3.4 ออกเสียงตามภาษาถิ่น

3.5 อ่านยานคาง

3.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

4. อ่านช้า อ่านได้นาทีละ 20-30 คำ อาจจะจากความเคยชินที่ถูกสอนให้อ่านทีละตัว ไม่ได้ฝึกการเคลื่อนสายตาให้รวดเร็ว และไม่ได้รับการฝึกเรื่องการจับสายตาและการกวาดสายตาที่ถูกต้อง

5. จับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมาย และไร้ประโยชน์ เพราะไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่านเลย

6. อ่านย้อนหน้าย้อนหลัง ทำให้เสียเวลาและเสียความ

7. อ่านกลับ เช่น บอก อ่านเป็น กอบ เพราะประสพตาทำงานสับสน

8. อ่านข้าม ทำให้เสียความเพราะบางที่จะข้ามคำที่สำคัญในประโยค

สมเกียรติ ปดิฐพร (2526) พบความบกพร่องในการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

1. การเข้าใจความหมายคำศัพท์

1.1 ไม่รู้ความหมายศัพท์

1.2 การเข้าใจความหมายไม่ชัดเจน

1.3 การรู้ความหมายศัพท์เพียงบางส่วน

1.4 การแปลความหมายศัพท์ตามคำอ่าน

1.5 จับความสัมพันธ์ของความหมายศัพท์กับความหมายของประโยคไม่ได้

2. ความเข้าใจในการอ่าน

- 2.1 การแปลความหมายผิด
- 2.2 การแปลข้ามคำบางคำ
- 2.3 การแปลเรียงลำดับผิด
- 2.4 การจับใจความสำคัญผิด
- 2.5 ไม่รู้ความหมายของคำสำคัญ
- 2.6 จับใจความของข้อความไม่หมด
3. การแบ่งพยางค์
 - 3.1 การออกเสียงแบ่งพยางค์ผิด
 - 3.2 การออกเสียงผิด
 - 3.3 การอ่านคำไม่ออก
4. การผสมคำ
 - 4.1 การวางรูปสระและวรรณยุกต์ผิด
 - 4.2 การผันเสียงวรรณยุกต์ผิด
 - 4.3 การออกเสียงควบกล้ำ ร,ล ผิด
 - 4.4 การออกเสียงสระผิด
 - 4.5 การจำรูปคำไม่แม่นยำ
 - 4.6 การอ่านคำและสระคำไม่ได้
 - 4.7 การออกเสียงไตรยางค์ผิด
5. การจำแนกเสียง
 - 5.1 การใช้เสียงสระผิด
 - 5.2 การใช้เสียงตัวสะกดผิด
 - 5.3 การใช้เสียงวรรณยุกต์ผิด

สมศักดิ์ สีนธุระเวช (2535: 2-31) ได้กล่าวไว้ว่า แบบสอบวินิจฉัย ในต่างประเทศ ซึ่งมักจะวินิจฉัยเกี่ยวกับเสียง และการวิเคราะห์คำ มักจะแยกวิเคราะห์ในทักษะต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ของสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง
 - 1.1 เสียงพยัญชนะ
 - 1.1.1 เสียงหน้าพยางค์
 - 1.1.2 เสียงหลังพยางค์
 - 1.2 ตำแหน่งที่เกิดของเสียง

- 1.2.1 สระเสียงสั้นที่อยู่กลางคำ
- 1.2.2 สระเสียงยาวที่อยู่กลางคำ
- 1.2.3 การสะกดเสียงสระหลายตัว
- 1.2.4 สระกล้ำ
2. การผสมคำ
 - 2.1 จากตัวอักษรผสมเป็นคำ
 - 2.2 การผสมเสียงควบกล้ำ
 - 2.3 การผสมหน่วยเสียง
3. เกี่ยวกับพยางค์
 - 3.1 การแยกพยางค์ในแต่ละคำ
 - 3.2 กฎเกณฑ์ในการแบ่งคำ
4. การวิเคราะห์ตามแผนโครงสร้าง
 - 4.1 อุปสรรค – ปัจจัย
 - 4.1.1 ส่วนเติมท้ายคำตามพจน์ การก และบุรุษ
 - 1) ส่วนที่แสดงพจน์
 - 2) ส่วนต่อท้ายกริยา
 - 3) ส่วนต่อท้ายคุณศัพท์ แสดงขั้นตอนการเปรียบเทียบ
 - 4.1.2 อุปสรรค
 - 4.1.3 ปัจจัย
 - 4.2 คำที่มีที่มา
 - 4.2.1 คำที่แปรรูปมาจากคำในรากศัพท์เดียวกัน
 - 4.2.2 คำที่สืบเนื่องมาจากภาษาอื่น

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2547: 1-8) ได้ประเมินการอ่านโดยจัดโครงการประเมินผลนักเรียนนานาชาติ Programme for International Student Assessment (PISA) โดย PISA จะประเมินการรู้เรื่องเน้นสมรรถนะของนักเรียนที่จะใช้ความรู้และทักษะเพื่อการเผชิญกับโลกในชีวิตจริง มีการประเมิน 3 ด้านคือ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนอายุ 15 ปี จำนวน 350,000 คน โดยจัดเป็นนักเรียนไทย 5,433 คน ผลการประเมินเมื่อใช้คะแนนมาตรฐาน และตั้งค่าเฉลี่ย

กลางของ PISA เท่ากับ 500 คะแนน และความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 100 ประมาณ สองในสามของนักเรียนทั้งหมดทุกประเทศมีคะแนนอยู่ระหว่าง 400 ถึง 600 (1 S.D.)

สำหรับนักเรียนของไทยมีค่าเฉลี่ยการอ่านต่ำกว่าค่าเฉลี่ย คือ มีคะแนน 431 การรายงานความรู้ และทักษะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการหาความรู้ได้น้อยที่สุดหรือเป็นระดับคะแนนที่ต่ำสุด จนถึง ระดับ 5 ที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง กล่าวคือ สามารถใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการหาความรู้ สามารถจัดการกับสาระเนื้อหาข้อความที่ไม่คุ้นเคย และข้อความยาก ๆ และสามารถอ้างอิงหรือเชื่อมโยงกับจุดประสงค์ของตน สามารถประเมินข้อความอย่างมีวิจารณญาณ สามารถสร้างข้อสรุปจากเนื้อหาสาระได้

ดังนั้น ปัญหาและความบกพร่องเหล่านี้เกิดจากสภาพทางร่างกาย สภาพทางจิตวิทยา สภาพแวดล้อมของตัวเด็กเอง รวมถึงการเรียนอ่าน การฝึกฝนอย่างไม่ถูกวิธี และการไม่แก้ไขทันที เมื่อเด็กอ่านผิด ซึ่งถ้าปล่อยไว้ให้เนิ่นนานจะแก้ไขได้ยากยิ่งขึ้น

1.6 ปัญหา และอุปสรรคในการอ่าน

การวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสร้างแบบทดสอบแต่ในเมืองไทยแบบสอบวินิจฉัย ทางด้านการอ่านยังไม่แพร่หลายนัก ดังนั้นการวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านจึงต้องอาศัยการวิเคราะห์ที่ใช้ในแบบทดสอบของต่างประเทศ มีผู้ศึกษาและวิเคราะห์ทักษะและความบกพร่องในการอ่านที่สำคัญดังนี้ คือ

นอลล์ (Noll 1965: 432) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้วินิจฉัยทักษะในการรู้จักคำ (Word Recognition) มักจะแยกวิเคราะห์ได้ดังนี้ คือ

1. การจำแนกตัวอักษร (Letter Recognition)
2. เสียงต้น (Beginning Sounds)
3. การจำเป็นคำ (Whole Word Recognition)
4. คำประสม (Words With in Words)
5. พยัญชนะที่ออกเสียง (Speech Consonant)
6. เสียงท้าย (Endingsounds)
7. การผสมคำ (Blending)
8. การสัมผัสคำ (Rhyming)
9. สระ (Vowels)

10. คำพ้อง (Sight Words)

11. การจำแนกคำ (Discriminate)

ธอร์นไดค์ และเฮเกน (Thorndike and Hagan 1969) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของสแตนฟอร์ด (The Stanford Diagnostic Reading Test) ในระดับ 1 ที่ใช้กับนักเรียนเกรด 2 - 4 ได้แยกวิเคราะห์ทักษะการอ่านเป็นเจ็ดทักษะย่อย คือ

1. ความเข้าใจในการอ่าน (Reading Comprehension)
2. คำศัพท์ (Vocabulary)
3. การจำแนกการฟัง (Auditory Discrimination)
4. การแบ่งพยางค์ (Syllabication)
5. เสียงต้นและเสียงท้าย (Beginning and Ending Sounds)
6. การผสมคำ (Blending)
7. การจำแนกเสียง (Sound Discrimination)

บราวน์ (Brown 1970: 303) ได้กล่าวไว้ว่า แบบทดสอบวินิจฉัย ในการอ่านของต่างประเทศ เช่น The Diagnostic Reading Scales จะแบ่งคะแนนวิเคราะห์เป็นส่วน คือ

1. การรู้จักคำ
2. การอ่านออกเสียง
3. การอ่านในใจ
4. ความเข้าใจในการฟัง

บลูมและคณะ (Bloom and others 1981) กล่าวว่า Harcourt Brace J. Vanovch ได้เสนอแนะการจัดกลุ่มซึ่งจำแนกตามทักษะการอ่านซึ่งวัดโดยแบบทดสอบ Skill Monitoring System Reading ไว้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ความหมายของคำในเนื้อเรื่อง

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จลำบากในการใช้เงื่อนไขหรือ ร่องรอยในท้องเรื่อง สำหรับค้นหาความหมายของคำ

กลุ่มที่ 2 ความหมายของประโยค

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จลำบากในการเข้าใจความหมายของประโยค

กลุ่มที่ 3 มโนภาพของข้อความ

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จยากลำบากในการเข้าใจความหมายที่ถูกต้องการของข้อความที่กำหนดให้ เช่น การจับหรือชี้บ่งรายละเอียดของข้อความหรือการจับใจความสำคัญของข้อความ

กลุ่มที่ 4 การตีความ

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จยากลำบากที่จะจับใจความสำคัญของเรื่องซึ่งเป็นเลศนัยแฝงอยู่รวมทั้งทักษะต่างๆที่ซ่อนอยู่ด้วย

กลุ่มที่ 5 การอ่านแบบวิพากษ์วิจารณ์

ในกลุ่มนี้ผู้เรียนประสบความสำเร็จยากลำบากในการวิเคราะห์สิ่งที่อ่านว่าได้อ่านอะไรไป เช่น แยกไม่ได้ว่าอะไรเป็นข้อเท็จจริง อะไรเป็นความคิดเห็น และในการรับรู้ความแตกต่างของชนิดของเนื้อหาเขามีความยากลำบากในการรับรู้คุณลักษณะนิสัยและการตีความหมายพฤติกรรมของคุณลักษณะนั้น

สำหรับการวิเคราะห์สาเหตุของความบกพร่องในการอ่านนั้น

อาดัม และทอร์เจอร์สัน (Adams and Torgerson 1956: 261) ได้ศึกษาไว้ดังนี้

1. ความบกพร่องเกี่ยวกับนิสัยในการอ่าน ซึ่งได้แก่ อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ อ่านซ้ำ อ่านที่ละคำ อ่านออกเสียงสระมากไป อ่านไม่เว้นวรรคตอน อ่านขึ้นไปตามคำ อ่านกลับคำ และออกเสียงผิด
2. ความบกพร่องเกี่ยวกับรูปของคำศัพท์
3. ความบกพร่องในการวิเคราะห์คำ ซึ่งได้แก่
 - 3.1 วิเคราะห์ตัวอักษรผิด
 - 3.2 วิเคราะห์เนื้อเรื่องที่ให้ผิด
 - 3.3 การวิเคราะห์การสะกดคำโดยอาศัยเสียงเป็นเกณฑ์ ซึ่งได้แก่ ความบกพร่องที่เสียงต้น การผสมเสียงต้น สระกลางคำ เสียงท้าย การผสมเสียงท้าย การแบ่งพยางค์
4. ความบกพร่องเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ ซึ่งได้แก่ ความบกพร่องเกี่ยวกับความหมายของคำที่คล่องปาก ศัพท์ทั่วไป และศัพท์เฉพาะ
5. ความบกพร่องในด้านความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้แก่ บกพร่องในด้านการเล่าเรื่องที่อ่าน การระลึกถึงความจริง การเขียนตามคำบอก การหาแหล่งที่เป็นศูนย์รวมความคิด การแสดงความคิดเห็น การย่อใจความ และการสรุปความ

6. ความบกพร่องด้านความเร็วในความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งได้แก่ การรับรู้คำ
ซ้ำ และการรู้จักคำน้อย

ส่วนอาห์แมนน์ และคล็อก (Ahmann and Clock 1967: 333-334) ได้กล่าวไว้ว่า
ความบกพร่องในการอ่านมีสาเหตุสำคัญสี่ประการ คือ ความบกพร่องในการสะกดคำขาดพื้น
ฐานจากประสบการณ์เดิม ขาดการพัฒนาอย่างมีขั้นตอนในทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการอ่าน เช่น
การรู้จักคำ คำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน เป็นต้น และการขาดการถ่ายโยงทักษะในการ
อ่านที่จำเป็นต่อการเรียนรู้

นอกจากนี้ พัมฟรีย์ (Pumfrey 1976: 107) พบว่า รูปแบบของความบกพร่องที่
วิเคราะห์ไว้ในแบบทดสอบการรู้จักคำ (Word Recognition Test) มีเก้าประการ คือ ผิดที่
อักษรตัวแรก ผิดที่สระกลางคำ ผิดที่รูปตัวอักษร ผิดที่รูปคำ ผิดที่อ่านกลับคำ ผิดที่ส่วนท้าย
ของคำ ผิดที่พยัญชนะควบกล้ำ ผิดที่สระผสม และความบกพร่องอื่นๆ

1.7 แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่าน

แบบสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของต่างประเทศที่มีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับมี
ดังนี้

1.7.1 แบบสอบวินิจฉัยในการอ่าน ของ เกตส์ แมคคิลลอป (Gates -
Mckillop Reading Diagnostic) ใช้สำหรับนักเรียนเกรด 2 ถึงเกรด 6 มีแบบทดสอบสองฟอร์ม
(1 และ 2) ดำเนินการสอบเป็นรายบุคคล ไม่จำกัดเวลาในการทดสอบ มีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหา
จุดบกพร่องในทักษะการอ่านของนักเรียน ซึ่งประกอบด้วยแบบทดสอบย่อยแปดฉบับทำการ
ทดสอบแยกกันในองค์ประกอบย่อยของทักษะในการอ่านของนักเรียน เช่น ความหมายของคำ
ความหมายของประโยค ความเร็วในการอ่าน และการสะกดคำ เป็นต้น ข้อสอบที่ใช้วัดแต่ละ
องค์ประกอบย่อยจะมีระดับความยากง่ายต่างๆกัน ดังนั้น ถ้านักเรียนไม่รู้จักคำ แบบทดสอบนี้
จะสามารถชี้ได้ว่าเป็นคำในเกรดใด ในแบบทดสอบไม่ได้รายงานความเชื่อมั่นและไม่มีข้อมูล
ความเที่ยงตรงที่ได้จากการใช้แบบทดสอบในการตีความหมายของคะแนนจากแบบทดสอบย่อย
หลายฉบับ จะยึดตามระดับการอ่านออกเสียงของนักเรียน ซึ่งอาจจะทำให้ตีความหมายผิด ถ้า
คะแนนการอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องหรือถ้าครูดคิดไปว่า ข้อผิดพลาดของนักเรียนเกรด 5 ที่ค้นพบ
ว่าเกิดที่ระดับต้นของเกรด 2 นั้น มีความหมายเหมือนกับนักเรียนเกรด 3 หรือเกรดอื่นที่ระดับ
เดียวกัน (Mehrens and Others 1973: 456 - 466)

1.7.2 แบบสอบวินิจฉัยการอ่านของสแตนฟอร์ด (Stanford Diagnostic
Reading Test) มีสองฟอร์ม และมีสองระดับ คือ ระดับที่ 1 (เกรด 1 2 - 4) และระดับ 2

(เกรด 4 - 8) ดำเนินการสอบเป็นกลุ่ม ในระดับ 1 มีแบบทดสอบที่จำกัดเวลาทำสามฉบับอีกสี่ฉบับไม่จำกัดเวลา ส่วนระดับ 2 ไม่จำกัดเวลา

ในชุดของระดับ 1 ต้องการเวลาทดสอบประมาณ 2 ½ ชั่วโมง ผู้สร้างแบบทดสอบแนะนำว่าอาจแบ่งการสอบเป็นสี่ระดับ ในชุดของระดับ 2 ใช้เวลาในการสอบประมาณ 10 นาที ซึ่งอาจแบ่งการสอบออกเป็นสามระยะ ทั้งในระดับ 1 และ ระดับ 2 จะเกี่ยวกับการวัดทักษะด้านความเข้าใจในการอ่าน คำศัพท์ และการรู้จักคำ ในระดับ 2 ยังมีการวัดอัตราเร็วในการอ่านด้วย

ในระดับ 1 มีแบบทดสอบย่อย 7 ฉบับ คือ ความเข้าใจในการอ่าน คำศัพท์ การจำแนกการฟัง การแบ่งพยางค์ เสียงต้น และเสียงท้าย การผสมเสียงให้เป็นคำ และการจำแนกเสียง ส่วนในระดับที่ 2 มีแบบทดสอบย่อย 6 ฉบับ คือ ความเข้าใจในการอ่าน (มีคะแนนสามชุด คือ คะแนนความเข้าใจในความหมายธรรมดา ตามอนุมานหรือสรุป และคะแนนรวม) คำศัพท์ การแบ่งพยางค์ การจำแนกเสียง การผสมเสียงให้เป็นคำ และอัตราเร็วในการอ่าน

แบบทดสอบทั้งสองระดับเน้นความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง และความเที่ยงตรงเชิงสภาพปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบคือ นักเรียนจำนวน 15,000 คน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบหาโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split Half Method) และแบบคู่ขนาน (สำหรับแบบทดสอบความเร็วในการอ่าน) สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น มีค่าตั้งแต่ .72 - .46 (ส่วนใหญ่สูงกว่า .80) ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัดมีค่าตั้งแต่ 1.4 - 4.6 (ส่วนใหญ่ 2.0 หรือต่ำกว่า) สำหรับระดับ 1 และระดับ 2 ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยสหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบด้วยกันมีค่าตั้งแต่ .45 - .61 (จากเกรด 3 จนถึงเกรด 8) (Mehrens and Others 1973: 466-467)

1.7.3 แบบสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านของโดเรน (The Doren Diagnostic Reading Test) เป็นแบบทดสอบที่สามารถวินิจฉัยทักษะในการอ่านได้อย่างแท้จริง ฉบับหนึ่ง ซึ่งใช้กับ นักเรียนปลายเกรด 2 หรือเริ่มเรียนในเกรด 3 แบบทดสอบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทฤษฎีทางการอ่านที่ว่าความบกพร่องหรือปัญหาในการอ่านที่สำคัญเกิดขึ้นจากความบกพร่องในทักษะเกี่ยวกับการรู้จักคำ (Word Recognition) ซึ่งถ้านักเรียนเกิดความบกพร่องในทักษะด้านนี้จะไม่สามารถพัฒนาความสามารถในระดับที่สูงกว่าคือ ความเข้าใจในการอ่านที่จำเป็นในด้านอื่น ๆ ได้ แบบทดสอบพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ทักษะการรู้จักคำหรือทักษะในการอ่านโดเรนนั้น แยกทดสอบในทักษะย่อยต่าง ๆ ดังนี้ การจำตัวอักษร เสียงต้น การจำเป็นคำ

คำประสม พยางค์ที่ออกเสียง เสียงท้าย การผสมคำ การสัมผัสคำ สระ คำพ้องเสียง และ การเดาคำ

แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบกับนักเรียนเป็นกลุ่ม หรือเป็นรายบุคคลก็ได้ มีเวลาสอบ 3 ชั่วโมง ค่าสหสัมพันธ์กับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านมีค่าตั้งแต่ .77 ในเกรด 1 ถึง .92 ในเกรด 4 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบย่อย 11 ฉบับ มีค่าตั้งแต่ .53 ถึง .33 ซึ่งมากที่สุดที่ .70 และ .80 (Noll 1957 อ้างใน จินตนา ลินกิง 2542: 135)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบวินิจฉัยด้านการอ่าน

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

อุทัยวรรณ นิลยกานนท์ (2526: 134-140) ได้สร้างแบบสอบวินิจฉัย ทักษะในการอ่านภาษาไทยเรื่องการอ่านคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชุมพร จำนวน 6 ฉบับ คือ การอ่านคำควบกล้ำ การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) การอ่านคำพ้องเสียง การอ่านคำที่มีเสียงต่อเนื่อง และการอ่านคำที่ไม่มีสระแต่ออกเสียง ออก ที่พยางค์ต้น นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า แบบสอบวินิจฉัย ชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .66 - .98 หาได้จากการใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ คำนวณ ใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial) ของโลเวตต์ ได้ค่าตั้งแต่ .6034 - .9140

เดือนเพ็ญ หว่านฉนวนรงค์ (2528: 121-127) ได้สร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 7 ฉบับ คือ คำกริยา คำบุรุษพบท คำสรรพนาม และคำที่แสดงความเป็นเจ้าของ คำคุณศัพท์ และ คำวิเศษณ์ คำสันธาน การตั้งคำถาม และคำศัพท์ นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 777 คน พบว่า แบบทดสอบชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .50 - .95 ซึ่งหาได้โดยใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .09 - 1.00 หาได้จากการใช้สูตรของเบรนนเนน (Brenen) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรไบโนเมียล (Binomial) ของโลเวตต์ มีค่าตั้งแต่ .7918 - .9443 สำหรับค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง 7 ฉบับ หาในรูปแบบของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตามวิธีของ ไรวินลลี และแฮมเบิลตัน ผลปรากฏว่า แบบสอบวินิจฉัย ทั้ง 7 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตั้งแต่ .50 - 1.00

นางลักษณ จรรย์รักษ์ (2532 : บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการวิจัยนี้เพื่อสร้างแบบสอบวินิจฉัย ทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่มีคุณภาพ จำนวน 6 ฉบับ คือ แบบทดสอบฉบับคำสรรพนาม แบบทดสอบฉบับคำเชื่อม แบบทดสอบฉบับคำขยาย แบบทดสอบฉบับส่วนประกอบของประโยค แบบทดสอบการตั้งประโยคคำถาม และแบบทดสอบฉบับคำศัพท์ เพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่องและหาสาเหตุของความบกพร่องในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แบบสอบวินิจฉัย ทั้ง 6 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ .51 - .99 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ .19 - .98 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวินิจฉัย ทั้ง 6 ฉบับ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรไบโนเมียลของโลเวตต์ มีค่าตั้งแต่ .7726 - .9325 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบซึ่งหาโดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 6 ฉบับ ใช้วัดทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยได้จริง

มาลา โชติเพิ่ม (2537: 142-151) ได้สร้างแบบสอบวินิจฉัย ทักษะในการอ่านภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 4 ฉบับ คือ การเข้าใจความหมายคำศัพท์ ความเข้าใจในการอ่าน การอ่านคำ และการจำแนกเสียง นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,298 คน พบว่า แบบสอบวินิจฉัย ชุดนี้มีค่าความยากตั้งแต่ .23 - .86 ซึ่งได้ใช้สูตรคำนวณอย่างง่าย และค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 - .60 หาได้จากการใช้สูตรดัชนีค่าอำนาจจำแนก บี (Discrimination Index B) ส่วนค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ คำนวณโดยใช้สูตรคูเดอว์-ริชาร์ดสัน 20 แล้วปรับแก้ค่าความเชื่อมั่นที่ได้ตามวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตรของลิฟวิงตัน ได้ค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ .8726 - .9287 สำหรับค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบทั้ง 4 ฉบับ หาในรูปของความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตามวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) ผลปรากฏว่า แบบสอบวินิจฉัย ทั้ง 4 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตั้งแต่ .50 - 1.00

วชิระ ปะทะดี (2538: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องในการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ จังหวัดสกลนคร จำนวน 1 ฉบับ แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 31 คน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ต่ำในเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนทั้งหมดจำนวน 31 คน มีคะแนนการแก้โจทย์

ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวไม่ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ เมื่อได้รับการวินิจฉัย และการแก้ไข ข้อบกพร่องในเรื่อง การแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวโดยการสอนซ่อมเสริม และทำแบบฝึกหัดแก้ไขข้อบกพร่อง นักเรียนทั้งหมดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สุมาลี เวียงรัตน์ (2541: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบสอบวินิจฉัย และแก้ไข ข้อบกพร่องทางการเรียน เรื่อง สมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพระตะดอง จังหวัดสุรินทร์ โดยการสอนซ่อมเสริมด้วยบทเรียนสำเร็จรูป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2540 โรงเรียนพระตะดอง จังหวัดสุรินทร์จำนวน 46 คน การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ชั้นวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน และชั้นแก้ไขข้อบกพร่องโดยการสอนซ่อมเสริมด้วยบทเรียนสำเร็จรูป พบว่า ชั้นวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีข้อบกพร่องทางการเรียนเรื่อง สมการ ทุกคนเมื่อเทียบเกณฑ์ร้อยละ 60 และในชั้นแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียน ปรากฏว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยบทเรียนสำเร็จรูปมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จินตนา สีนกิง (2542: บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบสอบวินิจฉัย ทักษะพื้นฐานของความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพ จำนวน สามฉบับ คือ แบบทดสอบคำนาม แบบทดสอบคำสรรพนาม และคำที่แสดงความเป็นเจ้าของ แบบทดสอบคำกริยา คำศัพท์ และแบบทดสอบคำบุรพบท การตั้งคำถาม ทั้งนี้เพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่อง และหาสาเหตุของความบกพร่องในทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในกระบวนการสร้างแบบทดสอบครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,206 คน ในปีการศึกษา 2541 ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) พบว่าแบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 1 มีค่าความยากตั้งแต่ .22-.81 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23-.86 ค่าความเชื่อมั่น .772 แบบสอบวินิจฉัย ฉบับที่ 2 มีค่าความยากตั้งแต่ .20-.63 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .30-.82 ค่าความเชื่อมั่น .900 วินิจฉัยฉบับที่ 3 มีค่าความยากตั้งแต่ .38-.75 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .35-.80 ค่าความเชื่อมั่น.915 ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบ ปรากฏว่า แบบสอบวินิจฉัย ทั้งสามฉบับสามารถวัด เรื่อง ทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้จริง.

จรัญ สุขเกษม (2542: บทคัดย่อ) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนระโนด อำเภอระโนด จังหวัดสงขลา จำนวน 30 คน พบว่า ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หน่วยเสียง ได้แก่ ร / r , ง / n / หน่วยเสียง 2 หน่วยเสียง ได้แก่ อี / i / ,เอะ / e/ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ 2 หน่วยเสียง ได้แก่ กร / kr / พร / phr / ,ปล / pl และการอ่านอักษรนำที่เป็นอักษรสูง นำอักษรเสียงต่ำ แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 94.04/91.67 ความแตกต่างของความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง ก่อน และหลังการใช้แบบฝึกการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

ลาร์ราบี (Larrabee 1969 : 931) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างและประเมินผลแบบสอบวินิจฉัย ทักษะในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบสอบวินิจฉัย และประเมินแบบทดสอบที่สร้างขึ้นว่าสามารถชี้ให้เห็นจุดบกพร่องและสาเหตุที่ทำให้นักเรียนประสบความยากลำบากในการอ่าน แบบสอบวินิจฉัย ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วย ทักษะการอ่าน ดังนี้

1. การแยกและวิเคราะห์คำ ได้แก่ วิภัติ บัญญัติ รากศัพท์ และการเปรียบเทียบคำที่คล้ายคลึง
2. ความเข้าใจ ได้แก่ การเลือกคำที่มีความหมายถูกต้อง บอกความหมายของประโยคและวลี การเลือกใจความสำคัญของเรื่อง ความหมายของคำศัพท์ และการบอกรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และที่ไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องได้
3. ทักษะในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การรู้จักส่วนประกอบของหนังสือ การเลือกคำตอบที่ถูกต้อง ลำดับตัวอักษร การใช้ดัชนี และการสรุปความ
4. การอ่านคำประพันธ์ ได้แก่ ความเข้าใจลำดับเหตุการณ์ ลักษณะนิสัยของตัวละคร และสถานที่เกิดของเรื่องได้
5. การอ่านโดยใช้วิจารณ์ญาณ ได้แก่ การบอกความจริง และสามารถแสดงความเห็นได้ รวมทั้งบอกจุดมุ่งหมายของผู้แต่งได้

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนเกรด 7 , 8 และ 9 ผลจากการวิเคราะห์เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบปรากฏว่า

1. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยสูตร KR-20 อยู่ในเกณฑ์สูง คือ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .679 - .855 เกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .724 - .875 และเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .769 - .896
2. ค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ ซึ่งหาโดยใช้คะแนนที่ได้จากการทดสอบทักษะพื้นฐานไอโอว่า (Iowa Test Basic Skill) เป็นเกณฑ์ อยู่ในเกณฑ์สูง คือ เกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .448 - .693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .625 - .727 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .685 - .792
3. ค่าสหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation) ของแบบทดสอบย่อยทั้งห้าฉบับมีค่า ดังนี้ ในเกรด 7 มีค่าตั้งแต่ .736 - .693 ในเกรด 8 มีค่าตั้งแต่ .542 - .746 และในเกรด 9 มีค่าตั้งแต่ .637 - .814
4. การวิเคราะห์ข้อสอบเป็นรายข้อ เพื่อกำหนดค่าความยาก อำนาจจำแนก และผลของตัวลวงในข้อสอบแต่ละข้อ จะกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำที่ถือว่าข้อสอบข้อนั้นใช้ได้
5. แบบทดสอบนี้มีข้อดี คือ ดำเนินการสอบง่าย ไม่กำหนดเวลา ให้คะแนนง่าย และสามารถวินิจฉัยปัญหาในการอ่านได้รวดเร็ว

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จาก 66 โรงเรียน จำนวน 1,477 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 534 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling) มีขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และมีห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ได้จำนวน 16 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 534 คน ได้ดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 จำแนกโรงเรียนออกเป็นขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ตามเกณฑ์ของสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2525 : 4)

โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 360 คนขึ้นไป
 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน 180-360
 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนน้อยกว่า 180
 ปรากฏว่าโรงเรียนแต่ละขนาดดังนี้

โรงเรียนขนาดใหญ่	จำนวน 6 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดกลาง	จำนวน 19 โรงเรียน
โรงเรียนขนาดเล็ก	จำนวน 41 โรงเรียน
รวมโรงเรียนทั้งหมด	จำนวน 66 โรงเรียน

ขั้นที่ 2 สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 5 ห้องเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนจำนวน 200 คน สุ่มห้องเรียนจากโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 5 ห้อง

เรียน ได้นักเรียนจำนวน 153 คน และสุ่มโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 6 ห้องเรียน โดยวิธีการ
สุ่มอย่างง่าย ได้นักเรียนจำนวน 181 คน รวมสุ่มห้องเรียนจำนวน 16 ห้อง ได้นักเรียนจำนวน
534 คน

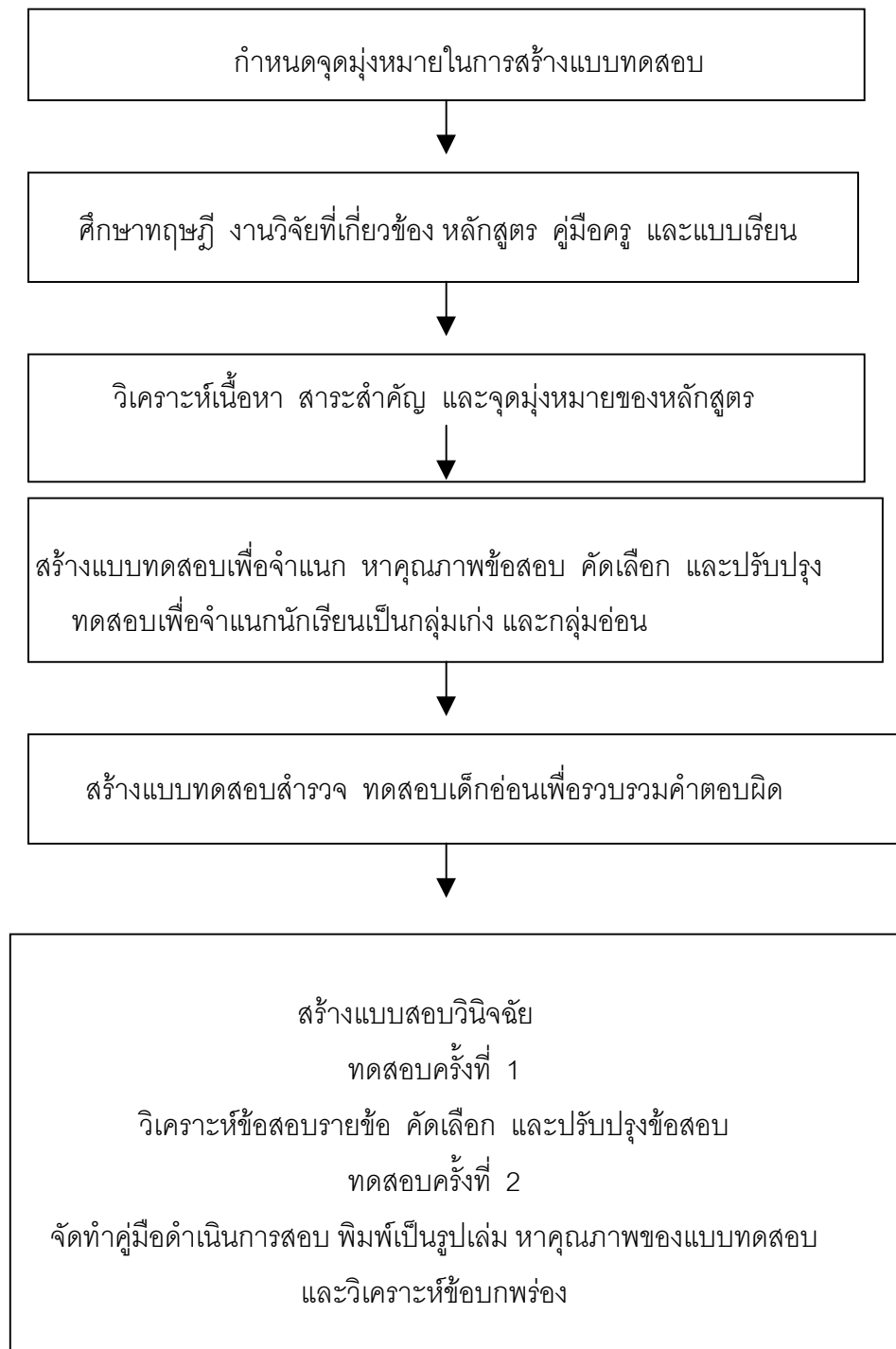
ขั้นที่ 3 นำห้องเรียนที่สุ่มทั้งหมด 16 ห้องเรียน ใช้สุ่มโดยการสุ่มอย่างง่าย
(Simple Random Sampling) เพื่อใช้ในการทดสอบเพื่อจำแนก จำนวน 2 ครั้ง ได้จำนวน
นักเรียน 207 คน สุ่มเพื่อใช้ในการสอบวินิจฉัย จำนวน 3 ครั้ง ได้จำนวนนักเรียน 327 คน
รวม 534 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวิชาภาษาไทย จำนวน 3 ชุด คือ
ชุดที่ 1 แบบทดสอบเพื่อจำแนก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1
ฉบับ ใช้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผ่านเกณฑ์ และกลุ่มไม่ผ่านเกณฑ์ ลักษณะของ
แบบทดสอบเป็นแบบทดสอบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยสร้างโดยยึดทักษะการอ่านคำ
และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมเป็นหลัก มี 1 ฉบับ จำนวน 69 ข้อ แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ
แบบทดสอบตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ จำนวน 12 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ
จำนวน 16 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน
18 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 10 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
จำนวน 9 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จำนวน 4 ข้อ
ชุดที่ 2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบชนิดเติม
คำ มีจำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 6 ตอน คือ
แบบทดสอบตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ จำนวน 13 ข้อ
แบบทดสอบตอนที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ
จำนวน 18 ข้อ

- แบบทดสอบตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน
21 ข้อ
- แบบทดสอบตอนที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)จำนวน 10 ข้อ
- แบบทดสอบตอนที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
จำนวน 9 ข้อ
- แบบทดสอบตอนที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จำนวน 4 ข้อ
- ชุดที่ 3 แบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ
ชนิด 4 ตัวเลือก มีจำนวน 6 ฉบับ
- แบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ จำนวน 25 ข้อ
- แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์นต์ และการผันอักษรนำ
จำนวน 30 ข้อ
- แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน
40 ข้อ
- แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)จำนวน 25 ข้อ
- แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
จำนวน 25 ข้อ
- แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จำนวน 6 ข้อ

3. วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อสร้างแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย เพื่อทำการทดสอบว่านักเรียนบกพร่องในเรื่องใดจะเป็นประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริม และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนต่อไป
2. ศึกษาทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบวินิจฉัย ตลอดจนหลักสูตร คู่มือครู และแบบเรียน สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบ
3. วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทักษะพื้นฐานการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านคำ ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
1	<p><u>การอ่านคำที่มีอักษรควบ</u></p> <p>1.1 การอ่านคำที่มีตัว กร กล พร ปล ขล ขว คร คล พร พล เป็นอักษรควบ</p>	<p>1.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัว กร กล พร ปล ขล ขว คร คล พร พล มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง</p>
2	<p><u>การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการ ผันอักษรนำ</u></p> <p>2.1 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์</p> <p>2.2 การผันคำที่มีตัว ขน ชม ขย สม หง หญ หม หร หล หว เป็นอักษรนำ</p>	<p>2.1 เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดการันต์ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ ถูกต้อง</p> <p>2.2 เมื่อกำหนดคำที่มีตัว ขน ชม ขย สม หง หญ หม หร หล หว เป็นอักษร นำ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่าน ได้ถูกต้อง</p>
3	<p><u>การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัว สะกด</u></p> <p>3.1 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กด</p> <p>3.2 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กก</p> <p>3.3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กน</p>	<p>3.1 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กด มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3.2 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กก มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง</p> <p>3.3 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กน มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง</p>

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
	3.4 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กบ	3.4 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กบ มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
	3.5 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กม	3.5 เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กม มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
4	<u>การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)</u>	
	4.1 การอ่านคำที่มี ฤ	4.1 เมื่อกำหนดคำที่มี ฤ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ ถูกต้อง
	4.2 การอ่านคำที่มี รร (ร หัน)	4.2 เมื่อกำหนดคำที่มี รร มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ ถูกต้อง
5	<u>การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง</u>	เมื่อกำหนดคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออก เสียง อะ กิ่งเสียง มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
6	<u>การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และ ตำแหน่ง</u>	
	6.1 การอ่านคำที่มีอักษรย่อ	6.1 เมื่อกำหนดคำที่เป็นอักษรย่อมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง
	6.2 การอ่านคำที่มีชื่อบุคคล	6.2 เมื่อกำหนดคำที่เป็นชื่อบุคคลมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับที่	เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
6.3	การอ่านคำที่เป็นตำแหน่ง	6.3 เมื่อกำหนดคำที่เป็นตำแหน่งมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง

4. สร้างแบบทดสอบ โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 แบบทดสอบเพื่อจำแนก

4.1.1 สร้างแบบทดสอบเพื่อจำแนกเป็นชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยสร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม แล้วนำข้อสอบพร้อมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

4.1.2 นำคะแนนแต่ละข้อของแบบประเมินผลความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ย แล้วเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่ .80 – 1.00 นั่นก็คือว่าข้อสอบข้อนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มุ่งวัดจริง ผลการวิเคราะห์พบว่า มีข้อสอบตามเกณฑ์จำนวน 69 ข้อ

4.1.3 นำแบบทดสอบเพื่อจำแนกที่สร้างขึ้น จำนวน 80 ข้อ ไปทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 107 คน วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อ โดยหาค่าความยากของข้อสอบ และอำนาจจำแนกของข้อสอบแล้วคัดเลือกข้อสอบและปรับปรุงแก้ไข เหลือจำนวน 69 ข้อ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.923

4.1.4 นำแบบทดสอบเพื่อจำแนก ที่ได้คัดเลือกและปรับปรุงจากการทดสอบครั้งที่ 1 ซึ่งเหลือจำนวน 69 ข้อ ไปทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 100 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ และจำแนกนักเรียนกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์กับกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์โดยยึดเกณฑ์ ร้อยละ 60

4.2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ

4.2.1 สร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจ เพื่อใช้ทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม จากการทดสอบเพื่อจำแนก (วิธีดำเนินการขั้นนี้มีจุด

มุ่งหมาย เพื่อที่ใช้ผลการตอบแบบทดสอบเพื่อสำรวจของนักเรียน เป็นเครื่องมือในการรวบรวม ข้อบกพร่องในการอ่านคำ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยต่อไป) โดยแบบทดสอบเพื่อสำรวจที่สร้างขึ้นสอดคล้องกับทักษะการอ่านคำ และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

4.2.2 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจ พร้อมด้วยจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มเดิม ทำการพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องทดสอบ และครอบคลุมเนื้อหาหรือไม่ โดยพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มารวมกันเป็นรายข้อ หาค่าเฉลี่ย ถ้าค่าเฉลี่ยได้มากกว่าหรือเท่ากับ .50 แสดงว่าข้อสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่มุ่งวัดจริง ผลการวิเคราะห์มีข้อสอบตามเกณฑ์ 75 ข้อ

4.2.3 นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 41 คน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์ในการทดสอบเพื่อจำแนก ครั้งที่ 2 (จุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจ ข้อบกพร่อง และรวบรวมคำตอบที่นักเรียนตอบผิด นำมาสร้างเป็นตัวลงในแบบทดสอบวินิจฉัย)

4.3 แบบทดสอบวินิจฉัย

4.3.1 สร้างแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 6 ฉบับ ฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มี อักษรควบ จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดก้านต์ และการผันอักษรนำ จำนวน 30 ข้อ ฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ ฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จำนวน 6 ข้อ ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 6 ฉบับ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยดัดแปลงจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจความบกพร่องตัวลง ซึ่งนำมาจากคำตอบที่นักเรียนส่วนมากตอบผิดจากแบบทดสอบเพื่อสำรวจ หาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบแต่ละฉบับ โดยวิธีการหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้นพร้อมด้วยคู่มือดำเนินการสอบให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อวัดได้ตรงจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือไม่ โดยวิธีของโรวินลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)

4.3.2 นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่สร้างขึ้น ทั้ง 6 ฉบับ ไปทำการทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 88 คน

4.3.3 วิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุง ดังนี้

- 1) ตรวจให้คะแนนถ้าตอบถูกให้ 1 คะแนน ถ้าตอบผิด หรือตอบเกินกว่าหนึ่งคำตอบหรือไม่ตอบเลยให้ 0
- 2) หาค่าความยากของข้อสอบ
- 3) หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อโดยใช้สูตรของแบรอนแนน ซึ่งเรียกว่า ค่าดัชนีอำนาจจำแนก B คัดเลือกและปรับปรุงข้อสอบ ได้แบบทดสอบวินิจฉัย 6 ฉบับ
- 4) นำแบบทดสอบวินิจฉัยที่คัดเลือกไว้ ไปทำการทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 120 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ และวิเคราะห์จุดบกพร่อง

4.3.4 จัดทำคู่มือดำเนินการสอบ และพิมพ์เป็นรูปเล่ม

5. เกณฑ์ในการแปลความหมาย

5.1 ค่าความยาก มีค่าอยู่ระหว่าง .20 - .80

5.2 ค่าอำนาจจำแนก มีค่ามากกว่า .20

5.3 คะแนนเกณฑ์ของแบบสอบวินิจฉัย จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ โดยให้คะแนนเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนรวมแต่ละฉบับ ดังนี้

แบบสอบฉบับที่ 1 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีอักษรควบ

แบบสอบฉบับที่ 2 ได้คะแนนรวม ≥ 18 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ

แบบสอบฉบับที่ 3 ได้คะแนนรวม ≥ 20 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

แบบสอบฉบับที่ 4 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)

แบบสอบฉบับที่ 5 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

แบบสอบฉบับที่ 6 ได้คะแนนรวม ≥ 4 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านอักษรย่อ ชื่อนบุคคล และตำแหน่ง

5.4 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่ามากกว่า .50

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

6.1 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้
ติดต่อกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ทำหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการนำแบบสอบถามวิจัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยไปทดลองใช้ และหาคุณภาพกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6.2 ติดต่อกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสอบ

6.3 จัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในการสอบแต่ละครั้ง

6.4 วางแผนในการสอบไว้ล่วงหน้า เช่น จัดกรรมการคุมสอบ ซึ่งแจ้งขั้นตอนในการสอบและวิธีดำเนินการสอบต่อกรรมการคุมสอบ

6.5 ซึ่งแจ้งให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจจุดประสงค์และคุณประโยชน์ที่ได้รับจากการทำแบบทดสอบ

6.6 นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

6.6.1 แบบทดสอบเพื่อจำแนก ทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 107 คน
แบบทดสอบเพื่อจำแนก ทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 100 คน

6.6.2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ใช้ทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จากการทดสอบเพื่อจำแนก ครั้งที่ 2 จำนวน 41 คน

6.6.3 แบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 88 คน
แบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 120 คน ทดสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 119 คน

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเที่ยง และค่าความตรง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
- B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ
- K แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
- r_{cc} แทน ความเที่ยงของแบบทดสอบ
- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผลของการวิเคราะห์ จากการใช้แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ผู้วิจัยได้เสนอข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบสอบวินิจฉัย

ตอนที่ 2 ค่าความยาก อำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเที่ยงของแบบสอบ

วินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ

ตอนที่ 3 ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบในแบบสอบ

วินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ตอนที่ 1 ค่าความยาก และอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย

ตารางที่ 4.1 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของ แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
1	1	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.40	ปานกลาง
		0.50	ปานกลาง	0.70	สูง
		0.53	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.44	ปานกลาง	0.36	ปานกลาง
		0.56	ปานกลาง	0.43	ค่อนข้างสูง
		0.59	ปานกลาง	0.44	ค่อนข้างสูง
		0.63	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.38	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง
		0.53	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง
		0.47	ปานกลาง	0.38	ปานกลาง
		0.79	ค่อนข้างง่าย	0.36	ปานกลาง
		0.66	ค่อนข้างง่าย	0.23	ปานกลาง
		0.64	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง
		0.55	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง
		0.64	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง
		0.42	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง
		0.66	ค่อนข้างง่าย	0.45	ค่อนข้างสูง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง
		0.57	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง
		0.72	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.51	ค่อนข้างสูง
		0.62	ค่อนข้างง่าย	0.39	ปานกลาง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
1	1	0.80	ค่อนข้างง่าย	0.52	ค่อนข้างสูง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.51	ค่อนข้างสูง
		0.75	ค่อนข้างง่าย	0.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.1 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ มีข้อสอบจำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .38 ถึง .80 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22 ถึง .70 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์จำนวน 25 ข้อ

ตารางที่ 4.2 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์ันต์ และอักษรนำ

ฉบับที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
2	2	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.48	ค่อนข้างสูง
		0.45	ปานกลาง	0.53	ค่อนข้างสูง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.51	ค่อนข้างสูง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.74	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง
		0.77	ค่อนข้างง่าย	0.28	ปานกลาง
		0.71	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.48	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง
		0.55	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง
		0.75	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง
		0.68	ค่อนข้างง่าย	0.32	ปานกลาง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.34	ปานกลาง
		0.71	ค่อนข้างง่าย	0.37	ปานกลาง
		0.59	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง
		0.64	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง
		0.69	ค่อนข้างง่าย	0.34	ปานกลาง
		0.59	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.45	ค่อนข้างสูง
		0.63	ค่อนข้างง่าย	0.45	ค่อนข้างสูง
		0.59	ปานกลาง	0.23	ปานกลาง
		0.73	ค่อนข้างง่าย	0.51	ค่อนข้างสูง
		0.69	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์การ เรียนรู้ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
2	2	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.38	ปานกลาง
		0.79	ค่อนข้างง่าย	0.34	ปานกลาง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.78	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง
		0.66	ค่อนข้างง่าย	0.39	ปานกลาง
		0.78	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.59	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.2 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์ันต์ และอักษรนำ มีข้อสอบจำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .45 ถึง .79 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง .53 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์จำนวน 30 ข้อ

ตารางที่ 4.3 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของ แบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3
เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

ฉบับ ที่	จุดประสงค์การ เรียนรู้ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
3	3	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.75	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง
		0.61	ค่อนข้างง่าย	0.37	ปานกลาง
		0.69	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง
		0.40	ปานกลาง	0.43	ค่อนข้างสูง
		0.78	ค่อนข้างง่าย	0.38	ปานกลาง
		0.73	ค่อนข้างง่าย	0.47	ค่อนข้างสูง
		0.41	ปานกลาง	0.60	สูง
		0.65	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.67	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง
		0.62	ค่อนข้างง่าย	0.48	ค่อนข้างสูง
		0.45	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง
		0.59	ปานกลาง	0.53	ค่อนข้างสูง
		0.65	ค่อนข้างง่าย	0.36	ปานกลาง
		0.24	ค่อนข้างยาก	0.27	ปานกลาง
		0.66	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง
		0.57	ปานกลาง	0.55	ค่อนข้างสูง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง
		0.65	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.58	ปานกลาง	0.38	ปานกลาง
0.53	ปานกลาง	0.53	ค่อนข้างสูง		
0.72	ค่อนข้างง่าย	0.36	ปานกลาง		
0.59	ปานกลาง	0.59	ค่อนข้างสูง		
0.76	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง		

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
3	3	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.38	ปานกลาง
		0.45	ปานกลาง	0.38	ปานกลาง
		0.61	ค่อนข้างง่าย	0.43	ค่อนข้างสูง
		0.45	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง
		0.56	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง
		0.77	ค่อนข้างง่าย	0.38	ปานกลาง
		0.72	ค่อนข้างง่าย	0.39	ปานกลาง
		0.61	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง
		0.67	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.40	ปานกลาง	0.35	ปานกลาง
		0.76	ค่อนข้างง่าย	0.23	ปานกลาง
		0.48	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง
		0.36	ค่อนข้างยาก	0.35	ปานกลาง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง
		0.54	ปานกลาง	0.54	ค่อนข้างสูง
0.74	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง		

จากตารางที่ 4.3 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียง
ตัวสะกดในมาตราตัวสะกด มีข้อสอบจำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .24 ถึง .79 มีค่า
อำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง .60 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์ทั้งหมด คือ จำนวน 40 ข้อ

ตารางที่ 4.4 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4
เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
4	4	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.34	ปานกลาง
		0.53	ปานกลาง	0.60	ค่อนข้างสูง
		0.45	ปานกลาง	0.46	ค่อนข้างสูง
		0.38	ค่อนข้างยาก	0.57	ค่อนข้างสูง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.38	ปานกลาง
		0.38	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง
		0.61	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง
		0.56	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง
		0.66	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง
		0.22	ค่อนข้างยาก	0.30	ปานกลาง
		0.72	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง
		0.43	ปานกลาง	0.48	ค่อนข้างสูง
		0.37	ค่อนข้างยาก	0.50	ค่อนข้างสูง
		0.43	ปานกลาง	0.54	ค่อนข้างสูง
		0.38	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง
		0.20	ค่อนข้างยาก	0.33	ปานกลาง
		0.30	ค่อนข้างยาก	0.32	ปานกลาง
		0.60	ปานกลาง	0.47	ค่อนข้างสูง
0.69	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง		

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
4	4	0.20	ค่อนข้างยาก	0.32	ปานกลาง
		0.34	ค่อนข้างยาก	0.34	ปานกลาง
		0.27	ค่อนข้างยาก	0.36	ปานกลาง
		0.42	ปานกลาง	0.34	ปานกลาง
		0.48	ปานกลาง	0.47	ค่อนข้างสูง
		0.49	ปานกลาง	0.47	ค่อนข้างสูง

จากตารางที่ 4.4 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) มีข้อสอบจำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .20 ถึง .72 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 ถึง .60 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์ทั้งหมด คือ จำนวน 25 ข้อ

ตารางที่ 4.5 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 5
เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้ ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
5	5	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง
		0.63	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง
		0.39	ค่อนข้างยาก	0.66	สูง
		0.68	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง
		0.68	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง
		0.75	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง
		0.68	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง
		0.42	ปานกลาง	0.24	ปานกลาง
		0.29	ค่อนข้างยาก	0.60	ค่อนข้างสูง
		0.73	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง
		0.39	ค่อนข้างยาก	0.36	ปานกลาง
		0.48	ปานกลาง	0.35	ปานกลาง
		0.23	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง
		0.47	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง
		0.25	ค่อนข้างยาก	0.28	ปานกลาง
		0.47	ปานกลาง	0.26	ปานกลาง
		0.37	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง
		0.70	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง
		0.34	ค่อนข้างยาก	0.47	ค่อนข้างสูง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	P	ความหมาย	B	ความหมาย
5	5	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.23	ปานกลาง
		0.47	ปานกลาง	0.34	ปานกลาง
		0.67	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง
		0.48	ปานกลาง	0.20	ปานกลาง
		0.33	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง มีข้อสอบจำนวน 25 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .23 ถึง .75 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง .66 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์ทั้งหมดคือ จำนวน 25 ข้อ

ตารางที่ 4.6 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง

ฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย
6	6	0.56	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง
		0.60	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง
		0.43	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง
		0.32	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง
		0.59	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง
		0.28	ค่อนข้างยาก	0.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่าแบบทดสอบวินิจฉัยฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง มีข้อสอบจำนวน 6 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ .28 ถึง .60 มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .22 ถึง .40 โดยมีข้อสอบคุณภาพเข้าเกณฑ์ทั้งหมด คือ จำนวน 6 ข้อ

**ตอนที่ 2 ค่าความยาก อำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเที่ยงของ
แบบสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ**

ตารางที่ 4.7 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย
ทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ

ข้อสอบ ฉบับที่	จำนวนข้อสอบ (N)	ค่าความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ค่าความเที่ยง (r_{cc})
1	25	.38 - .80	.22 - .70	0.917
2	30	.45 - .79	.20 - .53	0.905
3	40	.24 - .79	.20 - .60	0.936
4	25	.20 - .72	.23 - .60	0.929
5	25	.23 - .75	.20 - .66	0.903
6	6	.28 - .60	.22 - .40	0.8107

จากตารางที่ 4.7 พบว่า แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้ง 6 ฉบับ
ถือได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพ มีค่าความยากรายข้ออยู่ระหว่าง .20 - .80 ค่าอำนาจ
จำแนกรายข้อ อยู่ระหว่าง .20 - .70 และมีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง .8107 - .936 ซึ่งอยู่ใน
เกณฑ์ที่เหมาะสม

ตารางที่ 4.8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
วินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย (N = 119)

แบบ ทดสอบ ฉบับที่	จำนวนข้อ สอบ(N)	คะแนนเกณฑ์ (C)	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S)	ค่าความ เที่ยง(r_{cc})
1	25	15(60 %)	11.79	5.96	0.917
2	30	18(60 %)	10.58	5.36	0.905
3	40	20(60 %)	27.23	8.52	0.936
4	25	15(60 %)	12.09	6.08	0.929
5	25	15(60 %)	11.70	5.90	0.903
6	6	4(60 %)	2.98	1.50	0.8107

จากตารางที่ 4.8 แสดงว่าแบบสอบทุกฉบับมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ ยกเว้นแบบสอบฉบับที่ 3 มีค่าสูงกว่าเกณฑ์ มีค่า 27.23 และแบบสอบทุกฉบับ มีค่าความเที่ยงสูงทุกฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง .8107 - .936 ถือได้ว่าแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำทุกฉบับ มีคุณภาพเข้าเกณฑ์ทั้งหมด

ตอนที่ 3 ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบใน แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ตารางที่ 4.9 ค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบในแบบสอบวินิจฉัย
ทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ลำดับที่	ข้อสอบฉบับที่	จุดประสงค์การเรียนรู้ ข้อที่	ค่าความสอดคล้อง (IOC)
1	1	1	0.80 – 1.00
2	2	2	0.80 – 1.00
3	3	3	0.80 – 1.00
4	4	4	0.80 – 1.00
5	5	5	0.80 – 1.00
6	6	6	0.80 – 1.00

จากตารางที่ 4.9 แสดงว่าค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อ
สอบของแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ทั้ง 6 ฉบับ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00
ถือได้ว่าเป็นข้อสอบที่วัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีความตรงตามเนื้อหา เพราะมีค่า
ความสอดคล้องมากกว่า .50

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสร้างแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย เพื่อค้นหาจุดบกพร่องของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้เสนอสรุปการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 16 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 534 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random Sampling)

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบ 3 ชุด คือ ชุดที่ 1 แบบทดสอบเพื่อจำแนก จำนวน 69 ข้อ ใช้สำหรับแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และกลุ่มที่ไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ชุดที่ 2 แบบทดสอบเพื่อสำรวจ จำนวน 75 ข้อ ใช้สำหรับสำรวจ คำตอบผิดของนักเรียนกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์ เพื่อนำมาสร้างเป็นตัวดวงของแบบสอบวินิจฉัย

ชุดที่ 3 แบบสอบวินิจฉัย จำนวน 6 ฉบับ คือ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ จำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ จำนวน 30 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)
จำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ
กึ่งเสียง จำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง
จำนวน 6 ข้อ

เพื่อใช้สำหรับค้นหาข้อบกพร่องในการอ่านวิชาภาษาไทย เรื่อง ทักษะการอ่านคำ
ภาษาไทย

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1) ติดต่อกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ทำ
หนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการนำ
แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยไปทดลองใช้ และหาคุณภาพกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่ม
ตัวอย่าง

2) ติดต่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อกำหนดวันและเวลาในการสอบ

3) จัดเตรียมแบบทดสอบให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนในการสอบแต่ละ

ครั้ง

4) วางแผนในการสอบไว้ล่วงหน้า เช่น จัดกรรมการคุมสอบ ชี้แจงขั้น
ตอนในการสอบและวิธีดำเนินการสอบต่อกรรมการคุมสอบ

5) ชี้แจงให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจจุดประสงค์ และประโยชน์ที่
ได้รับจากการทำแบบทดสอบ

(1) นำแบบทดสอบไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

(2) แบบทดสอบเพื่อจำแนก ทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียนจำนวน 107
คน เมื่อวันที่ แบบทดสอบเพื่อจำแนก ทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียนจำนวน 100 คน

(3) แบบทดสอบเพื่อสำรวจ ใช้ทดสอบกับนักเรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์จาก
การทดสอบเพื่อจำแนก ครั้งที่ 2 จำนวน 41 คน

(4) แบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบครั้งที่ 1 กับนักเรียน จำนวน 88

คน

(5) แบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบครั้งที่ 2 กับนักเรียน จำนวน 120 คน

(6) แบบทดสอบวินิจฉัย ทดสอบครั้งที่ 3 กับนักเรียนจำนวน 119 คน

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาค่าความสอดคล้องจุดประสงค์ การเรียนรู้กับข้อสอบ คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจ จำแนกของข้อสอบเป็นรายข้อ และค่าความเที่ยง ทั้งหกฉบับ

1.3 สรุปผลการวิจัย

แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หกฉบับ มีค่าความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบ มีค่าระหว่าง .80 – 1.00 สอดคล้องกันทุกฉบับ มีค่าความเที่ยงระหว่าง .8 - .9 จำแนกรายละเอียดดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ จำนวน 25 ข้อ มีค่า ความยาก .38 - .80 ค่าอำนาจจำแนก .22 - .70 ค่าความเที่ยง .917 ค่าความตรง .80 – 1.00

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผัน อักษรนำ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยาก .45 - .79 ค่าอำนาจจำแนก .20 - .53 ค่าความเที่ยง .905 ค่าความตรง .80 – 1.00

แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยาก .24 - .79 ค่าอำนาจจำแนก .20 - .60 ค่าความเที่ยง .936 ค่าความตรง .80 – 1.00

แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 25 ข้อ มีค่าความยาก .20 - .72 ค่าอำนาจจำแนก .23 - .60 ค่าความเที่ยง .929 ค่าความตรง .80 – 1.00

แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่ง เสียง จำนวน 25 ข้อ มีค่าความยาก .23 - .75 ค่าอำนาจจำแนก .20 - .66 ค่าความเที่ยง .903 ค่าความตรง .80 – 1.00

แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จำนวน 6 ข้อ มีค่าความยาก .28 - .60 ค่าอำนาจจำแนก .22 - .40 ค่าความเที่ยง .8107 ค่าความตรง .80 – 1.00

2. อภิปรายผล

2.1 ความยากของข้อสอบเป็นรายข้อ

จากการทดสอบแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย สามารถวิเคราะห์ค่าความยากของข้อสอบรายข้อทั้งหมดพบว่าอยู่ในเกณฑ์ทุกข้อ และเมื่อพิจารณารายละเอียดพบว่า

2.1.1 แบบสอบฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ ข้อที่ 2 การอ่านคำว่า กว้าง มีค่าความยาก .50 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าอำนาจจำแนก .70 อยู่ในระดับสูง และ แบบสอบฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด ข้อที่ 8 มีค่าความยาก .41 อยู่ในระดับปานกลาง ค่าอำนาจจำแนก .60 อยู่ในระดับสูง และผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ คำดังกล่าวเป็นคำที่มีปัญหาในการออกเสียงเป็นอย่างมาก ครูจึงเน้น และฝึกออกเสียงเป็นประจำ ส่งผลให้ข้อสอบข้อที่ 2 ของแบบสอบฉบับที่ 1 และข้อสอบข้อที่ 8 ของแบบสอบฉบับที่ 3 มีค่าความยากปานกลาง รวมทั้งสามารถจำแนกนักเรียนที่มีความบกพร่อง และไม่มีข้อบกพร่องได้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536) ได้สรุปว่า การเรียนภาษาเป็นการเรียนแบบอย่างหนึ่ง ผู้เรียนจะต้องเรียนภาษาที่เป็นต้นแบบจากครูผู้สอน และรู้จักฝึกฝน ปรับปรุงให้เป็นภาษาของตน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนพัฒนาทางด้านภาษา ทำให้อำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง

2.1.2 แบบทดสอบฉบับที่ 2 เรื่อง การอ่านอักษรนำ และตัวสะกดการันต์ มีค่าความยากระหว่าง .45-.79 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.53 และแบบสอบฉบับที่ 4 เรื่อง การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (รหัน) มีค่าความยากระหว่าง .20-.72 และมีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .22-.60 เมื่อพิจารณาข้อสอบทั้งสองฉบับพบว่า ข้อสอบส่วนใหญ่มีค่าความยากอยู่ในระดับค่อนข้างง่าย ซึ่งเป็นลักษณะของแบบสอบวินิจฉัยที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับอนันต์ จันทร์กวี (2537) และกัญญา ลินพรัตน์ศิริกุล (2545) ที่เสนอว่า ข้อสอบที่ใช้วัดค่อนข้างง่าย ไม่จำกัดเวลาในการสอบ และควรมีจำนวนมากข้อ และสอดคล้องกับอดัมส์ และเทอร์เกอร์สัน (Adams and Torgerson 1971) สรุปว่า แบบสอบวินิจฉัยเป็นแบบทดสอบเพื่อค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียน ใช้เพื่อหาระดับการเรียนรู้ เพื่อคัดแยก และเพื่อหาว่านักเรียนคนใดต้องสอนซ้ำ และสอดคล้องกับสิงห์ (Singha 1974) ที่สรุปว่า แบบสอบวินิจฉัยไม่มีการสร้างเกณฑ์ปกติ เพราะมีจุดมุ่งหมายเพื่อค้นหาบกพร่องในการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล มากกว่าที่จะเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2.1.3 แบบทดสอบฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง ข้อที่ 3 มีค่าความยาก .39 อยู่ในระดับค่อนข้างยาก และมีค่าอำนาจจำแนก .66

อยู่ในระดับสูง ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะคำดังกล่าวมีความยากในตัวเอง จึงทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องไม่สามารถทำข้อสอบดังกล่าวได้ ส่งผลให้ค่าอำนาจจำแนกอยู่ในระดับสูง แต่ข้อสอบยังอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด คือ มีค่าความยากอยู่ระหว่าง .20-.80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ถือได้ว่าเป็นข้อสอบที่มีคุณภาพข้อหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับอาร์แมน และคล็อค (Ahmann and Glock 1967) ที่สรุปว่า แบบสอบวินิจจัยเน้นที่ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เกณฑ์ปกติ (Norm) ปกติไม่มีความสำคัญในแบบสอบวินิจจัย โดยข้อสอบเกิดจากการวิเคราะห์คำตอบของนักเรียนเป็นรายข้อ แล้วรวบรวมคำตอบที่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนเป็นจำนวนมากไว้เพื่อค้นหาจุดบกพร่องต่อไป และข้อสอบควรมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

1.2.4 แบบทดสอบฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และ

ตำแหน่ง ข้อ 4 และข้อ 6 มีค่าความยาก .32 และ .28 ตามลำดับ อยู่ในระดับค่อนข้างยาก และมีค่าอำนาจจำแนก .25 และ .30 ตามลำดับ อยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะข้อสอบค่อนข้างยาก จึงส่งผลให้นักเรียนทำข้อสอบข้อดังกล่าวไม่ได้ ทำให้การจำแนกความบกพร่องของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับอนันต์ ศรีโสภณ (2525) สรุปว่า ข้อสอบที่ยาก หรือง่ายเกินไป จะทำให้ไม่สามารถจำแนกผู้สอบได้

2.2 ค่าความเที่ยงของแบบสอบวินิจจัยทั้ง 6 ฉบับ

จากการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบวินิจจัยทักษะการอ่านคำทั้ง 6 ฉบับพบว่าทุกฉบับมีค่าความเที่ยงระหว่าง .8107-.936 อยู่ในระดับสูงทุกฉบับ โดยเฉพาะฉบับที่ 3 เรื่องการอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกด มีค่าความเที่ยงสูงสุดคือ .936 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจำนวนข้อสอบมีจำนวนมากข้อ ส่งผลให้นักเรียนที่มีความบกพร่องในการอ่านมีโอกาสผิดพลาดในการทำข้อสอบมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับบุญชม ศรีสะอาด (2535) ที่สรุปว่า ลักษณะของแบบสอบวินิจจัยควรมีข้อสอบหลาย ๆ ข้อ ที่วัดทักษะเดียวกัน ซึ่งจะทำให้เพิ่มโอกาสในการทำผิดพลาดได้มากยิ่งขึ้น อันจะสามารถช่วยให้สามารถจำแนกนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างเพียงพอ และสอดคล้องกับกัญญา ลินทรัตน์ศิริกุล (2545) และอนันต์ จันทร์กวี (2537) กล่าวถึงลักษณะของแบบสอบวินิจจัยว่าควรประกอบด้วยข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย และมีจำนวนมากข้อ จำต้องมีความยาวที่จะวัดความสามารถของแต่ละบุคคลได้อย่างมีความเชื่อมั่น และแบบสอบทั้งหกฉบับมีค่าความเที่ยงอยู่ในระดับสูงซึ่งสอดคล้องกับสมเกียรติ บดินธุพร (2526) ได้ค่าความเที่ยง .7039-.9929 เดือนเพ็ญ หว่านณรงค์ (2528) ได้ค่าความเที่ยง .7918-.943 นางลักษณ จรรยาภักษ์ (2532) ได้ค่าความเที่ยง .772-9325 มาโชติเพิ่ม

(2537) ได้ค่าความเที่ยง .8726-.9287 และจินตนา สีนกิง ได้ค่าความเที่ยง .772-915 ดังนั้นเมื่อพิจารณาค่าความเที่ยงที่กล่าวข้างต้นพบว่า แบบสอบวินิจฉัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้

2.3 ค่าความตรงตามเนื้อหาของข้อสอบรายข้อ

จากผลการพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของข้อสอบแต่ละฉบับเป็นรายข้อในแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้งหกฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้กับข้อสอบระหว่าง .80 -1.00 แสดงว่าข้อสอบทุกข้อของแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้งหกฉบับ วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด อันเป็นลักษณะเฉพาะที่จำเป็นอย่างหนึ่งของแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่อง ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการสร้างแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทยทั้งหกฉบับได้วิเคราะห์เนื้อหาสาระ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรออกเป็นองค์ประกอบย่อย จากนั้นจึงเขียนข้อคำถามโดยยึดหลักการทฤษฎีการสร้างแบบทดสอบ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสร้างของสมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2522) ที่เน้นว่าการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องควรแยกแยะ หรือวิเคราะห์ทักษะใหญ่ออกเป็นทักษะย่อย และพร้อมพรรณ อุดมสิน (2531) ได้สรุปว่า ควรมีการศึกษา และวิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการวินิจฉัยอย่างละเอียด แล้วแบ่งออกเป็นเนื้อหาย่อย ๆ เป็นตอน ๆ ไป และวิเคราะห์ทักษะที่ต้องการจะวัดออกเป็นองค์ประกอบย่อยในเนื้อหาแต่ละตอน นอกจากนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2535) ได้เสนอแนะว่า การสร้างแบบสอบวินิจฉัยต้องสร้างจากรากฐานของการวิเคราะห์ทักษะเฉพาะที่จะส่งผลให้เรียนได้สำเร็จ การกำหนดจุดมุ่งหมาย ศึกษาทฤษฎี วิเคราะห์เนื้อหา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม กำหนดจุดประสงค์ องค์ประกอบหรือทักษะย่อย และทดสอบทักษะย่อยเพื่อที่จะวินิจฉัย นับได้ว่า แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ดำเนินการขั้นตอนการสร้างที่มีคุณภาพ ส่งผลให้แบบทดสอบสามารถวัดได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด ซึ่งสอดคล้องกับที่ลินด์ควิสท์ (Lindquist 1966) สรุปไว้ว่า คำถามในแบบทดสอบต้องสร้างให้สามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการทดสอบ และสอดคล้องกับอาร์แมน และ กล็อค (Ahmann and Glock 1967) และสิงห์ (Singha 1974) ที่สรุปว่า แบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องเป็นแบบทดสอบที่เป็นความตรงเชิงเนื้อหาเป็นสำคัญ

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรนำแบบสอบวินิจฉัยไปใช้ทดสอบ เพื่อค้นหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับทักษะการอ่านคำ และนำผลการวินิจฉัยเป็นข้อมูลในการสอนซ่อมเสริมต่อไป

3.1.2 หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย ควรนำแบบสอบวินิจฉัยไปเผยแพร่ให้ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นอื่น นำแบบสอบวินิจฉัยไปใช้เป็นเครื่องมือวัด และประเมินผลการเรียน

3.1.3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการพัฒนา และปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2 ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการสร้างแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในทักษะการอ่าน การฟัง และการพูด

3.2.2 ควรมีการสร้างแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนวิชาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อนำไปแก้ปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.2.3 ควรมีการสร้างแบบสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนในระดับชั้นอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ (2525) *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- กรมวิชาการ (2529) *แนวทางการสร้างแบบสอบวินิจฉัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน*
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- กัญญา ลินทร์ศิริกุล (2545) "แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" ใน *เอกสารการสอน
ชุดวิชาการพัฒนาเครื่องมือสำหรับการประเมิน* หน่วยที่ 5 245-253 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
- จรัญ สุขเกษม (2542) "การสร้างแบบฝึกการอ่านซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอระโนด
จังหวัดสงขลา" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการ
ศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*
- จินตนา ลินกิง (2542) "การพัฒนาแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่าน
ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร" *วิทยา
นิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม*
- เดือนเพ็ญ หว่านณรงค์ (2528) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจการ
อ่านภาษาอังกฤษ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3" *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหา
บัณฑิต สาขาวิชาวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร*
- ทัศนีย์ ศุภเมธี (2532) *พฤติกรรมการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- นงคราญ ตันตะละ (2534) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยเรื่อง สมการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2"
*ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*

- นางลักษณ์ จรรย์รักษ์ (2532) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะพื้นฐานของความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาวิชาวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- บันลือ พฤษวัน (2530) "แนวพัฒนาการสอนอ่านเบื้องต้น" วิทยาสาร 85, (กุมภาพันธ์) : หน้า 19-25
- บุญชม ศรีสะอาด (2535) การวิจัยเบื้องต้น กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น
- ประดิษฐ์ นวลจันทร์ (2539) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่องการเคลื่อนที่แบบวงกลม และการเคลื่อนที่แบบซิมเปิลฮาร์โมนิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครปฐม" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัย สาขาศึกษาศาสตร์ แขนงหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ปริญญา ฤทธิ์เจริญ (2538) ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงการสร้างแบบฝึกซ้อมเสริม สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เขตกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- พันชณีย์ วิหคโต (2538) การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ปัญหา และแนวทางแก้ไข กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- พูนศรี อิมประไพ (2530) "การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย และสร้างแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พร้อมพรรณ อุดมสิน (2538) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์
- นิรันดร สุขปริดี (2530) "การศึกษาอัตราความเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา" วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- มานิต บุญประเสริฐ (2526) "ยุทธวิธีการสอนอ่าน" จันทรเกษม 17 (กันยายน-ตุลาคม): 86
- มาลา โชติเพิ่ม (2537) "การสร้างแบบทดสอบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดสกลนคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม

- วิจิระ ปะทะดี (2538) "การวินิจฉัยและการแก้ไขข้อบกพร่องในการแก้โจทย์ปัญหาสมการเชิงเส้น
ตัวแปรเดียวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ จังหวัด
นครพนม" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์
แขนงหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วรรณีย์ โสมประยูร (2537) *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนา
พานิช
- ราชบัณฑิตสถาน (2531) *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 พิมพ์ครั้งที่ 4*
กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์
- รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517) "แบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน" ใน *คู่มือแนวความคิด
คิด และทักษะบางประการเกี่ยวกับบุคคลไวยากรณ์กับการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา*
หน้า 412-413 นครราชสีมา สำนักงานศึกษาธิการเขต 11
- สถาบันภาษาไทย กรมวิชาการ (2538) *หนังสือชุดความรู้ภาษาไทยอันดับที่ 5 การเรียนการสอน
ภาษาไทย ปัญหาและแนวทางแก้ไข* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2547) "โครงการประเมินนักเรียนนานาชาติ
OECD / PISA" *วารสารการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 25 (เมษายน): 1-8*
- สนิท สัตโยภาส (2512) *การสอนภาษาไทยแก่เด็กประถมศึกษา* กรุงเทพมหานคร บรรณกิจ
เทรตติ้งฯ
- สนิท ตังกีวี (2536) *การอ่านไทย* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์
- สมศักดิ์ ฉันทานุรักษ์ (2529) "การวินิจฉัยข้อบกพร่องทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนแผน
การเรียนเกษตรกรรม เขตการศึกษา 6" วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สมศักดิ์ สีนุระเวชญ์ (2522) *แบบทดสอบวินิจฉัย* กรุงเทพมหานคร สำนักทดสอบทางการ
ศึกษา กรมวิชาการ
- สมเกียรติ ปดิษฐพร (2526) "การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะในการอ่านภาษาไทย ระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุกัญญา ศรีสืบสาย (2531) "การส่งเสริมการอ่าน" *สารพัฒนาหลักสูตร 81 (ธันวาคม)*
- สุชุม เฉลยทรัพย์ (2531) *การส่งเสริมการอ่าน พิมพ์ครั้งที่ 2 ปทุมธานี วิทยาลัยครูเพชรบุรี*

- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2526) “ปัญหาการสอนภาษาไทย” ใน *เอกสารประกอบการสอนวิชา กศ. ภาท. 525 กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการศึกษาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์*
- สุภัททรา อักษรานูเคราะห์ (2532) *การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- สุมาลี เวียงรัตน์ (2541) “การวินิจฉัยและแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนเรื่องสมการของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านตระแสง จังหวัดสุรินทร์” *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*
- สุรกิต เพียนชอบ และสายใจ อินทร์พรรณ์ (2536) *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531) *คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*
- สำราญ วรณสุทธิ (2530, 13 พฤศจิกายน) “พระเทพฯ ทรงชี้ปัญหาการใช้ภาษาไทย” *ไทยรัฐ* หน้า 9
- อนันต์ จันทร์กวี (2537) “การวัดผลและประเมินผลวิชาคณิตศาสตร์” ใน *เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาวิทยาศาสตร์ เล่ม 3 หน่วยที่ 11 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์*
- อุทัยวรรณ นิลยกานนท์ (2526) “การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านภาษาไทย เรื่อง การอ่านคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดชุมพร” *วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*
- อ้อม ประนอม (2529) “การอ่านภาษาไทยต้องแก้ไขและพัฒนา” *มิตรครู* 28, 8 (เมษายน): หน้า 19-29
- Adams, Geogia S. and Theodose L. Torgerson. (1964). *Measurement and Evaluation in Education on Psychology and guidance*. New York: Rinehart and Winston.
- Ahmann' Stanley J and Marvin D. Glock. (1968). *Evaluation Growth Principle of Tests and Measurement*. 3rd ed. Boston: Allyn and Bacon.
- Atkinson, Smith Krouse. (1961). *The Educator' Encyclopedia*. New York: Prentice-Hall.

- Bloom, Benjamin S. and Others. (1971). *Hand Book on Formation and Summative Evaluation of Student Learning*. New York: McGraw-Hill.
- Brown, Frederick G. (1970). *Principle Educational and Psychological Testing*. Hindale: the Dryden Press.
- Bush, C.L. and huebner, M.H. (1970). *Strategies for Reading in the Elementary School*. London: Macmillan.
- Dechant, Emeald V. (1970). *Improving the teaching of Reading Preposition*. New Jersey: Prentice-Hall;Engle Wood Cliff.
- Ebel, Robert L. (1965). *Measurement Education Achivement*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Fry, Edward B. (1978). *Teaching Machine and Programmed Instruction in the Elementary School*. 2nd ed. New York: Harper S Row.
- Grounlund, N.e. (1984). *Measurement and Education in teaching*. 4th ed. New york: Macmillan Publishing.
- Gropper, George L. (1974). "A Technology for Developing Instruction Material Vol.3 Hand Book past F, Develop Diagnostoc and Evaluation Test". *Research in Education*. 9 (October): 145.
- Larrabee, S. (1969). "The Construction and Education of Diagnostic Reading ". *Dissertation Abstracts International*. 31, 6 (September): 931-A
- Lindquist, Everest. (1983). *Educational Measurement*. Washington, D.C. American Council on Education.
- Mehrens, William A and Irvin J. Lehmann. (1975). *Measurement and Evaluation in Education and Psychology*. New york: Holt Rinchart and Winton.
- Noll, Victor H. (1957). *Introduction to Educational Measurement*. BostonHoughton: Mifftin.
- Page, Terry G, Thomas, J.B. and Marshall, Alan R. (1977). *International Dictionary of Education*. New York: Nichols Publishing.
- Payne, David A. (1968). *The Specification and Measurement of Learning Outcome*. Walkam, Blaisdell.

Pumfrey , Peter D. (1976). *Reading : Tests and Assessment Techniques*. London:
Holder and Stonghlon.

Singha, H.S. (1974). *Modern Education Testing*. New Delhi: Sterling Publishing.

Thorndike, Robert Ladd and Elizabeth Hagen. (1969). *Measurement and Evaluation
in Psychology and Education*. 3rd ed. New York: Wiley.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. **ชื่อ** นางสาวสมศวรร ชื่นนิรันดร์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านดอนก่อ ตำบลวังไชย อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ดำรงตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 สาขาวิชาภาษาไทย เป็นเวลา 6 ปี
2. **ชื่อ** นางสาวพงษ์ลัดดา บุตรกำฟ้า
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านหนองแสง กิ่งอำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองแสง ความชำนาญ ทำการสอนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 11 ปี
3. **ชื่อ** นางบุลวัชร ไชยเดช
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านแดงน้อย อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก ภาษาไทย
ประสบการณ์หรือความชำนาญ อาจารย์ 2 ระดับ 6 โรงเรียนบ้านแดงน้อย ความชำนาญ ทำการสอนวิชาภาษาไทยเป็นเวลา 10 ปี
4. **ชื่อ** นายอมร มะลาศรี
สถานที่ทำงาน สำนักงานการประถมศึกษากิ่งอำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก การวัดผลการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ทำการสอน และปฏิบัติงานทางด้านการวัดผลเป็นเวลา 7 ปี ผู้ช่วยหัวหน้าการประถมศึกษากิ่งอำเภอกุดรัง จังหวัดมหาสารคาม
5. **ชื่อ** นายนิวัตร วิจารย์จิตร ศึกษานิเทศก์ 8 อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่ทำงาน สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
วุฒิการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต วิชาเอก บริหารการศึกษา
ประสบการณ์หรือความชำนาญ ศึกษานิเทศก์ 8 ทำการแนะแนวการสอนวิชาภาษาไทย

ภาคผนวก ข

คู่มือการใช้แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย
แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย จำนวน 6 ฉบับ

คู่มือการใช้แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย

แบบทดสอบชุดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ค้นหาจุดบกพร่อง และสาเหตุของความบกพร่องในการอ่านคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วยแบบสอบวินิจฉัยจำนวน 6 ฉบับ คือ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

แบบทดสอบฉบับที่ 4 การอ่านคำที่มี ฤ และ คำที่มี รร (ร หัน)

แบบทดสอบฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

แบบทดสอบฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล ตำแหน่ง

โครงสร้างแบบทดสอบ

แบบทดสอบฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่มี กร กล พร ปล ชล ขว คร คล พร พล เป็นอักษรควบ และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันคำที่มี ขน ชม ขย สม หง หญ หม หร หล หว เป็นอักษรนำ และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 30 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราแม่ กด กก กน กบ และกม เป็นตัวสะกด และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 40 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 4 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่มี ฤ และการอ่านคำที่มี รร (ร หัน) และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 5 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่ไม่มีสระ อะ แต่อ่านออกเสียง อะ กิ่งเสียง และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 25 ข้อ

แบบทดสอบฉบับที่ 6 เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจการอ่านคำเกี่ยวกับคำที่เป็นอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง และเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก มีจำนวน 6 ข้อ

ลักษณะของแบบทดสอบ

แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ทดสอบนักเรียนหลังจากการสอนแต่ละเนื้อหาสิ้นสุดลง เพื่อตรวจสอบค้นหาจุดบกพร่องของผู้เรียนว่ายังบกพร่องเรื่องใดบ้าง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน และการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน ดังนั้นการวิจัยจึงไม่มุ่งสนใจคะแนนรวมทั้งฉบับ แต่มุ่งสนใจคะแนนที่นักเรียนได้เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ถ้านักเรียนสอบได้คะแนนตามเกณฑ์ก็ถือว่านักเรียนไม่บกพร่องในเรื่องนั้น แต่ถ้านักเรียนได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คำตอบที่นักเรียนเลือกตอบมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้ทราบว่า นักเรียนมีจุดบกพร่องในเรื่องใด ดังนั้นแบบสอบวินิจฉัยฉบับนี้จึงสามารถนำไปทดสอบกับนักเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลได้ เพราะไม่มีการเปรียบเทียบกับนักเรียนในกลุ่ม

การพัฒนาแบบทดสอบ

การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 1,477 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ครั้งแรกสร้างเป็นแบบทดสอบเพื่อจำแนกเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก ไปทดสอบนักเรียนเพื่อจำแนกนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ผ่านเกณฑ์และไม่ผ่านเกณฑ์ หลังจากนั้นสร้างแบบทดสอบเพื่อสำรวจจุดบกพร่อง เป็นแบบทดสอบแบบเติมคำ จำนวน 1 ฉบับ นำแบบทดสอบเพื่อสำรวจไปทดสอบกับกลุ่มที่ผ่านเกณฑ์ เพื่อสำรวจจุดบกพร่อง รวบรวมคำตอบผิดแล้วนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบวินิจฉัยแบบคำตอบชนิด 4 ตัวเลือก โดยนำคำตอบที่นักเรียนตอบผิดในแบบทดสอบเพื่อสำรวจมาเป็นตัววงแบบทดสอบวินิจฉัย จำนวน 6 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ ฉบับที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดก้านต์ และการผันอักษรนำ ฉบับที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด ฉบับที่ 4 การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 25 ข้อ ฉบับที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

ฉบับที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง นำไปทดสอบ 3 ครั้ง คือ ทดสอบครั้งที่ 1 และ 2 เพื่อหาคุณภาพและคัดเลือกข้อสอบ การทดสอบครั้งที่ 3 ซึ่งเป็นการทดสอบครั้งสุดท้าย เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวินิจจัยที่สร้างขึ้น

คุณภาพของแบบทดสอบ

จากผลการสร้างแบบทดสอบวินิจจัยครั้งนี้ สรุปคุณภาพของแบบทดสอบได้ดังนี้

1. ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจจัยทั้ง 6 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3 ปรากฏผลดังแสดงไว้ในตารางที่

ตารางภาคผนวกที่ 1 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบวินิจจัย ทั้ง 4 ฉบับ จากการทดสอบครั้งที่ 3

แบบทดสอบวินิจจัย	คุณภาพของแบบทดสอบ				
	P	B	\bar{X}	S.D.	r_{cc}
ฉบับที่ 1	.38 - .80	.20 - .70	17.48	5.96	.917
ฉบับที่ 2	.45 - .79	.20 - .53	20.33	5.36	.905
ฉบับที่ 3	.24 - .79	.20 - .60	31.25	8.52	.936
ฉบับที่ 4	.20 - .72	.23 - .60	20.98	6.08	.929
ฉบับที่ 5	.23 - .75	.20 - .66	20.50	5.90	.903
ฉบับที่ 6	.28 - .60	.22 - .40	5.39	1.50	.810

2. ค่าความตรงของแบบทดสอบ ในที่นี้ หมายถึงความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งหมายถึง ความสามารถของแบบทดสอบ ที่สามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัด ได้ถูกต้อง ตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม คำนวณโดยวิธีการหาความสอดคล้องตามวิธีของโรวีแนลลี และแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) โดยผู้เชี่ยวชาญทางด้านเนื้อหาทั้งหมด 5 ท่าน เป็นผู้พิจารณา ข้อสอบที่สร้างขึ้นวัดได้ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) หรือไม่ ปรากฏว่าแบบสอบวินิจจัย ทักษะการอ่านคำภาษาไทย มีความตรงตามเนื้อหาทุกข้อ

เวลาที่ใช้ในการทดสอบ

เวลาที่ใช้ในการสอบ มีรายละเอียด ดังนี้

แบบทดสอบฉบับที่	เวลา (นาที)		รวม
	อ่านคำชี้แจง	ทำข้อสอบ	
1	5	30	35
2	5	35	40
3	5	45	50
4	5	30	35
5	5	30	35
6	5	10	15

วิธีดำเนินการสอบ

1. การเตรียมตัวก่อนทดสอบ

1.1 เตรียมแบบทดสอบ กระดาษคำตอบ ให้ครบกับจำนวนที่จะทำการทดสอบแต่ละครั้ง และให้สำรวจแบบทดสอบ กระดาษคำตอบไว้ด้วย ในกรณีข้อสอบเกิดการชำรุด หรือพิมพ์ไม่ชัดเจน

1.2 ผู้ดำเนินการสอนจะต้องอ่านหรือศึกษาคำชี้แจง วิธีทำแบบทดสอบไว้ล่วงหน้าให้เข้าใจ เพื่อที่จะสามารถดำเนินการทดสอบได้ถูกต้อง และยุติธรรม

2. วิธีดำเนินการขณะสอบ

2.1 ชี้แจงให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายของการทำแบบทดสอบ

2.2 แจกกระดาษคำตอบให้นักเรียนทุกคน แล้วให้นักเรียนเขียนรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียน ได้แก่ ชื่อ – สกุล ชั้น โรงเรียน เป็นต้น

2.3 แจกแบบทดสอบให้นักเรียนทุกคน ครูอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ พร้อมกับให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงซึ่งอยู่ด้านหน้าของแบบทดสอบ เมื่อนักเรียนเข้าใจวิธีทำแบบทดสอบดีแล้ว ผู้ดำเนินการทดสอบจึงบอกให้นักเรียนทำข้อสอบได้ และเริ่มจับเวลาทันที

2.4 ในระหว่างดำเนินการสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรพยายามสอดส่อง อย่านักเรียนมีโอกาสได้คัดลอก หรือปรึกษากัน

2.5 ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรเตือนนักเรียนเมื่อเวลาผ่านไปคางหนึ่งของเวลาในการทดสอบทั้งหมด เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนทำข้อสอบอย่างตั้งใจ และเตือนอีกครั้งหนึ่งก่อนเวลาหมดประมาณ 5 นาที เพื่อให้นักเรียนได้ตรวจทานรายละเอียดต่าง ๆ ในการทำแบบทดสอบ

2.6 เมื่อนักเรียนคนใดทำแบบทดสอบเรียบร้อย ให้นำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบส่งยังผู้ดำเนินการทดสอบ แล้วออกไปนอกห้องสอบ เพื่อจะได้ไม่รบกวน นักเรียนที่ยังทำแบบทดสอบไม่เสร็จ

3. วิธีปฏิบัติเมื่อหมดเวลาทดสอบ

ผู้ดำเนินการทดสอบ ควรให้นักเรียนทุกคนหยุดทำข้อสอบ พร้อมทั้งให้นำแบบทดสอบ และกระดาษคำตอบส่งผู้ดำเนินการสอบทันที

วิธีการตรวจให้คะแนน

- นำกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคนมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ 1 ตอบผิด ไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าหนึ่งคำตอบให้ 0
- รวมคะแนนของนักเรียนแต่ละคนที่ทำข้อสอบถูก และพิจารณานักเรียนบกพร่องในจุดประสงค์ใดหรือไม่ โดยนำคะแนนที่นักเรียนทำได้ไปเทียบกับเกณฑ์ของแบบทดสอบวินิจฉัยแต่ละฉบับ ถ้านักเรียนทำคะแนนได้เท่ากับ หรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่านักเรียนไม่ บกพร่องในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในฉบับนั้น แต่หากนักเรียนทำคะแนนได้น้อยกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด แสดงว่านักเรียนมีความบกพร่องในจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้น
- เมื่อทราบว่านักเรียนคนใดบกพร่องในการทำแบบสอบวินิจฉัยฉบับใด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อใด ให้นำผลการวินิจฉัยของนักเรียนแต่ละคนบันทึกลงในใบแจ้งผลการวินิจฉัย 2 ฉบับ ฉบับหนึ่งครูเก็บไว้เป็นหลักฐานในการพิจารณาให้การสอนซ่อมเสริม และอีกฉบับหนึ่งแจ้งให้นักเรียนทราบ

เฉลยแบบสอบวินิจฉัย

ฉบับที่ 1

1.	ง	2.	ง	3.	ข	4.	ข	5.	ง
6.	ง	7.	ข	8.	ค	9.	ค	10.	ก
11.	ค	12.	ง	13.	ก	14.	ง	15.	ค
16.	ง	17.	ก	18.	ข	19.	ก	20.	ข

21. ค 22. ค 23. ง 24. ง 25. ค

ฉบับที่ 2

1. ค 2. ก 3. ข 4. ค 5. ค
 6. ข 7. ค 8. ก 9. ค 10. ข
 11. ค 12. ค 13. ก 14. ง 15. ง
 16. ข 17. ข 18. ค 19. ข 20. ข
 21. ข 22. ง 23. ค 24. ค 25. ข
 26. ข 27. ข 28. ก 29. ข 30. ค

ฉบับที่ 3

1. ค 2. ค 3. ก 4. ก 5. ค
 6. ก 7. ง 8. ค 9. ง 10. ง
 11. ข 12. ง 13. ค 14. ก 15. ข
 16. ค 17. ข 18. ข 19. ก 20. ค
 21. ค 22. ค 23. ข 24. ค 25. ข
 26. ก 27. ง 28. ก 29. ค 30. ก
 31. ค 32. ข 33. ง 34. ก 35. ค
 36. ข 37. ก 38. ข 39. ค 40. ก

ฉบับที่ 4

1. ข 2. ก 3. ค 4. ก 5. ค
 6. ค 7. ก 8. ก 9. ก 10. ง
 11. ก 12. ง 13. ข 14. ก 15. ค
 16. ค 17. ข 18. ง 19. ก 20. ง
 21. ค 22. ค 23. ข 24. ค 25. ก

ฉบับที่ 5

1. ง	2. ข	3. ข	4. ง	5. ง
6. ก	7. ข	8. ค	9. ง	10. ข
11. ค	12. ก	13. ค	14. ข	15. ง
16. ก	17. ก	18. ข	19. ง	20. ก
21. ง	22. ค	23. ง	24. ข	25. ค

ฉบับที่ 6

1. ข	2. ข	3. ข	4. ก	5. ค
6. ข				

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

หลังการตรวจแบบทดสอบคำตอบถูก ให้ 1 ตอบผิดให้คะแนน 0 รวมคะแนนทั้งหมดของข้อสอบฉบับดังกล่าว และแปลความหมายของคะแนนเทียบตามเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบฉบับที่ 1 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีอักษรควบ

แบบสอบฉบับที่ 2 ได้คะแนนรวม ≥ 18 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และการผันอักษรนำ

แบบสอบฉบับที่ 3 ได้คะแนนรวม ≥ 20 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

แบบสอบฉบับที่ 4 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)

แบบสอบฉบับที่ 5 ได้คะแนนรวม ≥ 15 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

แบบสอบฉบับที่ 6 ได้คะแนนรวม ≥ 4 หมายถึง นักเรียนไม่มีความบกพร่องในการอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง

แบบบันทึกผลการวินิจฉัยข้อบกพร่องในการเรียนวิชาภาษาไทย
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
แบบทดสอบฉบับที่.....

ชื่อ.....สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....
 โรงเรียน.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ทำการทดสอบเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

จุด ประสงค์ ข้อที่	คะแนนรวมใน แต่ละจุด ประสงค์	คะแนน เกณฑ์	คะแนนที่ได้ใน แต่ละจุด ประสงค์	ข้อที่ผิด	จุดบกพร่อง

(ลงชื่อ).....ผู้วินิจฉัย

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 25 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 35 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X)ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ

ข. สุ-พาบ

ค. สุ-พา-บะ

ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำที่ออกเสียงตรงกับคำที่มีอักษรควบที่กำหนดให้

<p>1. เกวียน</p> <p>ก. เกียน</p> <p>ข. กะเวียน</p> <p>ค. เก-เวียน</p> <p>ง. <u>เกวียน</u></p> <p>2. กว้าง</p> <p>ก. กะ-กว้าง</p> <p>ข. ก้าง</p> <p>ค. กว่าง</p> <p>ง. <u>กว้าง</u></p> <p>3. กริ่ง</p> <p>ก. กะ-หรีง</p> <p>ข. กริ่ง</p> <p>ค. กะ-ริง</p> <p>ง. <u>กริ่ง</u></p> <p>4. กลิ้ง</p> <p>ก. กะ-หลิ่ง</p> <p>ข. <u>กลิ้ง</u></p> <p>ค. กะ-ลิ่ง</p> <p>ง. กิ่ง</p> <p>5. กล่อม</p> <p>ก. กะ-หล่อม</p> <p>ข. ก่อม</p> <p>ค. กล้อม</p> <p>ง. <u>กล่อม</u></p>	<p>6. ไกล</p> <p>ก. กะ-ไล</p> <p>ข. กอ-ไล</p> <p>ค. กะ-ไหล</p> <p>ง. <u>ไกล</u></p> <p>7. ขวิด</p> <p>ก. ขิด</p> <p>ข. <u>ขวิด</u></p> <p>ค. ขะ-หวิด</p> <p>ง. คะ-หวิด</p> <p>8. ขวัญ</p> <p>ก. ขวาน</p> <p>ข. ขะ-หวัน</p> <p>ค. <u>ขวัญ</u></p> <p>ง. คะ-หวัน</p> <p>9. ขลุ่ย</p> <p>ก. ชุ่ย</p> <p>ข. <u>ขลุ่ย</u></p> <p>ค. ขะ-หลุ่ย</p> <p>ง. คะ-หลุ่ย</p> <p>10. ไชวค้ำ</p> <p>ก. <u>ไชวค้ำ</u></p> <p>ข. ขะ-ไหว-ชะหว่า</p> <p>ค. ไชค้ำ</p> <p>ง. ขอ-ไหว-ขอ-หว่า</p>
--	---

<p>11. คราว</p> <p>ก. คาว</p> <p>ข. คะ-ราว</p> <p>ค. <u>คราว</u></p> <p>ง. คะ-ลาว</p> <p>12. ครั้ม</p> <p>ก. คะ-รั้ม</p> <p>ข. คะ-รัม</p> <p>ค. คอ-รั้ม</p> <p>ง. <u>ครั้ม</u></p> <p>13. ไคร</p> <p>ก. ไคร</p> <p>ข. ไค</p> <p>ค. คะ-ไร</p> <p>ง. คอ-ไร</p> <p>14. ไคร่ครวญ</p> <p>ก. ไค่-ควน</p> <p>ข. ไค่-ครวญ</p> <p>ค. ไคร่ควน</p> <p>ง. <u>ไคร่ครวญ</u></p> <p>15. ความ</p> <p>ก. คะ-วาม</p> <p>ข. ควม</p> <p>ค. <u>ความ</u></p> <p>ง. คอ-วาม</p>	<p>16. ควัน</p> <p>ก. <u>ควาน</u></p> <p>ข. คะ-วัน</p> <p>ค. ควน</p> <p>ง. <u>คว้น</u></p> <p>17. คล้าย</p> <p>ก. <u>คล้าย</u></p> <p>ข. คะ-หล้าย</p> <p>ค. คะ-ลาย</p> <p>ง. ค้าย</p> <p>18. เคื้องคว้าง</p> <p>ก. เค็ง-ค้วง</p> <p>ข. <u>เคื้องคว้าง</u></p> <p>ค. เค็งคว้าง</p> <p>ง. <u>เคื้องค้วง</u></p> <p>19. คลุ้มคั่ง</p> <p>ก. <u>คลุ้มคั่ง</u></p> <p>ข. คุ้มคั่ง</p> <p>ค. <u>คลุ้มคั่ง</u></p> <p>ง. คุ่มคั่ง</p> <p>20. เป็รียว</p> <p>ก. ปะ-รียว</p> <p>ข. <u>เป็รียว</u></p> <p>ค. เป-รียว</p> <p>ง. เป็ยว</p>
---	--

21. ปล้อย

ก. ป้อย

ข. ปะ-หล้อย

ค. ปล้อย

ง. ปลั้อย

22. เปลี๊ยว

ก. เป-เลี๊ยว

ข. ปะ-เหลี๊ยว

ค. เปลี๊ยว

ง. เปี๊ยว

23. พลอย

ก. พะ-ลอย

ข. พอย

ค. พระ-หลอย

ง. พลอย

24. เพราะ

ก. เพ-เราะ

ข. พะ-เราะ

ค. เพาะ

ง. เพราะ

25. พร้อม

ก. พะ-ร้อม

ข. พ้อม

ค. พร้อม

ง. พอ-ร้อม

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และอักษรนำ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 30 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 40 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X)ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ	ข. สุ-พาบ
ค. สุ-พา-ปะ	ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับคำที่มีตัวสะกดการันต์ และอักษรนำที่กำหนดให้

<p>1. กษัตริย์</p> <p>ก. กะ-สั้ต-ริ</p> <p>ข. กะ-สั้ด</p> <p>ค. กระ-สั้ด</p> <p>ง. กระ-สั้ต-ริ</p> <p>2. การันต์</p> <p>ก. กา-รัน</p> <p>ข. กา-รัน-ตะ</p> <p>ค. กะ-รัน</p> <p>ง. กา-รัน-นะ</p> <p>3. คาดการณ์</p> <p>ก. คาด-กา-ระ-นะ</p> <p>ข. คาด-กาน</p> <p>ค. คาด-กาน-นะ</p> <p>ง. คาด-กา-ระ</p> <p>4. ซอด้ด</p> <p>ก. ซอ-ถั้ด</p> <p>ข. ซอ-คด</p> <p>ค. ซั้ด</p> <p>ง. ซะ-ถั้ด</p> <p>5. เจดีย์</p> <p>ก. จะ-ดี</p> <p>ข. เจ-ดี</p> <p>ค. เจ-ดีย์</p> <p>ง. เจ-ดี-ยะ</p>	<p>6. ดวงอาทิตย์</p> <p>ก. ดวง-อา-ทิ-ตะ</p> <p>ข. ดวง-อา-ทิด</p> <p>ค. ดวง-อะ-ทิด</p> <p>ง. ดวง-อา-ทิด-ตะ-ยะ</p> <p>7. ปักซี่ไต้</p> <p>ก. ปัก-ชะ-ไต้</p> <p>ข. ปะ-กะ-ไต้</p> <p>ค. ปัก-ไต้</p> <p>ง. ปะ-กะ-สะ-ไต้</p> <p>8. เถาวัลย์</p> <p>ก. เถา-วัน</p> <p>ข. เถา-อัน</p> <p>ค. เถา-วัน-ยะ</p> <p>ง. เถา-วัล-ยะ</p> <p>9. พิสูจน์</p> <p>ก. พิ-สูต-นะ</p> <p>ข. พิ-สูต-ตะ-นะ</p> <p>ค. พิ-สูด</p> <p>ง. พิ-สู-ละ</p> <p>10. พระปรางค์</p> <p>ก. พระ-ปาง</p> <p>ข. พระ-ปราง</p> <p>ค. พระ-ปาง</p> <p>ง. พระ-ปราง</p>
--	---

<p>11. ภาพยนตร์</p> <p>ก. ภาพ-ยน</p> <p>ข. พว-พะ-ยน</p> <p>ค. พวบ-พะ-ยน</p> <p>ง. พวบ-พะ-ยน-ตระ</p> <p>12. มนุษย์</p> <p>ก. มา-นุค</p> <p>ข. มา-นุค-สะ-ยะ</p> <p>ค. มะ-นุค</p> <p>ง. มะ-นุค-สะ-ยะ</p> <p>13. สัปดาห</p> <p>ก. สัป-ดา</p> <p>ข. สัป-ดา-หะ</p> <p>ค. สัป-ปะ-ดา</p> <p>ง. สัป-ปะ-ดา-นะ</p> <p>14. สหกรณ์</p> <p>ก. สอ-หอ-กอน</p> <p>ข. สอ-หอ-กอน-นะ</p> <p>ค. สะ-หะ-กรน</p> <p>ง. สะ-หะ-กอน</p> <p>15. สัตวแพทย์</p> <p>ก. สัต-แพด</p> <p>ข. สัต-ตะ-วะ-แพด</p> <p>ค. สัต-ตะ-แพด</p> <p>ง. สัต-ตะ-วะ-แพด-ทะ-ยะ</p>	<p>16. อุตสาหกรรม</p> <p>ก. อุ-ตะ-สา</p> <p>ข. อุด-ส่า</p> <p>ค. อุด-สา</p> <p>ง. อุด-สา-หะ</p> <p>17. ขมิ้น</p> <p>ก. ขะ-มีน</p> <p>ข. ขะ-หมิ้น</p> <p>ค. คะ-หมิ้น</p> <p>ง. คะ-มีน</p> <p>18. สมอ</p> <p>ก. สม-หมอ</p> <p>ข. สม-มอ</p> <p>ค. สะ-หมอ</p> <p>ง. สะ-มอ</p> <p>19. ขยุ่ม</p> <p>ก. ขะ-หยุ้ม</p> <p>ข. ขะ-หยุ้ม</p> <p>ค. ขะ-ยุ้ม</p> <p>ง. คะ-ยุ้ม</p> <p>20. ขนาด</p> <p>ก. ขะ-ขนาด</p> <p>ข. ขะ-นา-คะ</p> <p>ค. คะ-ขนาด</p> <p>ง. คะ-นา-คะ</p>
--	--

<p>21. เหลือบ</p> <p>ก. เห-เลือบ</p> <p>ข. <u>เหลือบ</u></p> <p>ค. หะ-เหลือบ</p> <p>ง. หะ-เลือบ</p> <p>22. หรีอ</p> <p>ก. หะ-รือ</p> <p>ข. หอ-รือ</p> <p>ค. หะ-หรีอ</p> <p>ง. <u>หรีอ</u></p> <p>23. แหงน</p> <p>ก. หะ-แงน</p> <p>ข. แห-งน</p> <p>ค. <u>แหงน</u></p> <p>ง. แหง-นะ</p> <p>24. หลาง</p> <p>ก. หะ-लग</p> <p>ข. หะ-หลาง</p> <p>ค. <u>หลาง</u></p> <p>ง. หอ-लग</p> <p>25. หวัง</p> <p>ก. หอ-วัง</p> <p>ข. <u>หวัง</u></p> <p>ค. หะ-วัง</p> <p>ง. หะ-หวัง</p>	<p>26. หวาย</p> <p>ก. หอ-วาย</p> <p>ข. <u>หวาย</u></p> <p>ค. หะ-วาย</p> <p>ง. หะ-หวาย</p> <p>27. ขนม</p> <p>ก. คะ-นม</p> <p>ข. ขะ-นม</p> <p>ค. ขอ-นม</p> <p>ง. ขะ-นม</p> <p>28. หนอง</p> <p>ก. <u>หนอง</u></p> <p>ข. หนอ</p> <p>ค. หะหนอง</p> <p>ง. หน-อง</p> <p>29. ขยี้</p> <p>ก. คะ-ยี้</p> <p>ข. ขะ-ยี้</p> <p>ค. ขอ-ยี้</p> <p>ง. คอ-ยี้</p> <p>30. หนาว</p> <p>ก. หะ-นาว</p> <p>ข. หอ-นาว</p> <p>ค. <u>หนาว</u></p> <p>ง. หะ-หนาว</p>
---	---

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 40 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 55 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X) ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ	ข. สุ-พาบ
ค. สุ-พา-ปะ	ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดที่กำหนดให้

<p>1. ครูฑู</p> <p>ก. ชูด</p> <p>ข. คะ-รูด</p> <p>ค. ครูด</p> <p>ง. คอ-รูด</p> <p>2. ธงชาติ</p> <p>ก. ทง-ชา</p> <p>ข. ทง-ชา-ติ</p> <p>ค. ทง-ชาด</p> <p>ง. ทง-ชา-ตะ</p> <p>3. ปฏิบัติ</p> <p>ก. ปะ-ติ-บั๊ด</p> <p>ข. ปะ-ติ-บั๊ด</p> <p>ค. ปอ-ติ-บั๊ด</p> <p>ง. ปอ-ติ-บั๊ด</p> <p>4. ปฏิเสธ</p> <p>ก. ปะ-ติ-เสด</p> <p>ข. ปอ-ติ-เส</p> <p>ค. ประ-ติ-เสด</p> <p>ง. ปอ-ติ-เสด</p> <p>5. ปัสสาวะ</p> <p>ก. บั๊ด-สะ-วะ</p> <p>ข. บั๊ด-สะ-สา-วะ</p> <p>ค. บั๊ด-สา-วะ</p> <p>ง. ปะ-สะ-วะ</p>	<p>6. พลาสติก</p> <p>ก. พล้าด-สะ-ติก</p> <p>ข. พล้าด-ติก</p> <p>ค. ละ-ลา-สะ-ติก</p> <p>ง. พะ-ลาส-สะ-ติก</p> <p>7. เพชร</p> <p>ก. เพ-ชะ-ระ</p> <p>ข. เพ-ชอน</p> <p>ค. เพ็ด</p> <p>ง. เพด</p> <p>8. ประกาศ</p> <p>ก. ปะ-กาด</p> <p>ข. ปรา-กาด</p> <p>ค. ประ-กาด</p> <p>ง. ประ-กา-คะ</p> <p>9. ตักบาตร</p> <p>ก. ตัก-บาด-ตะ-ระ</p> <p>ข. ตัก-บา-ตะ-ระ</p> <p>ค. ตัก-บาส</p> <p>ง. ตัก-บาด</p> <p>10. ราชนิพนธ์</p> <p>ก. ราด-ชา-ลี</p> <p>ข. ราด-ลี</p> <p>ค. รา-ชะ-ลี</p> <p>ง. ราด-ชะ-ลี</p>
--	---

<p>11. อัจฉญาสัย</p> <p>ก. อัถ-ชะ-ชา-ไส</p> <p>ข. อัถ-ชะ-ยา-ไส</p> <p>ค. อัถ-ชา-ไส</p> <p>ง. อัถ-นา-ไส</p> <p>12. สามารถ</p> <p>ก. ส่า-มา-รด</p> <p>ข. ส่า-มาด</p> <p>ค. สะ-มะ-รด</p> <p>ง. สะ-หมาด</p> <p>13. เสด็จ</p> <p>ก. เส-เด็จ</p> <p>ข. สะ-เด</p> <p>ค. สะ-เด็จ</p> <p>ง. สะ-เด-จะ</p> <p>14. อุกุบัติเหตุ</p> <p>ก. อุกุ-บัต-ติ-เหต</p> <p>ข. อุกุ-บัต-เห-ตุ</p> <p>ค. อุกุ-บัต-ติ-เห-ตุ</p> <p>ง. อุกุ-บัต-เห-ตุ</p> <p>15. ความสุข</p> <p>ก. ความ-สุ-ชะ</p> <p>ข. ความ-สุก</p> <p>ค. ความ-สุ</p> <p>ง. ความ-สุก</p>	<p>16. ประมุข</p> <p>ก. ประ-มุ-ชะ</p> <p>ข. ปะ-มุ-ชะ</p> <p>ค. ประ-มุก</p> <p>ง. ปะ-มุก</p> <p>17. ประโยค</p> <p>ก. ประ-โย-คะ</p> <p>ข. ประ-โยก</p> <p>ค. ประ-โย</p> <p>ง. ประ-โยด</p> <p>18. พญานาค</p> <p>ก. พะ-ยา-นา-คา</p> <p>ข. พะ-ยา-นา</p> <p>ค. พอ-ยา-นา</p> <p>ง. พอ-ยา-นา-คะ</p> <p>19. เมฆ</p> <p>ก. เมก</p> <p>ข. เมส</p> <p>ค. เม-สะ</p> <p>ง. เมด</p> <p>20. โจร</p> <p>ก. โลก</p> <p>ข. โจ-คะ</p> <p>ค. โจก</p> <p>ง. โจ-คะ</p>
---	--

<p>21. สุขภาพ</p> <p>ก. สุข-ชะ-พาบ</p> <p>ข. สุข-พาบ</p> <p>ค. สุข-ชะ-พาบ</p> <p>ง. สุข-ชะ-พา</p> <p>22. สามัคคี</p> <p>ก. ส่า-มะ-คี่</p> <p>ข. ส่า-มาด-คี่</p> <p>ค. ส่า-ม้ก-คี่</p> <p>ง. ส่า-ม้ด-คี่</p> <p>23. การุณย์</p> <p>ก. ก่า-ลูน</p> <p>ข. ก่า-รูน</p> <p>ค. ก่า-รูนะ</p> <p>ง. กะ-รูน</p> <p>24. เจริญ</p> <p>ก. จอ-เริน</p> <p>ข. จอ-ริน</p> <p>ค. จะ-เริน</p> <p>ง. จะ-ริน</p> <p>25. เชี่ยวชาญ</p> <p>ก. เชี่ยว-ชา</p> <p>ข. เชี่ยว-ชาน</p> <p>ค. เชี่ยว-ชา-ยะ</p> <p>ง. เชี่ยว-ชาด</p>	<p>26. ทุกซ์เข็ญ</p> <p>ก. ทุก-เข็น</p> <p>ข. ทุก-แขน</p> <p>ค. ทุก-เข็น</p> <p>ง. ทุก-แขน</p> <p>27. ญูคีลปี</p> <p>ก. ทะ-ญู-สีน-ละ-ปะ</p> <p>ข. ทะ-ญู-สีน-ละ-ปะ</p> <p>ค. ทะ-ญู-สีน</p> <p>ง. ทะ-ญู-สีน</p> <p>28. บริเวณ</p> <p>ก. บอ-ริ-เวณ</p> <p>ข. บะ-ริ-เวณ</p> <p>ค. บอ-ริ-เว-นะ</p> <p>ง. บะ-ริ-เว-นะ</p> <p>29. ราษฎร</p> <p>ก. วาด-ดอน</p> <p>ข. วา-สะ-ดอน</p> <p>ค. วาด-สะ-ดอน</p> <p>ง. วา-สะ-ดะ-วะ</p> <p>30. ล้าเค็ญ</p> <p>ก. ล้า-เค็น</p> <p>ข. ร้า-เค็น</p> <p>ค. ล้า-แคน</p> <p>ง. ร้า-แคน</p>
---	--

<p>31. สงสาร</p> <p>ก. สง-สา-ระ</p> <p>ข. พง-สา-ระ</p> <p>ค. สง-सान</p> <p>ง. พง-सान</p> <p>32. สิ้นหล</p> <p>ก. สิ้น-หน</p> <p>ข. สิ้น-หน</p> <p>ค. สิ้น-โหน</p> <p>ง. สิ้น-โหน</p> <p>33. สรวัญ</p> <p>ก. สร้า-ราน</p> <p>ข. สระ-ราด</p> <p>ค. สร้า-ราด</p> <p>ง. สระ-ราน</p> <p>34. กุหลาบ</p> <p>ก. กุ-หลาบ</p> <p>ข. กุ-ลา</p> <p>ค. กุ-ลาบ</p> <p>ง. กุ-หลาบ</p> <p>35. เคารพ</p> <p>ก. เคา-โรบ</p> <p>ข. เคา-โลบ</p> <p>ค. เคา-รบ</p> <p>ง. เคา-ลบ</p>	<p>36. บุปผา</p> <p>ก. บุป-ปะ-ผา</p> <p>ข. บุป-ผา</p> <p>ค. บุป-ปอ-ผา</p> <p>ง. บุป-ผา</p> <p>37. ปราวรก</p> <p>ก. ปราว-รบ</p> <p>ข. ปราว-ระ-พะ</p> <p>ค. ปะ-ราว-หรบ</p> <p>ง. ปะ-ราว-รบ</p> <p>38. สถาปแย้ง</p> <p>ก. สถา-ปะ-แย้ง</p> <p>ข. สถา-แย้ง</p> <p>ค. สถา-ปะ-แย้ง</p> <p>ง. สถา-ปะ-แย้ง</p> <p>39. อพยพ</p> <p>ก. อบ-พระ-ยบ</p> <p>ข. ออ-พระ-หยบ</p> <p>ค. อบ-พะ-หยบ</p> <p>ง. อบ-พะ-ยะ-พะ</p> <p>40. ลพบุรี</p> <p>ก. ลบ-บุ-รี</p> <p>ข. ลบ-พะ-บุ-รี</p> <p>ค. ละ-พะ-บุ-รี</p> <p>ง. ละ-พะ-บุ-ลี</p>
---	---

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และมี รร (ร หัน)

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 25 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 35 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X)ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ

ข. สุ-พาบ

ค. สุ-พา-ปะ

ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0) ก ข ค ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับคำที่มี ฤ และมี รร (ร หัน)ที่กำหนดให้

<p>1. ฤดู</p> <p>ก. ฐี-ดู</p> <p>ข. ฐี-ดู</p> <p>ค. ฐีก-ดู</p> <p>ง. ฐือ-ดู</p> <p>2. ฤพธิ์</p> <p>ก. ฐิด</p> <p>ข. ฐัด</p> <p>ค. ฐีด</p> <p>ง. ฐีก</p> <p>3. ฤกษั</p> <p>ก. ฐีก</p> <p>ข. ฐอก</p> <p>ค. ฐีก</p> <p>ง. ฐือก</p> <p>4. ฤที</p> <p>ก. ฐี-ที</p> <p>ข. ฐี-ที</p> <p>ค. ฐือ-ที</p> <p>ง. ฐือ-ที</p> <p>5. ฤาษี</p> <p>ก. ฐี-สี่</p> <p>ข. ฐา-สี่</p> <p>ค. ฐือ-สี่</p> <p>ง. ฐือ-สี่</p>	<p>6. ประพฤติ</p> <p>ก. ปรพะ-พีด</p> <p>ข. ปรพะ-พีด</p> <p>ค. ปรพะ-พรีด</p> <p>ง. ปรพะ-พรีด</p> <p>7. ฤททัย</p> <p>ก. ฐี-ไท</p> <p>ข. ฐือ-ไท</p> <p>ค. ฐือ-ไท</p> <p>ง. ฐือ-ไท</p> <p>8. พฤหัสบดี</p> <p>ก. พฐี-หัด-สะ-บอ-ดี</p> <p>ข. พฐีก-ฐี-หัด-สะ-บอ-ดี</p> <p>ค. พฐะ-ฐี-หัด-สะ-บอ-ดี</p> <p>ง. พฐะ-หัด-สะ-บอ-ดี</p> <p>9. พฤกษา</p> <p>ก. พฐีก-สา</p> <p>ข. พฐีด-สา</p> <p>ค. พฐะ-ฐี-ษา</p> <p>ง. พฐะ-ฐี-กะ-ษา</p> <p>10. พฤศจิกายน</p> <p>ก. พฐี-จิก-กา-ยน</p> <p>ข. พฐี-สะ-จิก-กา-ยน</p> <p>ค. พฐีด-จิก-กา-ยน</p> <p>ง. พฐีด-จิก-กา-ยน</p>
--	---

<p>11. พฤษภาคม</p> <p>ก. พริก-สะ-พา-คม</p> <p>ข. พรีด-พา-คม</p> <p>ค. พรี-สะ-พา-คม</p> <p>ง. พรี-พา-คม</p> <p>12. กรรเขียง</p> <p>ก. กั้น-เขีย</p> <p>ข. กัดปี-เฉียง</p> <p>ค. กะ-ระ-เขียง</p> <p>ง. กั้น-เขียง</p> <p>13. กรรกรม</p> <p>ก. กาม-มะ-กอน</p> <p>ข. กำ-มะ-กอน</p> <p>ค. กาม-กอน</p> <p>ง. กำ-กอน</p> <p>14. ขรรค์</p> <p>ก. ชัน</p> <p>ข. ขาม</p> <p>ค. ขำ</p> <p>ง. ขอน</p> <p>15. ผิวพรรณ</p> <p>ก. ผิว-พะ-พัน-นะ</p> <p>ข. ผิว-พะ-พัน</p> <p>ค. ผิว-พัน</p> <p>ง. ผิว-พาน</p>	<p>16. ธรรมชาติ</p> <p>ก. ทำ-ชาติ</p> <p>ข. ทำ-ชา-ติ</p> <p>ค. ทำ-มะ-ชาติ</p> <p>ง. ทำ-มะ-ชา-ติ</p> <p>17. มรรยาท</p> <p>ก. มา-ยาท</p> <p>ข. มั่น-ยาท</p> <p>ค. มา-ระ-ยาท</p> <p>ง. มั่น-ระ-ยาท</p> <p>18. จ้านรจจา</p> <p>ก. จำ-นะ-ระ-จา</p> <p>ข. จำ-นอน-จา</p> <p>ค. จำ-นะ-จา</p> <p>ง. จำ-นัน-จา</p> <p>19. พรราชา</p> <p>ก. พัน-สา</p> <p>ข. พัด-สา</p> <p>ค. พาน-สา</p> <p>ง. พัน-ระ-สา</p> <p>20. รัฐธรรมนุญ</p> <p>ก. รัต-ทะ-ทำ-มะ-นุญ</p> <p>ข. รัต-ทำ-มะ-นุญ</p> <p>ค. รัต-ทำ-นุญ</p> <p>ง. รัต-ทะ-ทำ-มะ-นุญ</p>
---	--

21. คอรรภ์

- ก. คอณ
- ข. คอณ-ระ
- ค. คั่น
- ง. คาน

22. สอรรภ์

- ก. สอ-วัน
- ข. สอ-วอน
- ค. สะ-หวัน
- ง. สะ-วอน

23. อัดจอรภ์

- ก. อัด-จัน
- ข. อัด-สะ-จัน
- ค. อัด-สะ-จอน
- ง. ออ-สะ-จอน

24. บอรร่ง

- ก. บัน-ระ-จง
- ข. บอน-ระ-จง
- ค. บัน-จง
- ง. บอน-จง

25. บอรรเทา

- ก. บอรรเทา
- ข. บัน-ระ-เทา
- ค. บอ-ระ-เทา
- ง. ปะ-ระ-เทา

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 25 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 35 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X)ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ

ข. สุ-พาบ

ค. สุ-พา-บะ

ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0)

ก

ข

ค

ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0)

ก

ข

ค

ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
ที่กำหนดให้

<p>1. กติกา</p> <p>ก. กัด-ติ-กา</p> <p>ข. กอ-ติ-กา</p> <p>ค. กอ-ติ-กา</p> <p>ง. กะ-ติ-กา</p> <p>2. ขยั้น</p> <p>ก. คะ-ยัน</p> <p>ข. ชะ-หยั้น</p> <p>ค. คอ-ยัน</p> <p>ง. คอ-หยั้น-นะ</p> <p>3. ขโมย</p> <p>ก. ชะ-โม-ยะ</p> <p>ข. ชะ-โมย</p> <p>ค. คะ-โม-ยะ</p> <p>ง. คะ-โมย</p> <p>4. จรวด</p> <p>ก. จอ-หรวด</p> <p>ข. จอ-รวด</p> <p>ค. จะ-รวด</p> <p>ง. จะ-หรวด</p> <p>5. ฉลาม</p> <p>ก. ชะ-หลาม</p> <p>ข. ฉะ-ลาม</p> <p>ค. ชะ-ลาม</p> <p>ง. ฉะ-หลาม</p>	<p>6. ชนิต</p> <p>ก. ชะ-นิต</p> <p>ข. ชอ-นิต</p> <p>ค. ฉะ-นิต</p> <p>ง. ฉอ-นิต</p> <p>7. ชบา</p> <p>ก. ชอ-บา</p> <p>ข. ชะ-บา</p> <p>ค. ฉะ-บา</p> <p>ง. ฉอ-บา</p> <p>8. ชุ่ม</p> <p>ก. ชอ-ชุ่ม</p> <p>ข. ชอ-ชุ่ม</p> <p>ค. ชะ-ชุ่ม</p> <p>ง. ชะ-ชุ่ม</p> <p>9. ตลก</p> <p>ก. ตอ-ลก</p> <p>ข. ตอ-หลก</p> <p>ค. ตะ-ลก</p> <p>ง. ตะ-หลก</p> <p>10. ผนัง</p> <p>ก. พะ-ผนัง</p> <p>ข. พะ-ผนัง</p> <p>ค. ผะ-ผนัง</p> <p>ง. ผะ-ผนัง</p>
--	---

<p>11. ผสม</p> <p>ก. ผอ-สม</p> <p>ข. ผอ-โสม</p> <p>ค. ผะ-สม</p> <p>ง. ผะ-โสม</p> <p>12. พญา</p> <p>ก. พระ-ยา</p> <p>ข. พระ-หยา</p> <p>ค. พระ-ยา</p> <p>ง. พระ-หยา</p> <p>13. พนัน</p> <p>ก. พอ-นัน</p> <p>ข. พระ-นัน</p> <p>ค. พระ-นัน</p> <p>ง. พา-นัน</p> <p>14. พนม</p> <p>ก. พระ-หนม</p> <p>ข. พระ-นม</p> <p>ค. พอ-หนม</p> <p>ง. พอ-นม</p> <p>15. พยักหน้า</p> <p>ก. พอ-ยัก-หน้า</p> <p>ข. พอ-หยัก-หน้า</p> <p>ค. พระ-ยัก-หน้า</p> <p>ง. พระ-หยัก-หน้า</p>	<p>16. สไบ</p> <p>ก. สะ-ไบ</p> <p>ข. สอ-ไบ</p> <p>ค. ส่า-ไบ</p> <p>ง. ส่า-บาย</p> <p>17. สบาย</p> <p>ก. สะ-บาย</p> <p>ข. สอ-บาย</p> <p>ค. สะ-บา</p> <p>ง. สอ-บา</p> <p>18. สมอง</p> <p>ก. สอ-มอ</p> <p>ข. สะ-หมอง</p> <p>ค. สะ-มอ</p> <p>ง. ส่า-มอ</p> <p>19. สนุกสนาน</p> <p>ก. สอ-นุก-สอ-นาน</p> <p>ข. สอ-หนุก-สอ-หนาน</p> <p>ค. สะ-นุก-สะ-นาน</p> <p>ง. สะ-หนุก-สะ-หนาน</p> <p>20. สถานี</p> <p>ก. สะ-ถา-นี</p> <p>ข. ส่า-ถา-นี</p> <p>ค. สอ-ถา-นี</p> <p>ง. สาน-ถา-นี</p>
--	---

21. สมุด

- ก. สอ-สมุด
- ข. ส่า-หสมุด
- ค. สระ-สมุด
- ง. สระ-หสมุด

22. เสมอ

- ก. เส-มอ
- ข. เส-เหมอ
- ค. สระ-เหมอ
- ง. สระ-เมอ

23. โสณ

- ก. โส
- ข. สระ-โน
- ค. สอ-โน
- ง. สระ-โหน

24. อนุญาติ

- ก. ออ-นุ-ยาด
- ข. อะ-นุ-ยาด
- ค. ออ-นุ-ยา
- ง. อะ-นุ-ยา-ติ

25. อนามัย

- ก. ออ-นา-ไม
- ข. อา-นา-ไม
- ค. อะ-นา-ไม
- ง. อาต-นาไม

แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทย
เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 6 ข้อ
3. แบบทดสอบฉบับนี้ไม่กำหนดเวลาในการสอบ แต่นักเรียนควรทำให้เสร็จภายในเวลา 15 นาที
4. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียวจาก ก ข ค หรือ ง ที่กำหนดให้ เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้ให้ขีดเครื่องหมายกากบาท (X)ตรงกับตัวอักษรที่ต้องการในกระดาษคำตอบ ดังตัวอย่าง

ข้อ (0) สุภาพ อ่านว่าอย่างไร

ก. สุ-ภา-พะ

ข. สุ-พาบ

ค. สุ-พา-บะ

ง. สุ-พา

คำตอบที่ต้องการเลือกคือ ข้อ ง ให้นักเรียนปฏิบัติดังนี้

ข้อ (0)

ก

ข

ค

ง

ถ้านักเรียนขีดคำตอบแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ให้ขีดขวาง (=) ทับลงบนคำตอบเดิมให้ชัดเจนก่อนทุกครั้ง แล้วจึงขีดคำตอบที่ต้องการใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ ง เป็น ข ดังนี้

ข้อ (0)

ก

ข

ค

ง

5. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่งที่กำหนดให้

<p>1. พ.ศ.</p> <p>ก. พอ-จุด-สอ-จุด</p> <p>ข. พุด-ทะ-สั๊ก-กะ-หรวด</p> <p>ค. พุด-สั๊ก-กะ-หรวด</p> <p>ง. พุด-สั๊ก-กะ-รวด</p> <p>2. เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี</p> <p>ก. จ้าว-พระ-ยา-สุ-ระ-สั๊ก-มน-ตี</p> <p>ข. จ้าว-พระ-ยา-สุ-ระ-สั๊ก-มน-ตรี</p> <p>ค. เจ้า-ผะ-ยา-สุ-ระ-สั๊ก-มน-ตรี</p> <p>ง. เจ้า-พะ-ยา-สุ-ระ-สั๊ก-มน-ตรี</p> <p>3. เจ้าพระยาบรมวงศ์เธอสมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ</p> <p>ก. พระ-เจ้า-บอ-รม-มะ-วง-เทอ-สม-เด็จ-กรม-พระ-ยา-ดำ-รง-รา-ชา-นุ-พาบ</p> <p>ข. พระ-เจ้า-บอ-รม-มะ-วง-เทอ-สม-เด็จ-กรม-พะ-ยา-ดำ-รง-รา-ชา-นุ-พาบ</p> <p>ค. พระ-เจ้า-บอ-รม-วง-เทอ-สม-เด็จ-กรม-ผะ-ยา-ดำ-รง-รา-ชา-นุ-พาบ</p> <p>ง. พระ-เจ้า-บะ-รม-วง-เทอ-สม-เด็จ-กรม-ผะ-ยา-ดำ-รง-รา-ชา-นุ-พาบ</p>	<p>4. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว</p> <p>ก. พระ-บาด-สม-เด็จ-พระ-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ข. พระ-บา-สม-เด็จ-พระ-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ค. พระ-บาด-สม-เด็จ-พระ-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ง. พระ-บา-สม-เด็จ-พระ-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>5. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว</p> <p>ก. พระ-บา-สม-เด็จ-ผะ-มง-กุ-เกล้า-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ข. พระ-บา-สม-เด็จ-พระ-มง-กุ-ด-เกล้า-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ค. พระ-บาด-สม-เด็จ-พระ-มง-กุ-ด-เกล้า-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>ง. พระ-บาตร-สม-เด็จ-พระ-มง-กุ-ด-เกล้า-เจ้า-อยู่-หัว</p> <p>6. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช</p> <p>ก. สม-เด็จ-พระ-บอ-รม-โอร-สา-ธิ-รวด</p> <p>ข. สม-เด็จ-พระ-บอ-รม-มะ-โอร-ระ-สา-ธิ-ราช</p> <p>ค. สม-เด็จ-พระ-บอ-รม-โอร-ระ-สาร-ทิ-รวด</p> <p>ง. สม-เด็จ-พระ-บอ-รม-มะ-โอร-ระ-สา-ทะ-รวด</p>
--	--

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบเพื่อจำแนกทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อ่านที่ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>13. เถาวัลย์</p> <p>ก. เถา - วัลย์ ข. เถา - วัล</p> <p>ค. เถา - วัล - ยะ ง. เถา - วัล - ยะ</p> <p>14. พิสูจน์</p> <p>ก. พิ - สู - ญ ข. พิ - สู - ญ</p> <p>ค. พิ - สู ง. พิ - สู - ญ</p> <p>15. เจตีย์</p> <p>ก. เจ - ตีย์ ข. เจ - ตีย์</p> <p>ค. เจ - ตีย์ ง. เจ - ตีย์ - ยะ</p> <p>16. กษัตริย์</p> <p>ก. กะ - สัต - ริ ข. กะ - สัต</p> <p>ค. กระ - สัต ง. กระ - สัต - ริ</p> <p>17. พระปรางค์</p> <p>ก. พระ - ปาง ข. พระ - ปราง</p> <p>ค. พระ - ปาง ง. พระ - ปาง</p> <p>18. ขมื่น</p> <p>ก. ขะ - มื่น ข. ขะ - มื่น</p> <p>ค. คะ - มื่น ง. คะ - มื่น</p> <p>19. สมอ</p> <p>ก. สม - หมอ ข. สม - หมอ</p> <p>ค. สะ - หมอ ง. สะ - หมอ</p> <p>20. ขยุ้ม</p> <p>ก. ขะ - หย่ม ข. ขะ - หย่ม</p> <p>ค. ขะ - หย่ม ง. คะ - หย่ม</p>	<p>21. เหลือบ</p> <p>ก. เห - เลือบ ข. เหลือบ</p> <p>ค. หะ - เหลือบ ง. หะ - เลือบ</p> <p>22. หรือ</p> <p>ก. หะ - รือ ข. หอ - รือ</p> <p>ค. หะ - รือ ง. รือ</p> <p>23. ขนาด</p> <p>ก. ขะ - หนด ข. ขะ - หนด</p> <p>ค. คะ - หนด ง. คะ - หนด</p> <p>24. แขนง</p> <p>ก. หะ - แขนง ข. แขนง</p> <p>ค. แขนง ง. แขนง - นะ</p> <p>25. หลาง</p> <p>ก. หะ - ลาง ข. หะ - หลาง</p> <p>ค. หลาง ง. หอ - ลาง</p> <p>26. หวัง</p> <p>ก. หอ - วัง ข. หวัง</p> <p>ค. หะ - วัง ง. หะ - หวัง</p> <p>27. นนง</p> <p>ก. นนง ข. นนง</p> <p>ค. หอ - นนง ง. หะ - นนง</p> <p>28. หวาย</p> <p>ก. หอ - วาย ข. หวาย</p> <p>ค. หะ - วาย ง. หะ - หวาย</p>
--	---

42. ชุ่มนุ่ม

- ก. ชุ - มะ - นุ่ม
- ข. ชุ - มะ - นุ่ม
- ค. ชุ่ม - นุ่ม
- ง. ชุ่ม - มะ - นุ่ม

43. มะขามเทศ

- ก. มะ - ขาม - เทศ
- ข. มะ - ขาม - เท - ศะ
- ค. มะ - ขาม - เทก
- ง. มะ - ขาม - เทม

44. ภูมีใจ

- ก. ภูม - มิ - ใจ
- ข. ภูม - ใจ
- ค. ภู - มิ - ใจ
- ง. ภู - ใจ

45. บรีเวณ

- ก. บอ - ริ - เวณ
- ข. บะ - ริ - เวณ
- ค. บอ - ริ - เว - ณะ
- ง. บะ - ริ - เว - ณะ

46. ลพบุรี

- ก. ลป - บุ - ร์
- ข. ลป - พะ - บุ - ร์
- ค. ละ - พะ - บุ - ร์
- ง. ละ - พะ - บุ - ร์

ตอนที่ 4 การอ่านออกเสียงตรงกับคำที่มี ฤ และมี ฃ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อ่านที่ตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>47. ฤดู</p> <p>ก. ฤ - ดู ข. ฤ - ดู ค. ฤ - ดู ง. ฤ - ดู</p> <p>48. ฤทธิ</p> <p>ก. ฤด ข. ฤด ค. ฤด ง. ฤก</p> <p>49. ฤกษ์</p> <p>ก. ฤก ข. ฤก ค. ฤก ง. ฤก</p> <p>50. พฤหัสบดี</p> <p>ก. พริ - หัด - สะ - บอ - ดี ข. พิก - ฤ - หัด - สะ - บอ - ดี ค. พะ - ฤ - หัด - สะ - บอ ดี ง. พะ - หัด - สะ - บอ - ดี</p> <p>51. พฤกษา</p> <p>ก. พริ - ก - ส่า ข. พริ - ก - ส่า ค. พะ - ฤ - ษ่า ง. พะ - ฤ - กะ - ษ่า</p> <p>52. พรวษา</p> <p>ก. พัน - ส่า ข. พัด - ส่า ค. พาน - ส่า ง. พัน - ระ - ส่า</p>	<p>53. กรรเขียง</p> <p>ก. กั้น - เขียง - ง ข. กัด - เขียง ค. กะ - ระ - เขียง ง. กั้น - เขียง</p> <p>54. ธรรมชาติ</p> <p>ก. ทำ - ชาด ข. ทำ - ชา - ตี ค. ทำ - มะ - ชาด ง. ทำ - มะ - ชา - ตี</p> <p>55. บรเวท</p> <p>ก. บัน - เทา ข. บัน - ระ - เทา ค. บอ - ระ - เทา ง. บะ - ระ - เทา</p> <p>56. ฃิพพรวณ</p> <p>ก. ฃิ - วะ - พัน ข. ฃิ - วะ - พัน - ณะ ค. ฃิ - พัน ง. ฃิ - วะ - พัน - ณะ</p>
--	---

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อ่านตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>57. ขยัน อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. คะ - ยัน</p> <p>ข. ชะ - หยัน</p> <p>ค. คอ - ยัน</p> <p>ง. คอ - หยัน - นะ</p>	<p>62. กติกา อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. กัด - ตี - กา</p> <p>ข. กอ - ตี - กา</p> <p>ค. กอ - ตี - กา</p> <p>ง. กะ - ตี - กา</p>
<p>58. อนุญาต อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. ออ - ญุ - ยาด</p> <p>ข. อะ - ญุ - ยาด</p> <p>ค. ออ - ญุ - ยา</p> <p>ง. อะ - ญุ - ญา - ตี</p>	<p>63. จรวด อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. จอ - หรวด</p> <p>ข. จร - รวด</p> <p>ค. จะ - รวด</p> <p>ง. จะ - หรวด</p>
<p>59. หลาม อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. ชะ - หลาม</p> <p>ข. ฉะ - ลาม</p> <p>ค. ชะ - ลาม</p> <p>ง. ฉะ - หลาม</p>	<p>64. พญา อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. พระ - ยา</p> <p>ข. พระ - หย่า</p> <p>ค. พระ - ยา</p> <p>ง. พระ - หย่า</p>
<p>60. ผันัง อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. พระ - หนัง</p> <p>ข. พระ - ันัง</p> <p>ค. ผะ - หนัง</p> <p>ง. ผะ - ันัง</p>	<p>65. ชบา อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. ชอ - บา</p> <p>ข. ชะ - บา</p> <p>ค. ฉะ - บา</p> <p>ง. ฉอ - บา</p>
<p>61. ชนิด อ่านว่าอย่างไร</p> <p>ก. ชะ - นิด</p> <p>ข. ชอ - นิด</p> <p>ค. ฉะ - นิด</p> <p>ง. ฉอ - นิด</p>	

ตอนที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่อ่านตรงกับคำที่กำหนดให้

<p>66. พ. ศ .</p> <p>ก. พอ - จุด - สอ - จุด</p> <p>ข. พอ - สอ</p> <p>ค. พุด - ทะ - สัก - กะ - หาราด</p> <p>ง. พุด - สัก - กะ - หาราด</p> <p>67. เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี</p> <p>ก. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตี</p> <p>ข. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตรี</p> <p>ค. เจ้า - พระ - ยา - สุ - สัก - มน - ตรี</p> <p>ง. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตรี</p>	<p>68. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว</p> <p>ก. พระ - บาท - สม - เด็ด - พระ - มง - กุฎ - เกล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>ข. พระ - บาท - สม - เด็ด - พระ - มง - กุ - เกล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>ค. พระ - บาท - สม - เด็จ - พระ - มง - กุฎ - เล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>ง. พระ - บาท - สม - เด็ด - พระ - มง - กุฎ - เกล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>69. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช</p> <p>ก. สม - เด็ด - พระ - บอ - รม - มะ - โอ - สาร์ - ทิ - ราด</p> <p>ข. สม - เด็ด - พระ - บอ - รม - มะ - โอ - ระ - ส่า - ทิ - ราด</p> <p>ค. สม - เด็ด - พระ - บอ - รม - โอ - ระ - ส่า - ทิ - ราด</p> <p>ง. สม - เด็ด - พระ - บอ - รม - โอ - ส่า - ทิ - ราด</p>
---	--

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบเพื่อสำรวจทักษะการอ่านคำภาษาไทย

แบบทดสอบเพื่อสำรวจทักษะการอ่านคำภาษาไทย

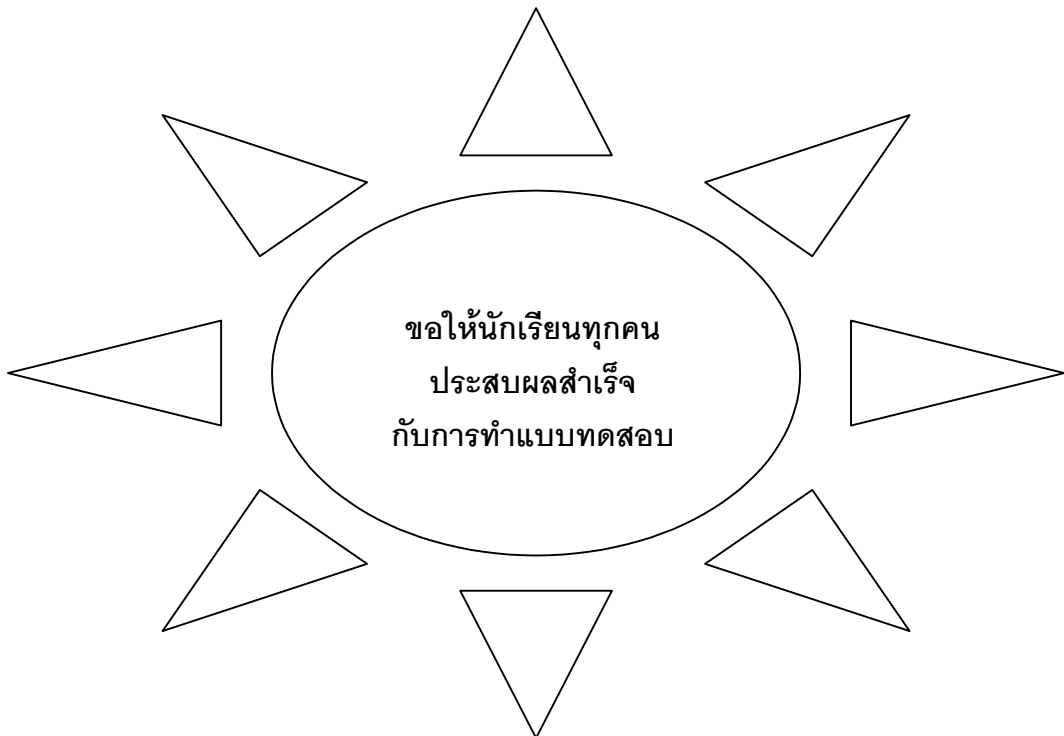
คำชี้แจง

1. แบบทดสอบทักษะการอ่านคำภาษาไทยเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
2. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 75 ข้อ แบ่งออกเป็นหกตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ
 - ตอนที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์และอักษรนำ
 - ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีเสียงสะกดในมาตราตัวสะกด
 - ตอนที่ 4 การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร (ร หัน)
 - ตอนที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
 - ตอนที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง
3. ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

ตัวอย่าง

(0) สงบ อ่านว่า.....สะ - หงบ.....

4. ห้ามทำเครื่องหมายใด ๆ ลงบนแบบทดสอบ

ตอนที่ 1 การอ่านคำที่มีอักษรควบ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

1. เกวียน อ่านว่า.....
2. คราว อ่านว่า.....
3. กรง อ่านว่า.....
4. ไกล อ่านว่า.....
5. เปลี่ยว อ่านว่า.....
6. เปรี๊ยว อ่านว่า.....
7. ขลู่ย อ่านว่า.....
8. ขวิด อ่านว่า.....
9. ไคร อ่านว่า.....
10. คลุ้ม อ่านว่า.....
11. ความ อ่านว่า.....
12. พร้อม อ่านว่า.....
13. พลอย อ่านว่า.....

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์ และอักษรนำ

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

14. เถาว์ลย์ อ่านว่า.....
15. พิสุจน์ อ่านว่า.....
16. เจตีย์ อ่านว่า.....
17. กษัตริย์ อ่านว่า.....
18. คาคการณ์ อ่านว่า.....
19. ลูกศิษย์ อ่านว่า.....

20. องค์ อ่านว่า.....
21. ขนุน อ่านว่า.....
22. ขมื่น อ่านว่า.....
23. ขยัน อ่านว่า.....
24. สมุด อ่านว่า.....
25. แหงน อ่านว่า.....
26. ไหญ่ อ่านว่า.....
27. หนอง อ่านว่า.....
28. หลวง อ่านว่า.....
29. สมอ อ่านว่า.....
30. หรือ อ่านว่า.....
31. หวาย อ่านว่า.....

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกด

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

32. โปสท์ อ่านว่า.....
33. ธงชาติ อ่านว่า.....
34. อุบัติเหตุ อ่านว่า.....
35. ราชสีห์ อ่านว่า.....
36. วิปริต อ่านว่า.....
37. สามัคคี อ่านว่า.....
38. บุคคล อ่านว่า.....
39. ภาคเรียน อ่านว่า.....
40. ชุ่มนุ้ม อ่านว่า.....
41. มะขามเทศ อ่านว่า.....
42. ภูมิใจ อ่านว่า.....

- .
43. พเนจร อ่านว่า.....
44. การุณย์ อ่านว่า.....
45. ธนูศิลป์ อ่านว่า.....
46. ตระกูล อ่านว่า.....
47. บริเวณ อ่านว่า.....
48. สัปแห่ง อ่านว่า.....
49. ปรรวม อ่านว่า.....
50. ลพบุรี อ่านว่า.....
51. อพยพ อ่านว่า.....
52. โลก อ่านว่า.....

ตอนที่ 4 การอ่านออกเสียงตรงกับคำที่มี ฤ และมี รร

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

53. ฤดู อ่านว่า.....
54. ฤทธิ อ่านว่า.....
55. ฤกษ์ อ่านว่า.....
56. พฤษบดี อ่านว่า.....
57. พฤษภา อ่านว่า.....
58. พรรษา อ่านว่า.....
59. กรรเขียง อ่านว่า.....
60. ธรรมชาติ อ่านว่า.....
61. บรรเทา อ่านว่า.....
62. ผิวพรรณ อ่านว่า.....

ตอนที่ 5 การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

63. ชยัน อ่านว่า.....
64. อนุญาต อ่านว่า
65. ฉลาม อ่านว่า
66. ผั่ง อ่านว่า
67. ชนิด อ่านว่า
68. กติกา อ่านว่า
69. จรวด อ่านว่า
70. พญา อ่านว่า
71. ชบา อ่านว่า

ตอนที่ 6 การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง
คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้

72. พ. ศ. อ่านว่า
73. เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี อ่านว่า
74. พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว อ่านว่า
75. สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช อ่านว่า

ภาคผนวก จ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ
และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทย

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างเนื้อหาสาระสำคัญ และ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทย

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนดให้หรือไม่ ดังนี้

1. ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทยจริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น +1
2. ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทยจริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น 0
3. ถ้าท่านมั่นใจว่าจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาการอ่านคำภาษาไทยจริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น -1
4. ถ้าท่านพบว่า จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั้นนักเรียนเคยมีข้อบกพร่องทางการเรียนอย่างไร ให้เขียนต่อท้ายตาราง

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
<p><u>การอ่านคำที่มีอักษรควบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านคำที่มีตัว กร กล ปร ปล ขล ขว คร คล พร พล เป็นอักษรควบ 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อกำหนดคำที่มีตัว กร กล ปร ปล ขล ขว คร คล พร พล มาให้ นัก เรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง 			
<p><u>การอ่านคำที่มีตัวสะกดกัณฑ์</u> <u>และการผันอักษรนำ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านคำที่มีตัวสะกด กัณฑ์ - การผันคำที่มีตัว ขน ขม ขย สม หง หญ หม หร หล หว เป็นอักษรนำ 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดกัณฑ์ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง - เมื่อกำหนดคำที่มีตัว ขน ขม ขย สม หง หญ หม หร หล หว เป็นอักษรนำ มาให้ นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง 			
<p><u>การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดใน</u> <u>มาตราตัวสะกด</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกด ในมาตราแม่ กด - การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกด ในมาตราแม่ กก - การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกด ในมาตราแม่ กน 	<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กด มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง - เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กก มาให้นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง - เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กน มาให้นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง 			

ตาราง (ต่อ)

เนื้อหา	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
- การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกด ในมาตราแม่ กบ	- เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กบ มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
- การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกด ในมาตราแม่ กม	- เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดใน มาตราแม่ กม มาให้นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
<u>การอ่านคำ ที่มี ฤ และคำที่มี รร</u>				
(รหัน)				
- การอ่านคำที่มี ฤ	- เมื่อกำหนดคำที่มี ฤ มาให้นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
- การอ่านคำที่มี รร (รหัน)	- เมื่อกำหนดคำที่มี รร มาให้นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
<u>การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออก</u>				
<u>เสียง อะ กิ่งเสียง</u>				
	เมื่อกำหนดคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออก เสียง อะ กิ่งเสียง มาให้นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
<u>การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และ</u>				
<u>ตำแหน่ง</u>				
- การอ่านคำที่เป็นอักษรย่อ	- เมื่อกำหนดคำที่เป็นอักษรย่อมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
- การอ่านคำที่เป็นชื่อบุคคล	- เมื่อกำหนดคำที่เป็นชื่อบุคคลมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			
- การอ่านคำที่เป็นตำแหน่ง	- เมื่อกำหนดคำที่เป็นตำแหน่งมาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่.....ควรแก้เป็น.....

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่.....นักเรียนเคยมีจุดบกพร่อง คือ.....

.....

ภาคผนวก จ

- ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบเพื่อจำแนก 1 ฉบับ
- ผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมของแบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำ 6 ฉบับ

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ของแบบทดสอบเพื่อจำแนก

คำชี้แจง ให้พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้วัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมข้อนั้น ๆ หรือไม่ ดังนี้

1. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น +1
2. ถ้าท่านไม่มั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น 0
3. ถ้าท่านมั่นใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริงให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนที่เป็น -1

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีตัว กว กร กล พร ปล ชล ขว คร คล พร พล มาให้ นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง	1. กว่าง ก. กะ - ว่าง ข. ก้าง ค. กว่าง ง. กว่าง 2. กริ่ง ก. กะ - หริง ข. กริ่ง ค. กะ - รริง ง. กริ่ง 3. เป็รี้ยว ก. เป - รี้ยว ข. เป็รี้ยว ค. ปะ - รี้ยว ง. ปะ - เห็รี้ยว 4. กล่อม ก. กะ - หล่อม ข. ก่อม ค. กล่อม ง. กล่อม			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีตัว กร กล ปร ปล ชล ขว คร คล พร พล มาให้ นักเรียนสามารถ บอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง	<p>5. ปล่อย</p> <p>ก. ป่อย ข. ปะ - หล่อย</p> <p>ค. <u>ปล่อย</u> ง. <u>ปลั๊ย</u></p> <p>6. ขวิด</p> <p>ก. ขิด ข. <u>ขวิด</u></p> <p>ค. ขะ - หวิด ง. <u>คะ-หวิด</u></p> <p>7. คล้าย</p> <p>ก. <u>คล้าย</u> ข. <u>คะ - หล้าย</u></p> <p>ค. <u>คะ - ลาย</u> ง. <u>ค้าย</u></p> <p>8. ควัน</p> <p>ก. ควาน ข. <u>คะ - วัน</u></p> <p>ค. ควน ง. <u>ควัน</u></p> <p>9. เพราะ</p> <p>ก. เพ - ราะ ข. <u>พะ - ราะ</u></p> <p>ค. <u>เพราะ</u> ง. <u>เพาะ</u></p> <p>10. พลอย</p> <p>ก. <u>พะ - ลอย</u> ข. <u>พอย</u></p> <p>ค. <u>พะระ - หลอย</u> ง. <u>พลอย</u></p> <p>11. ชลุ่ม</p> <p>ก. ชุ่ม ข. <u>ชลุ่ม</u></p> <p>ค. <u>ชะ - หลุ่ม</u> ง. <u>คะ-หลุ่ม</u></p> <p>12. คราว</p> <p>ก. คาว ข. <u>คะ - ราว</u></p> <p>ค. <u>คราว</u> ง. <u>คะ-ลาว</u></p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกด การันต์ มาให้ นักเรียน สามารถบอกเสียงอ่านได้ถูก ต้อง	<p>13. เถาวัลย์</p> <p>ก. เถา - วัน</p> <p>ข. เถา - วัล</p> <p>ค. เถา - วัน - ยะ</p> <p>ง. เถา - วัล - ยะ</p> <p>14. พิสูจน์</p> <p>ก. พิ - สูต - นะ</p> <p>ข. พิ - สูต - นะ</p> <p>ค. พิ - สูต</p> <p>ง. พิ - สูต</p> <p>15. เจตีย์</p> <p>ก. เจ - ตีย์</p> <p>ข. เจ - ตี</p> <p>ค. เจ - ตี ย</p> <p>ง. เจ - ตี - ยะ</p> <p>16. กษัตริย์</p> <p>ก. กะ - สัต - ริ</p> <p>ข. กะ - สัต</p> <p>ค. กระ - สัต</p> <p>ง. กระ - สัต - ริ</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	17. พระปรางค์ ก. พระ - ปาง ข. พระ - ปราง ค. พะ - ปราง ง. พะ - ปาง			
เมื่อกำหนดคำที่มีตัว ขน ชม ขย สม หง หญ หน หร หล หว เป็นอักษรนำ มาให้ นัก เรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ ถูกต้อง	18. ขมึ้น ก. ขะ - มึ้น ข. ขะ - หมึ้น ค. คะ - หมึ้น ง. คะ - มึ้น			
	19. สมอ ก. สม - หมอ ข. สม - มอ ค. สะ - หมอ ง. สะ - มอ			
	20. ขยุ่ม ก. ขะ - หยุ่ม ข. ขะ - หยุ่ม ค. ขะ - ยุ่ม ง. ขะ - ญุ่ม			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	21. เหลือบ			
	ก. เห - เลือบ			
	ข. เห - เหลือบ			
	ค. หะ - เหลือบ			
	ง. หะ - เลือบ			
	22. หรือ			
	ก. หรือ			
	ข. หรี			
	ค. หรี			
	ง. หรือ			
เมื่อกำหนดคำที่มีตัว ขน ชม	23. ขนาด			
ขย สม หง หญ หม หร หล	ก. ขะ - หนด			
หว เป็นอักษรนำ มาให้ นัก	ข. ขะ - หนด			
เรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้	ค. คะ - หนด			
ถูกต้อง	ง. คะ - หนด			
	24. แหงน			
	ก. หะ - แงน			
	ข. แห - งน			
	ค. แหงน			
	ง. แหงน			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในมาตราตัวสะกด มา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง	<p>25. หลาง</p> <p>ก. หะ – ลาง</p> <p>ข. หะ – หลาง</p> <p>ค. <u>หลาง</u></p> <p>ง. หลาง</p> <p>26. หวัง</p> <p>ก. หวัง</p> <p>ข. <u>หวัง</u></p> <p>ค. หะ – วัง</p> <p>ง. หะ - หวัง</p> <p>27. หนอง</p> <p>ก. <u>หนอง</u></p> <p>ข. หนอ</p> <p>ค. หะ – หนอง</p> <p>ง. หะ –หนอง</p> <p>28. หวาย</p> <p>ก. <u>หวาย</u></p> <p>ข. <u>หวาย</u></p> <p>ค. หะ – วาย</p> <p>ง. หะ – หวาย</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง	<p>คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่าง เพื่อให้ประโยคถูกต้องได้ใจความสมบูรณ์ โปสท์ , ราษฎร สามัคคี การุณย์ โลก</p> <p>29. กำชัยเข้าประกอบพิธีอุปสมบทภายใน.....วัดนาควิชัย</p> <p>ก. โปด ข. โปสท์ ค. โปดท์ ง. โปสภ์</p> <p>30. พระเจ้าอยู่หัวทรงห่วงใย----ที่ประสบอุทกภัยเป็นอย่างยิ่ง</p> <p>ก. ราษฎร ข. ราชดอน ค. ราชดร ง. ราษฎร</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	31. ชาวบ้านร่วมมือกันสร้างสะพานนับได้ว่ามีความ.....กันดี ก. สามัคคี ข. สามัคคี ค. สามัคคี ง. สามัคคี			
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง	32. หลังจากที่ทำกรบ้านเสร็จขงเบ้งดู.....ที่วีทุกวัน ก. ละคอร ข. ลคอรน ค. ละคอร ง. ระคอรน			
	33. นายแดงถูกตำรวจจับเพราะความ.....ที่ขโมยเงินชาวบ้าน ก. โลก ข. โลก ค. โลก ง. โลก			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	<p><u>คำชี้แจง</u> ให้นักเรียนเลือกคำอ่านที่ตรงกับคำที่กำหนดให้</p> <p>34. ธงชาติ</p> <p>ก. ทง - ชา</p> <p>ข. ทง - ชา - ตี</p> <p>ค. ทง - ชาด</p> <p>ง. ทง -ชา -ตะ</p> <p>35. อุบัติเหตุ</p> <p>ก. อุ - บัด - ตี - เหด</p> <p>ข. อุ - บัด -เห-ตุ</p> <p>ค. อุ-บัด - ตี - เห -ตุ</p> <p>ง. อุ - บัด - เห-ตุ</p>			
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกด มาให้นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่านได้ถูกต้อง	<p>36. ราชสีห์</p> <p>ก. ราวด - ชา - สี</p> <p>ข. ราวด - สี</p> <p>ค. ราว - ชะ - สี</p> <p>ง. ราวด - ชะ - สี</p> <p>37. บุคคล</p> <p>ก. บุก - คน</p> <p>ข. บุก - คะ - คน</p> <p>ค. บุ - คะ - คน</p> <p>บุ - คน</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	38. กล้าหาญ ก. ก้า - หา - ยะ ข. ก้า - หาน ค. กล้า - หา - ยะ ง. กล้า - หาน			
	39. พเนจร ก. พะ - เน - จอน ข. พะ - เน - จะ - ระ ค. พระ - เน - จะ - ระ ง. พระ - เน - จอน			
	40. อนุศิลป์ ก. ทะ - ฐ - สีน - ละ - ปะ ข. ทะ - ฐ - สีน - ละ - ปะ ค. ทะ - ฐ - สีน ง. ทะ - ฐ - สีน			
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในมาตราตัวสะกด มา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง	41. สาบแข่ง ก. สาบ - ปะ - แข่ง ข. สาบ - แข่ง ค. ส่า - ปะ - แข่ง ง. ส่า - ปะ - แข่ง			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	42. อพยพ			
	ก. อบ – พระ – ยบ			
	ข. ออ – พระ – หยบ			
	ค. อบ – พระ – หยบ			
	ง. อบ – พระ – ยะ-พะ			
	43. ปรารภ			
	ก. ปร่า – รบ			
	ข. ปร่า – ระ-พะ			
	ค. ปะ – ภา – หรบ			
	ง. ปะ- ภา – รบ			
	44. ชุ่มนุ่ม			
	ก. ชุ – มะ – นุ่ม			
	ข. ชุ – มะ – หนุ่ม			
	ค. ชุ่ม – นุ่ม			
	ง. ชุ่ม – มะ – นุ่ม			
	45. มะขามเทศ			
	ก. มะ – ขาม – เทด			
	ข. มะ – ขาม – เท - ศะ			
	ค. มะ – ขาม – เทก			
	ง. มะ – ขาม – เทม			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในมาตราตัวสะกด มา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง	<p>46. ภูมิใจ</p> <p>ก. ภูม - มิ - ใจ</p> <p>ข. พูม - ใจ</p> <p>ค. พู - มิ - ใจ</p> <p>ง. พู - ใจ</p> <p>47. กรม</p> <p>ก. กะ - ระ - มะ</p> <p>ข. กม</p> <p>ค. กะ - รรม</p> <p>ง. กรม</p> <p>48. บริเวณ</p> <p>ก. บอ - ริ - เวณ</p> <p>ข. บะ - ริ - เวณ</p> <p>ค. บอ - ริ - เว - นะ</p> <p>ง. บะ - ริ - เว - นะ</p> <p>49. อัญญาสัย</p> <p>ก. อัด - ชะ - ชา - ไส</p> <p>ข. อัด ชะ - ยา - ไส</p> <p>ค. อัด - ชา - ไส</p> <p>ง. อัด - ยา - ไส</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	50. วิปริต ก. วิบ - ประ - ริ - ตะ ข. วิบ - ประ - หริด ค. วิ - ประ - หริด วิ - ประ - ริ - ตะ			
เมื่อกำหนดคำที่มีเสียงตัว สะกดในมาตราตัวสะกด มา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง	51. ภาคเรียน ก. พาก - เรียน ข. พาก - ะ - เรียน ค. พาก - ะ - เรียน ง. พาก - ะ - เรียน 52. ตระกูล ก. ตะ - ระ - ฎ - ละ ข. ตะ - ระ - ฎ ค. ตะ - ฎ - ละ ง. ตะ - ฎ 53. ลพบุรี ก. ลป - บุ - รี ข. ลป - พะ - บุ - รี ค. ละ - พะ - บุ - รี ง. ละ - พะ - บุ - ลี			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มี ฤ มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่าน ได้ถูกต้อง	<p>54. ฤดู</p> <p>ก. ฤ - ดู</p> <p>ข. ฤ - ดู</p> <p>ค. ฤก - ดู</p> <p>ง. ฤอ - ดู</p> <p>55. ฤทธิ</p> <p>ก. ฤด</p> <p>ข. ฤด</p> <p>ค. ฤด</p> <p>ง. ฤก</p> <p>56. ฤฤษ</p> <p>ก. ฤก ข. ฤก</p> <p>ค. ฤก ง. ฤก</p> <p>57. พฤษสบัติ</p> <p>ก. พฤษ - หัด - สะ - บอ - ดี</p> <p>ข. พฤษ - ฤ - หัด - สะ - บอ - ดี</p> <p>ค. พะ - ฤ - หัด - สะ - บอ ดี</p> <p>ง. พะ - หัด - สะ - บอ - ดี</p> <p>58. พฤษษา</p> <p>ก. พฤษ - ส</p> <p>ข. พฤษ - ส</p> <p>ค. พะ - ฤ - ษา</p> <p>ง. พะ - ฤ - กะ - ษา</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่มี รร มาให้ นักเรียนสามารถบอกเสียงอ่าน ได้ถูกต้อง	<p>59. พรรษา</p> <p>ก. พัน - ส่า</p> <p>ข. พัด - ส่า</p> <p>ค. พาน - ส่า</p> <p>ง. พัน - ระ - ส่า</p> <p>60. กรรเซียง</p> <p>ก. กั้น - เซียง - ง</p> <p>ข. กัด - ฉียง</p> <p>ค. กะ - ระ - เซียง</p> <p>ง. กั้น - เซียง</p> <p>61. ธรรมชาติ</p> <p>ก. ทำ - ชาด</p> <p>ข. ทำ - ชา - ตี</p> <p>ค. ทำ - มะ - ชาด</p> <p>ง. ทำ - มะ - ชา - ตี</p> <p>62. พระธรรม</p> <p>ก. พระ - ทำ - มะ</p> <p>ข. พระ - ทำ</p> <p>ค. พระ - ทำ</p> <p>พะ - ทำ - มะ</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
<p>เมื่อกำหนดคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง มา ให้นักเรียนสามารถบอกเสียง อ่านได้ถูกต้อง</p>	63. บรรเทา			
	ก. บั้น - เทา			
	ข. บั้น - ระ - เทา			
	ค. บอ - ระ - เทา			
	ง. ปะ - ระ - เทา			
	64. ผิวพรรณ			
	ก. ผิ - วะ - พัน			
	ข. ผิ - วะ - พัน - นะ			
	ค. ผิว - พัน			
	ง. ผิว - วะ - พัน - นะ			
	65. ชยัน อ่านว่าอย่างไร			
	ก. คะ - ยัน			
	ข. ชะ - หยัน			
	ค. คอ - ยัน			
	ง. คอ - หยัน - นะ			
	66. อนุญาต อ่านว่าอย่างไร			
	ก. ออ - ญุ - ยาด			
	ข. อะ - ญุ - ยาด			
	ค. ออ - ญุ - ยา			
	ง. อะ - ญุ - ยา - ตี			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	67. หลาม อ่านว่าอย่างไร			
	ก. ชะ – หลาม			
	ข. ฉะ – ลาม			
	ค. ชะ – ลาม			
	ง. ฉะ – หลาม			
	68. ผนึ่ง อ่านว่าอย่างไร			
	ก. พะ – หนึ่ง			
	ข. พะ – นึ่ง			
	ค. ผะ – หนึ่ง			
	ง. ผะ – นึ่ง			
	69. ชนิด อ่านว่าอย่างไร			
	ก. ชะ – นิด			
	ข. ชอ – นิด			
	ค. ฉะ – นิด			
	ง. ฉอ – นิด			
	70. กติกา อ่านว่าอย่างไร			
	ก. กัด – ตี – กา			
	ข. กอ – ตี – กา			
	ค. กอ – ตี – กา			
	ง. กะ – ตี – กา			
	71. จรวด อ่านว่าอย่างไร			
	ก. จอ – รววด			
	ข. จร – รวด			
	ค. จะ – รวด			
	ง. จะ – รววด			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	72. พญา อ่านว่าอย่างไร ก. พระ - ยา ข. พระ - หย่า ค. พะ - ยา ง. พะ - หย่า			
	73. ชบา อ่านว่าอย่างไร ก. ชอ - บา ข. ชะ - บา ค. ฉะ - บา ง. ฉอ - หย่า			
	74. จมูก อ่านว่าอย่างไร ก. จะ - มูก ข. จอ - หมูก ค. จะ - มู - กะ ง. จอ - มูก - กะ			
เมื่อกำหนดคำที่เป็นอักษรย่อ มาให้ นักเรียนสามารถบอก เสียงอ่านได้ถูกต้อง	75. พ. ศ . ก. พอ - จุด - สอ - จุด ข. พอ - สอ ค. พุด - ทะ - สัก - กะ - หรวด ง. พุด - สัก - กะ - หรวด			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่เป็นชื่อบุคคล มาให้ให้นักเรียนสามารถบอก เสียงอ่านได้ถูกต้อง	<p>76. เจ้าพระยาสุรศักดิ์มนตรี</p> <p>ก. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตี</p> <p>ข. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตรี</p> <p>ค. เจ้า - พระ - ยา - สุ - สัก - มน - ตรี</p> <p>ง. เจ้า - พระ - ยา - สุ - ระ - สัก - มน - ตรี</p> <p>77. พระเจ้าบรมวงศ์เธอสมเด็จ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ</p> <p>ก. พระ - เจ้า - บอ - รม - มะ - วง - เทอ - สม - เต็ด - กรม - พระ - ยา - ดำ - รง - รา - ชา - นุ - พาบ</p> <p>ข. พระ - เจ้า - บอ - รม - มะ - วง - เทอ - สม - เต็ด - กรม - พระ - ยา - ดำ - รง - รา - ชา - นอ - พาบ</p> <p>ค. พระ - เจ้า - บอ - รม - มะ - วง - เทอ - สม - เต็ด - กรม - พระ - ยา - ดำ - รง - รา - ชา - นุ - พาบ</p>			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
	ง. พระ - เจ้า - บอ - รม - วง - เทอ - สม - เต็ด - กรม - พระ ยา - ดำ - รง - รา - ชา - นุ - พาบ 78. พระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว ก. พระ - บาด - สม - เต็ด - พระ - เจ้า - อยู่ - หัว ข. พระ - บา - สม - เต็ด - พระ - เจ้า - อยู่ - หัว ค. พระ - บาด - สม - เต็ด - พระ - เจ้า - อยู่ - หัว ง. พระ - บา - สม - เต็ด - พระ - เจ้า - อยู่ - หัว 79. พระบาทสมเด็จพระ มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก. พระ - บาด - สม - เต็ด - พระ - มง - กุฎ - เกล็ด - เจ้า - อยู่ - หัว ข. พระ - บาด - สม - เต็ด - พระ - มง - กุ - เกล็ด - เจ้า - อยู่ - หัว			

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		+1	0	-1
เมื่อกำหนดคำที่เป็นตำแหน่ง มาให้ให้นักเรียนสามารถบอก เสียงอ่านได้ถูกต้อง	<p>ค. พระ - บาท - สม - เต็ด - พระ - มง - กุด - เกล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>ง. พระ - บาทร - สม - เต็ด - พระ - มง - กุด - เกล้า - เจ้า - อยู่ - หัว</p> <p>80. สมเด็จพระบรมโอรสาธิ ราช</p> <p>ก. สม - เต็ด - พระ - บอ - รรม - มะ - ไอ - สार - ทิ - รอด</p> <p>ข. สม - เต็ด - พระ - บอ - รรม - มะ - ไอ - ระ - ส่า - ทิ - รวด</p> <p>ค. สม - เต็ด - พระ - บอ - รรม - ไอ - ระ - ส่า - ทิ - รวด</p> <p>ง. สม - เต็ด - พระ - บอ - รรม - ไอ - ส่า - ทิ - รวด</p>			

ตารางภาคผนวกที่ 2 แสดงผลการประเมินดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับ
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของทดสอบเพื่อจำแนก

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	3	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8
	4	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8
	5	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	9	+1	0	+1	+1	+1	+4	0.8
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
2	13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	16	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	18	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8
	19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	21	+1	0	+1	+1	+1	+4	0.8

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	25	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8
	26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	27	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	28	+1	+1	-1	+1	+1	+3	0.6
	29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	30	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.8
	31	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	32	+1	+1	+1	-1	+1	+3	0.6
	33	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	34	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	35	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	36	+1	+1	-1	+1	+1	+3	0.6
	37	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	38	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	39	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	40	+1	+1	+1	+1	-1	+3	0.6
	41	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	42	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	43	+1	+1	-1	+1	+1	+3	0.6
44	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	
45	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1	

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
	46	+1	+1	+1	+1	-1	+3	0.6
	47	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	48	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	49	+1	+1	-1	+1	+1	+3	0.6
	50	+1	+1	+1	+1	-1	+3	0.6
	51	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	52	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	53	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.8
4	54	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	55	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	56	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	57	+1	-1	+1	+1	+1	+3	0.6
	58	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	59	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	60	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	61	+1	+1	+1	-1	+1	+3	0.6
	62	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	63	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	64	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
5	65	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	66	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	67	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.8
	68	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	69	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1

ตารางภาคผนวกที่ 2 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
6	70	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	71	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	72	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	73	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	74	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	75	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	76	+1	+1	+1	-1	+1	+3	0.6
	77	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
	78	+1	0	+1	+1	+1	+4	0.8
	79	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1
80	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.8	

ตารางภาคผนวกที่ 3 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรมของแบบสอบวินิจัยฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.80
	9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	14	+1	+1	+1	-1	+1	+4	0.80
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	21	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 3 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 4 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรมของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกด
การันต์และอักษรนำ

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
2	1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	0	+4	0.80
	9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	14	+1	+1	+1	-1	+1	+4	0.80
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	19	+1	-1	+1	+1	+1	+4	0.80
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	21	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 4 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
2	23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	27	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	28	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80
	29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 5 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
เชิงพฤติกรรมของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัว
สะกดในมาตราตัวสะกด

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
3	1	+1	+1	0	+1	+1	+4	0.80
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	21	+1	-1	+1	+1	+1	+4	0.80
	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 5 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4	23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	26	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	27	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	28	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	29	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	30	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	31	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	32	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	33	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	34	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80
	35	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	36	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	37	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	38	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	39	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	40	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80

ตารางภาคผนวกที่ 6 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับ
ข้อสอบของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 4 เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และรร (รหัน)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4	1	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	11	0	+1	+1	+1	+1	+4	0.80
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	13	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	21	+1	-1	+1	+1	+1	+4	0.80
	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 6 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
4	23	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 7 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับ
ข้อสอบของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ
แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
5	1	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	6	+1	+1	+1	0	+1	+4	0.80
	7	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	8	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	9	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	10	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	11	+1	+1	+1	+1	+1	+5	0.80
	12	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	13	+1	-1	+1	+1	+1	+4	0.80
	14	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	15	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	16	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	17	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	18	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	19	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	20	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	21	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	22	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 7 (ต่อ)

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
5	23	+1	+1	-1	+1	+1	+4	0.80
	24	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	25	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ตารางภาคผนวกที่ 8 แสดงผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิง
พฤติกรรมของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อ
บุคคล และตำแหน่ง

จุด ประสงค์ ข้อที่	ข้อสอบ ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
6	1	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	2	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	3	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	4	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00
	5	+1	+1	+1	+1	+1	+4	1.00
	6	+1	+1	+1	+1	+1	+5	1.00

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ

- แบบทดสอบเพื่อจำแนกทักษะการอ่านคำภาษาไทย
- แบบสอบวินิจฉัยทักษะการอ่านคำภาษาไทย

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเพื่อจำแนก ทักษะการอ่านคำ
ภาษาไทย

ตารางภาคผนวกที่ 9 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบเพื่อจำแนก
จากการทดสอบครั้งที่ 1

ตอนที่ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ ที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
1	1	1	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.71	ค่อนข้างยาก	0.11	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
		3	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.59	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		4	0.46	ปานกลาง	0.82	สูง	ตัดไว้
		5	0.58	ปานกลาง	0.69	สูง	ตัดไว้
		6	0.29	ค่อนข้างยาก	0.45	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.48	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.58	ปานกลาง	0.59	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		9	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.81	สูง	ตัดไว้
		11	0.56	ปานกลาง	0.57	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		12	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.53	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
	2	13	0.44	ปานกลาง	0.46	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		14	0.46	ปานกลาง	0.76	สูง	ตัดไว้
		15	0.54	ปานกลาง	0.47	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.57	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		17	0.54	ปานกลาง	0.62	สูง	ตัดไว้
		18	0.19	ปานกลาง	0.45	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		19	0.44	ปานกลาง	0.52	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		20	0.44	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		21	0.31	ค่อนข้างยาก	0.80	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 9 (ต่อ)

ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อ ที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
		22	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		23	0.42	ปานกลาง	0.60	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		24	0.56	ปานกลาง	0.65	สูง	ตัดไว้
		25	0.35	ค่อนข้างยาก	0.44	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		26	0.60	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		27	0.60	ปานกลาง	0.70	สูง	ตัดไว้
		28	0.42	ปานกลาง	0.70	สูง	ตัดไว้
3	3	29	0.60	ปานกลาง	0.66	สูง	ตัดไว้
		30	0.42	ปานกลาง	0.74	สูง	ตัดไว้
		31	0.60	ปานกลาง	0.74	สูง	ตัดไว้
		32	0.31	ค่อนข้างยาก	-0.30	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		33	0.44	ปานกลาง	0.10	ค่อนข้างต่ำ	ปรับปรุง
		34	0.31	ค่อนข้างยาก	0.68	สูง	ตัดไว้
		35	0.48	ปานกลาง	0.76	สูง	ตัดไว้
		36	0.56	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		37	0.44	ปานกลาง	0.73	สูง	ตัดไว้
		38	0.21	ค่อนข้างยาก	-0.17	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		39	0.40	ปานกลาง	-0.12	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		40	0.52	ปานกลาง	0.83	สูง	ตัดไว้
		41	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.65	สูง	ตัดไว้
		42	0.12	ยาก	-0.08	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		43	0.50	ปานกลาง	0.56	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		44	0.60	ปานกลาง	0.73	สูง	ตัดไว้
		45	0.42	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 9 (ต่อ)

ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
		46	0.48	ค่อนข้างง่าย	0.56	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		47	0.23	ค่อนข้างยาก	-0.30	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		48	0.29	ค่อนข้างยาก	0.85	สูง	ตัดไว้
		49	0.21	ค่อนข้างยาก	-0.11	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		50	0.52	ปานกลาง	0.64	สูง	ตัดไว้
		51	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		52	0.35	ค่อนข้างยาก	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		53	0.60	ปานกลาง	0.44	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
4	4	54	0.52	ปานกลาง	0.44	ปานกลาง	ตัดไว้
		55	0.56	ปานกลาง	0.56	ปานกลาง	ตัดไว้
		56	0.21	ค่อนข้างยาก	0.75	สูง	ตัดไว้
		57	0.21	ค่อนข้างยาก	-0.24	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		58	0.35	ค่อนข้างยาก	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		59	0.52	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		60	0.37	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
		61	0.44	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		62	0.48	ปานกลาง	0.11	ต่ำ	ปรับปรุง
		63	0.56	ปานกลาง	0.57	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		64	0.54	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
5	5	65	0.60	ปานกลาง	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		66	0.31	ค่อนข้างยาก	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		67	0.3	ค่อนข้างยาก	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		68	0.37	ค่อนข้างยาก	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		69	0.50	ปานกลาง	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		70	0.54	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 9 (ต่อ)

ตอนที่ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
		71	0.25	ค่อนข้างยาก	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		72	0.38	ค่อนข้างยาก	0.53	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		73	0.36	ค่อนข้างยาก	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		74	0.35	ค่อนข้างยาก	-0.08	ใช้ไม่ได้	คัดออก
6	6	75	0.44	ปานกลาง	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		76	0.48	ยาก	-0.18	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		77	0.17	ยาก	-0.17	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		78	0.17	ยาก	-0.30	ใช้ไม่ได้	คัดออก
		79	0.38	ค่อนข้างยาก	0.81	สูง	ตัดไว้
		80	0.29	ค่อนข้างยาก	0.75	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 10 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบเพื่อจำแนก
จากการทดสอบครั้งที่ 2

ตอนที่ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
1	1	1	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.53	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		2	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		3	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.71	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		4	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.54	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		5	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		6	0.60	ปานกลาง	0.66	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		7	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.64	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		8	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.40	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		9	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		10	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		11	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.61	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		12	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.43	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
2	2	13	0.57	ปานกลาง	0.59	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		14	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		15	0.48	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		16	0.38	ค่อนข้างยาก	0.75	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		17	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.45	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		18	0.45	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		19	0.45	ปานกลาง	0.60	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		20	0.40	ปานกลาง	0.68	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		21	0.52	ปานกลาง	0.23	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		22	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.32	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		23	0.43	ปานกลาง	0.55	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		24	0.48	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์

ตารางภาคผนวกที่ 10 (ต่อ)

ตอนที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
3	3	25	0.55	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		26	0.57	ปานกลาง	0.46	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		27	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.71	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		28	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.56	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		29	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.63	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		30	0.45	ปานกลาง	0.63	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		31	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.46	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		32	0.57	ปานกลาง	0.45	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		33	0.55	ปานกลาง	0.74	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		34	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.55	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		35	0.57	ปานกลาง	0.63	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		36	0.48	ปานกลาง	0.51	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		37	0.57	ปานกลาง	0.56	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		38	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.63	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		39	0.60	ปานกลาง	0.52	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		40	0.57	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		41	0.55	ปานกลาง	0.21	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		42	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.65	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		43	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.41	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		44	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.22	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
45	0.52	ปานกลาง	0.61	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์		
46	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.51	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์		
4	4	47	0.52	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		48	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.69	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์

ตารางภาคผนวกที่ 10 (ต่อ)

ตอนที่ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการพิจารณา
		49	0.38	ค่อนข้างยาก	0.31	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		50	0.48	ปานกลาง	0.83	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		51	0.57	ปานกลาง	0.79	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		52	0.60	ปานกลาง	0.46	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		53	0.50	ปานกลาง	0.62	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		54	0.55	ปานกลาง	0.62	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		55	0.60	ปานกลาง	0.57	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		56	0.55	ปานกลาง	0.75	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
5	5	57	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.77	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		58	0.60	ปานกลาง	0.70	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		59	0.43	ปานกลาง	0.69	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		60	0.23	ค่อนข้างยาก	0.59	ค่อนข้างสูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		61	0.55	ปานกลาง	0.32	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		62	0.55	ปานกลาง	0.76	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		63	0.40	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		64	0.57	ปานกลาง	0.65	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		65	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
6	6	66	0.50	ปานกลาง	0.21	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		67	0.48	ปานกลาง	0.71	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		68	0.52	ปานกลาง	0.30	ปานกลาง	คุณภาพเข้าเกณฑ์
		69	0.36	ค่อนข้างยาก	0.68	สูง	คุณภาพเข้าเกณฑ์

ผลการวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือแบบสอบวินิจฉัย ทักษะการอ่านคำ ภาษาไทย

ตารางภาคผนวกที่ 11 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบจากการทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
1	1	1	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		4	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		6	0.58	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		8	0.46	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		9	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		10	0.50	ปานกลาง	0.83	สูง	ตัดไว้
		11	0.58	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		12	0.50	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		13	0.42	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		14	0.38	ค่อนข้างยาก	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		15	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.58	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		17	0.42	ปานกลาง	0.83	สูง	ตัดไว้
		18	0.58	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		19	0.54	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		20	0.38	ค่อนข้างยาก	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 11 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
		21	0.58	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		22	0.58	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		23	0.50	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		24	0.54	ปานกลาง	0.75	สูง	ตัดไว้
		25	0.58	ปานกลาง	0.83	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 12 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย
 ฉบับที่ 2 เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการ์ันต์ และอักษรนำจากการ
 ทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
2	2	1	0.54	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.75	สูง	ตัดไว้
		3	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		4	0.54	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		5	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ปรับปรุง
		6	0.46	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		8	0.42	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		9	0.46	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		10	0.54	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		11	0.50	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		12	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		13	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ปรับปรุง
		14	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	ปรับปรุง
		15	0.54	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.70	สูง	ตัดไว้
		17	0.58	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		18	0.54	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		19	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.75	สูง	ตัดไว้
		20	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		21	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	ปรับปรุง
		22	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ปรับปรุง
		23	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 12 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
2		24	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		25	0.54	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		26	0.54	ปานกลาง	0.71	สูง	ตัดไว้
		27	0.58	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		28	0.50	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		29	0.54	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		30	0.54	ปานกลาง	0.71	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 13 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกดจากการ
ทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
3		1	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.49	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.58	ปานกลาง	0.50	ปานกลาง	ตัดไว้
		3	0.58	ปานกลาง	0.25	สูง	ตัดไว้
		4	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.67	สูง	ตัดไว้
		5	0.50	ปานกลาง	0.71	ปานกลาง	ตัดไว้
		6	0.29	ค่อนข้างยาก	0.25	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		8	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.58	สูง	ตัดไว้
		9	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.70	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.30	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		11	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.42	ปานกลาง	ตัดไว้
		12	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		13	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		14	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		15	0.46	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.50	ปานกลาง	0.50	สูง	ตัดไว้
		17	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.70	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		18	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		19	0.29	ค่อนข้างยาก	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		20	0.42	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		21	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.50	สูง	ตัดไว้
		22	0.38	ค่อนข้างยาก	0.67	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		23	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 13 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
3		24	0.54	ปานกลาง	0.71	สูง	ตัดไว้
		25	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.71	สูง	ตัดไว้
		26	0.58	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		27	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.71	สูง	ตัดไว้
		28	0.50	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		29	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.70	สูง	ตัดไว้
		30	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		31	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		32	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		33	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.42	ปานกลาง	ตัดไว้
		34	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		35	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		36	0.46	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		37	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		38	0.29	ค่อนข้างยาก	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		39	0.42	ปานกลาง	0.60	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		40	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.69	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 14 ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบบิณิจัยฉบับที่ 4
เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร จากการทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
4	4	1	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.36	ค่อนข้างยาก	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		4	0.46	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		5	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		6	0.58	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.46	ปานกลาง	0.71	สูง	ตัดไว้
		8	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.71	สูง	ตัดไว้
		9	0.46	ปานกลาง	0.69	สูง	ตัดไว้
		10	0.54	ปานกลาง	0.68	สูง	ตัดไว้
		11	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.63	สูง	ตัดไว้
		12	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		13	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		14	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		15	0.38	ค่อนข้างยาก	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.58	ปานกลาง	0.69	สูง	ตัดไว้
		17	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.67	สูง	ตัดไว้
		18	0.58	ปานกลาง	0.67	สูง	ตัดไว้
		19	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ปานกลาง	ตัดไว้
		20	0.38	ค่อนข้างยาก	0.68	สูง	ตัดไว้
		21	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.58	ปานกลาง	ตัดไว้
		22	0.54	ปานกลาง	0.65	สูง	ตัดไว้
		23	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		24	0.54	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 14 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
4	4	25	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.68	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 15 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบทดสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง จาก
การทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
5	5	1	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.62	สูง	ตัดไว้
		4	0.42	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.58	ปานกลาง	0.63	สูง	ตัดไว้
		6	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		7	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.58	ปานกลาง	0.62	สูง	ตัดไว้
		9	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		10	0.58	ปานกลาง	0.68	สูง	ตัดไว้
		11	0.50	ปานกลาง	0.65	สูง	ตัดไว้
		12	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		13	0.38	ค่อนข้างยาก	0.65	สูง	ตัดไว้
		14	0.58	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		15	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.64	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 15 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
5	5	16	0.38	ค่อนข้างยาก	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		17	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		18	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.68	สูง	ตัดไว้
		19	0.54	ปานกลาง	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		20	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		21	0.58	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		22	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		23	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.68	สูง	ตัดไว้
		24	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		25	0.46	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 16 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบปรินิจัยฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จากการทดสอบครั้งที่ 1

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
6	6	1	0.50	ปานกลาง	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		3	0.50	ปานกลาง	0.65	สูง	ตัดไว้
		4	0.60	ปานกลาง	0.60	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		5	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		6	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.58	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 17 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 1 เรื่อง การอ่านคำที่มีอักษรควบ จากการทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
1	1	1	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.52	ปานกลาง	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.59	ปานกลาง	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.24	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.52	ปานกลาง	0.48	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		6	0.54	ปานกลาง	0.52	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.44	ปานกลาง	0.34	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
		9	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.32	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.31	ค่อนข้างยาก	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
		11	0.48	ปานกลาง	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		12	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
		13	0.55	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		14	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้
		15	0.39	ค่อนข้างยาก	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		16	0.47	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		17	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		18	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
		19	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		20	0.53	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		21	0.42	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
		22	0.60	ปานกลาง	0.46	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		23	0.73	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		24	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 17 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
1	1	25	0.55	ปานกลาง	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 18 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัยฉบับที่ 2
เรื่อง การอ่านคำที่มีตัวสะกดการันต์และอักษรนำจากการทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
2	2	1	0.58	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.28	ค่อนข้างยาก	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.36	ค่อนข้างยาก	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.56	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ปรับปรุง
		6	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.57	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		7	0.52	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.46	ปานกลาง	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		9	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		10	0.51	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		11	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		12	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		13	0.35	ค่อนข้างยาก	0.54	ค่อนข้างสูง	ปรับปรุง
		14	0.27	ค่อนข้างยาก	0.53	ค่อนข้างสูง	ปรับปรุง
		15	0.57	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		16	0.58	ปานกลาง	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 18 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
2	2	17	0.33	ค่อนข้างยาก	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		18	0.52	ปานกลาง	0.52	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		19	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		20	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.26	ปานกลาง	ตัดไว้
		21	0.70	ค่อนข้างง่าย	0.81	สูง	ปรับปรุง
		22	0.39	ค่อนข้างยาก	0.40	ปานกลาง	ปรับปรุง
		23	0.59	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้
		24	0.39	ค่อนข้างยาก	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		25	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.44	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		26	0.36	ค่อนข้างยาก	0.32	ปานกลาง	ตัดไว้
		27	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		28	0.33	ค่อนข้างยาก	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		29	0.37	ค่อนข้างยาก	0.66	สูง	ตัดไว้
		30	0.35	ค่อนข้างยาก	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 19 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 3 เรื่อง การอ่านคำที่มีเสียงตัวสะกดในมาตราตัวสะกดจากการ
ทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
3	3	1	0.29	ค่อนข้างยาก	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.54	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.37	ค่อนข้างยาก	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.51	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		5	0.48	ปานกลาง	0.66	สูง	ตัดไว้
		6	0.48	ปานกลาง	0.35	ปานกลาง	ตัดไว้
		7	0.39	ค่อนข้างยาก	0.56	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		8	0.43	ปานกลาง	0.49	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		9	0.36	ค่อนข้างยาก	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.45	ปานกลาง	0.63	สูง	ตัดไว้
		11	0.51	ปานกลาง	0.53	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		12	0.39	ค่อนข้างยาก	0.56	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		13	0.30	ค่อนข้างยาก	0.45	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		14	0.44	ปานกลาง	0.49	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		15	0.36	ค่อนข้างยาก	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		16	0.49	ปานกลาง	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		17	0.36	ค่อนข้างยาก	0.68	สูง	ตัดไว้
		18	0.55	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		19	0.41	ปานกลาง	0.56	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		20	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.59	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		21	0.50	ปานกลาง	0.47	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		22	0.26	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		23	0.33	ปานกลาง	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 19 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
3	3	24	0.27	ค่อนข้างยาก	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		25	0.42	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		26	0.54	ปานกลาง	0.45	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		27	0.35	ค่อนข้างยาก	0.57	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		28	0.40	ปานกลาง	0.38	ปานกลาง	ตัดไว้
		29	0.47	ปานกลาง	0.54	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		30	0.38	ค่อนข้างยาก	0.55	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		31	0.29	ค่อนข้างยาก	0.38	ปานกลาง	ตัดไว้
		32	0.51	ปานกลาง	0.49	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		33	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้
		34	0.57	ปานกลาง	0.32	ปานกลาง	ตัดไว้
		35	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.20	ปานกลาง	ตัดไว้
		36	0.59	ปานกลาง	0.50	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		37	0.60	ปานกลาง	0.35	ปานกลาง	ตัดไว้
		38	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.36	ปานกลาง	ตัดไว้
		39	0.65	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		40	0.47	ปานกลาง	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 20 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 4 เรื่อง การอ่านคำที่มี ฤ และคำที่มี รร จากการทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
4	4	1	0.47	ปานกลาง	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.55	ปานกลาง	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		3	0.79	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.49	ปานกลาง	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.33	ค่อนข้างยาก	0.32	ปานกลาง	ตัดไว้
		6	0.50	ปานกลาง	0.38	ปานกลาง	ตัดไว้
		7	0.47	ปานกลาง	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.32	ปานกลาง	ตัดไว้
		9	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.33	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		11	0.78	ค่อนข้างง่าย	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		12	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.36	ปานกลาง	ตัดไว้
		13	0.52	ปานกลาง	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		14	0.41	ปานกลาง	0.36	ปานกลาง	ตัดไว้
		15	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		16	0.23	ค่อนข้างยาก	0.68	สูง	ตัดไว้
		17	0.55	ปานกลาง	0.36	ปานกลาง	ตัดไว้
		18	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		19	0.50	ปานกลาง	0.28	ปานกลาง	ตัดไว้
		20	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		21	0.56	ปานกลาง	0.34	ปานกลาง	ตัดไว้
		22	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		23	0.61	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง	ตัดไว้
		24	0.51	ปานกลาง	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 20 (ต่อ)

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
		25	0.35	ค่อนข้างยาก	0.69	สูง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 21 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย
ฉบับที่ 5 เรื่อง การอ่านคำที่ไม่มีสระ อะ แต่ออกเสียง อะ กิ่งเสียง
จากการทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
5	5	1	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.30	ปานกลาง	ตัดไว้
		2	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.45	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.42	ปานกลาง	0.37	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.77	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.40	ปานกลาง	0.25	ปานกลาง	ตัดไว้
		6	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		7	0.71	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		8	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.21	ปานกลาง	ตัดไว้
		9	0.66	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
		10	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		11	0.39	ค่อนข้างยาก	0.53	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		12	0.69	ค่อนข้างง่าย	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้
		13	0.74	ค่อนข้างง่าย	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		14	0.57	ปานกลาง	0.22	ปานกลาง	ตัดไว้
		15	0.51	ปานกลาง	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 21 (ต่อ)

ฉบับที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
5	5	16	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้
		17	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		18	0.68	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		19	0.64	ค่อนข้างง่าย	0.34	ปานกลาง	ตัดไว้
		20	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.24	ปานกลาง	ตัดไว้
		21	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.29	ปานกลาง	ตัดไว้
		22	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.35	ปานกลาง	ตัดไว้
		23	0.45	ปานกลาง	0.23	ปานกลาง	ตัดไว้
		24	0.56	ปานกลาง	0.39	ปานกลาง	ตัดไว้
		25	0.48	ปานกลาง	0.27	ปานกลาง	ตัดไว้

ตารางภาคผนวกที่ 22 ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบวินิจฉัย

ฉบับที่ 6 เรื่อง การอ่านอักษรย่อ ชื่อบุคคล และตำแหน่ง จากการ
ทดสอบครั้งที่ 2

ฉบับที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อที่	P	ความหมาย	B	ความหมาย	ผลการ พิจารณา
6	6	1	0.54	ปานกลาง	0.44	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		2	0.63	ค่อนข้างง่าย	0.42	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้
		3	0.76	ค่อนข้างง่าย	0.31	ปานกลาง	ตัดไว้
		4	0.55	ปานกลาง	0.36	ปานกลาง	ตัดไว้
		5	0.62	ค่อนข้างง่าย	0.40	ปานกลาง	ตัดไว้
		6	0.50	ปานกลาง	0.41	ค่อนข้างสูง	ตัดไว้

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางกิตติกานต์ สารมาคม
วัน เดือน ปีเกิด	26 มิถุนายน 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	กศ.บ. (การประถมศึกษา) ครูทายาท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ.2539 ศษ.ม. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช พ.ศ. 2546
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านหนองคูขาด อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
ตำแหน่ง	อาจารย์ 1 ระดับ 5